

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

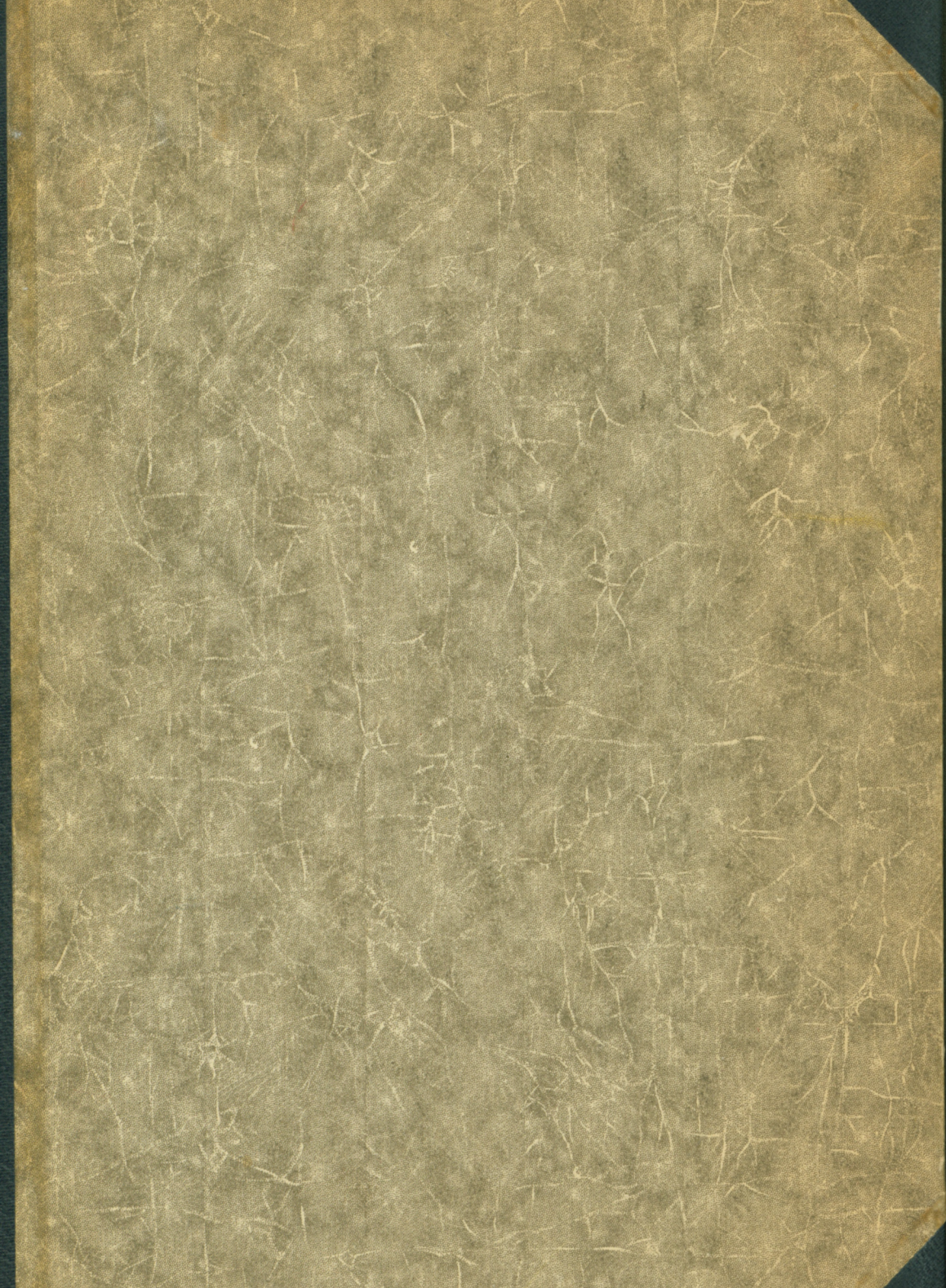
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HECTOR BOECK

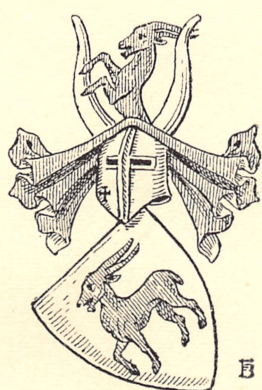
EN OFFICERSSLÆGT GENNEM 800 ÅR

SLÆGTEN BOECK

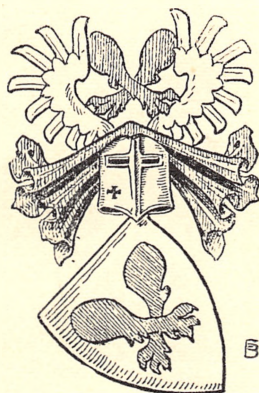
I KONGERIGET DANMARK-NORGE FRA 1714

MED FORSLÆGT I GREVSKABET FLANDERN FØR 1160 OG

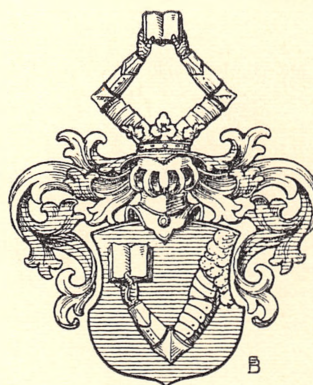
I ÆRKEBISPEDØMMET BREMEN FRA 1160

ALARD de BOCH
1171

BOCH de WALLE

BOECK
1645.

KORTFATTET OVERSIGT OVER SLÆGTENS ÆLDSTE LINIE

G. E. C. GAD'S FORLAG

KØBENHAVN 1957

MIN FADER
C H R I S T I A N B O E C K
TIL LAVEN HOVEDGÅRD,
DEN DANSKE SLÆGT *BOECKS* FØRSTE FORSKER,
TIL MINDE

P R O D O M O

Om den 800 år gamle slægt BOECK i kongeriget Danmark-Norge fra år 1714, med forslægt som ministerial- og ridderslægt i grevskabet Flandern før 1160 og i ærkebispedømmet Bremen fra 1160, udsender jeg dette kortfattede *forarbejde* med kvintessensen af mit resultatrige forskerarbejde gennem mere end en menneskealder. *Det er et usædvanligt arbejde om en emigrerende, stærk slægt fra tidlig middelalder indtil nutiden, der her er blevet fuldt belyst.*

Udsendelsen er til orientering for slægt og interesserede, forinden den *egentlige slægtshistorie* kan gøres færdig i trykken, indeholdende oversigts- og personalhistorie, stamtavler, kort, talrige illustrationer samt slægtsvåbener, og omhandlende omkring 600 personer.

Våbentegningerne er udført af Danmarks kendte heraldiker, våbentegner og gravør *Fr. Britze*.

Forarbejdet giver, foruden en kortfattet historisk redegørelse, tillige en genealogisk oversigt over slægtens ældste stamlinie i uafbrudt linie med 25 slægtled fra år 1160 til i dag, alt efter identificerede og reviderede urakter for hver person. Slægten er uraktlig ældre end den ældste adelige slægt i Danmark.

Slægten er af oprindelse franco-flandersk, ligesom befolkningen i Nordfrankrig, og uradelig.

Nærværende bog viser format, tryk og papir som bestemt for den kommende slægtshistories to bind.

København, december 1956.

Hector Boeck

Kaptajn, kammerjunker.

INDHOLD

	Side
A. Slægten <i>Boeck</i> i Danmark og Norge. Dens oprindelse og nedstamning	11
B. Forslægten <i>Boc, Boch</i> i grevskabet Flandern før år 1160 som ministerial- og ridder- slægt	15
C. Forslægten <i>Boch, Boch de Walle</i> i ærkebispedømmet Bremen fra år 1160 som ministerial- og ridderslægt, historisk belyst	17
D. Kortfattet genealogisk oversigt over stamfaderen i Bremen, ridder <i>Alard de Boch's</i> efterslægt <i>Boch de Walle</i> i dens ældste og uafbrudte linie i ærkebispedømmet Bremen fra år 1160, og i kongeriget Danmark-Norge fra år 1714	33
a. Middelalderen	33
b. Nyere tid fra år 1500	35
c. Nytid fra år 1700	38
Slægten <i>Boeck</i> i kongeriget Danmark-Norge fra år 1714	38
1. Slægten <i>Boeck</i> i Danmark fra år 1714	38
2. Slægten <i>Boeck</i> i Norge fra år 1796	54
d. Nutid fra år 1900	49
1. Slægten <i>Boeck</i> i Danmark	49
2. Slægten <i>Boeck</i> i Norge	71
E. Navneregister	81
F. Kort over ærkebispedømmet <i>Bremen</i> i middelalderen.	
G. Stamtavleoversigt over slægten <i>Boeck</i> i Danmark.	
H. Stamtavleoversigt over slægten <i>Boeck</i> i Norge.	

A.

Slægten *Boeck* i Danmark og Norge
Dens oprindelse og nedstamning

Dette er en beretning om en emigreret bremisk slægtgren i Danmark, som finder tilbage til sit ministeriale og adelige ophav i grevskabet Flandern fra før 1160 og er af franco-flandersk æt.

Slægten Boeck er uraktlig ældre end den ældste adelsslægt i Danmark og uradelig.

Som første grundlag til slægtsforskningen havdes en stamtavle over slægten Boeck i Danmark og Norge, udarbejdet af videnskabsmanden, docent ved universitetet i Christiania, cand. med. *Axel Boeck* (1833–1875). Dennes arbejde fortsattes af min fader *Christian Boeck* (1836–1896), proprietær til Laven Hovedgård ved Jul Sø, nær Silkeborg, særlig med forskningen af slægtens ældste medlemmer i Danmark, alle officerer, samt med korrespondancer med udlandet for at finde faderen til den danske stamfader, oberstløjtnant i rytteriet *Friederich von Boeck*, antagelig i Bremen. Med denne var efter oberstløjtnantens død forbindelsen gået tabt. Det lykkedes ikke efter mange års arbejde, selv med bistand af den senere så navnkundige personalhistoriker, dr. phil. Louis Bobé, kgl. ordenshistoriograf, fordi man var kommet ind på et fejlspor.

Efter min faders død overtog jeg fuldstændiggørelsen af stamtavlen og begyndte at føre bog over slægtens samtlige medlemmer med personalhistoriske optegnelser. To bøger er således stadig ført à jour. Dernæst overtog jeg i 1923 forskningen af forslægten. Først i 1931 lykkedes det mig med assistance i Bremen at finde stamfaderens fødsel og hans faders og bedstefaders dødsdata i kirkebogen i Lesum (Burg-Lesum), en mil nordvest for Bremen. Den tabte forbindelse var hermed genfundet. Traditionen i Danmark lød på, at slægten tilhørte en gammel adelsslægt. Sporet, jeg fulgte, var min faders aviso, at stamfaderen

som premierløjtnant i rytteriet havde været på hvervning i Bremen og i 1739 havde orlov til Bremen i et privat anliggende. Med bistand af Oldenburgs bedste og vidtkendte slægtsforsker, senere museumsbestyrer i Jever *Georg Jansen*, fandtes derefter de følgende forfædre frem indtil ministerial- og ridderslægten *Boch de Walle*. Denne ridderslægt antog slægtsforskeren for forslægt. Jeg forholdt mig reserveret indtil videre. Han skulle få ret. I 1947 døde Georg Jansen i Jever. Derefter er forskningen af ridderslægten fortsat indtil nu, særlig med udmærket hjælp af forvaltningsinspektør ved Bremens statsarkiv *Wilhelm Aschemoor*. Nu er ridderslægten fuldt belyst, foruden ministerial- og ridderslægten *Boch de Walle* også dens ældre broderslægt, ministerial- og ridderslægten *de Gröpelung (Boch)*. Stamtavlerne er opstillet, revideret, personalhistorien tilvejebragt gennem statsarkivet i Bremen og andre statsarkiver, særlig Oldenburgs, og slægtens våbener erkendt.

Til orientering om resultatet af forskerarbejdet om slægten Boecks oprindelse og nedstamning, tillige for at lette oversigten over stoffet, tjener følgende:

Skematisk oversigt over slægten Boecks oprindelse og nedstamning

a. *Oprindelse fra den frankisk-flanderske ministerial- og ridderslægt BOC i grevskabet Flandern før år 1160.*

Denne slægt lever endnu i det belgiske Flandern og vestlige Brabant udbredt under navnet *de BOECK* og *DEBOCK*. *Boc*, og *boch* i Nordflandern, var det middelalderlige ord for en buk. *Boeck* udtales på flamsk som *Buk*, præpositionen „de“ som på dansk, ikke som på fransk *dø*.

Forfader i Flandern er:

Theward (?) BOC, BOCH, f. ca. 1115, ministerial¹⁾.

At finde med sikkerhed dennes nærmeste forfædre anses for ugørligt ifølge Archives générales du Royaume i Bruxelles.

b. *Forslægt fra år 1160 i ærkebispedømmet Bremen er:*

Den højadelige ministerial- og ridderslægt de BOCH,/BOCH.

Stamfader i ærkebispedømmet er:

ALARD de BOCH,

søn af ovenfor nævnte forfader i Flandern, f. ca. 1142, d. 1218,

¹⁾ *ministerial* betegner af gammel adel, i tjeneste hos en fyrste, biskop, hertug, landgreve eller anden greve.

ministerial, ridder hos ærkebiskoppen af Bremen, ærkebiskoppelig stadsfoged (advocatus, dommer) i staden Bremen, samt herre til ministerialaterne Gröpelingen og Walle.

Gift 1° med..... *de HUTHA*, 2° med..... *de BREMA*.

1°

Den højadelige slægt *de Gröpeling (Boch)* på riddersæderne *Gröpelingen* (ministerialatet Gröpelingen, nyoprettet, 4 km nv for Bremen) og i *Süd Weyhe*, syd for Bremen.

Uddød ca. 1560.

2°

Den højadelige slægt *Boch de Walle* på hovedriddersædet i *Walle* (ministerialatet Walle, nyoprettet, 2 km nv for Bremen).

Lever i senere ældste linie.

Slægtlinier i 4. generation

Slægtlinien *de Walle* på hovedriddersædet i *Walle* (kaldte sig alene *de Walle*).

Uddød ca. 1500.

Slægtlinierne *Boch de Walle* og *Buc de Walle*. Ældste linie *Boch de Walle* lever endnu. De øvrige linier er uddøde ca. 1500–1600.

- c. Ældste slægtlinie *Boch de Walle* fortsætter efter reformationen i Bremen og riddertidens udløb med:

Patricierslægten BOCH, BOECH, BOECK

i embedsstillinger i rigsfristaden Bremen og det svenske hertugdømme Bremen. Lever endnu i Bremen som BOCH og BOECK og i Danmark som BOECK.

- d. Slægten BOECK i kongeriget Danmark-Norge fra 1714.

Lever endnu blomstrende i Danmark som kendt officers- og embedsmandsslægt, efterslægt af slægten *Boch de Walle* i Bremen. Har yngste slægtled i 25. generation (uafbrudt).

Slægten i Norge uddøde på mandssiden 1936 med godsejer, cand. jur. *Lorenz Boeck* til Losby gods, sydøst for Oslo, og til Refsnæs på Jelöen ved Moss.

Stamfader til slægten i Danmark og forfader til slægten i Norge er:

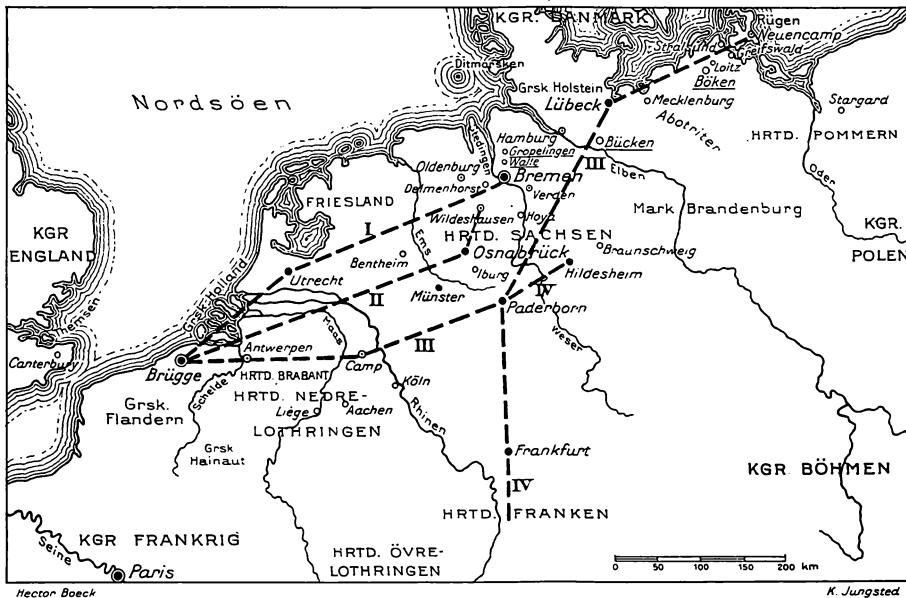
Oberstløjtnant af rytteriet FRIEDERICH *von* BOECK, tilgået fra Bremen 1714, f. 1697 ved befæstningen Burg, d. 1779 i Kolding som ejer af Koldinghus' store slotshave.

Stamfader i Norge er:

Artillerikaptajn, overførerster ved Kongsberg sølvværks skove, stortingsmand CÆSAR *von* BOECK, f. 1766 i Fredericia som sønnesøn af stamfaderen i Danmark, d. 1832 i Christiania.

B.

Forslægten *Boc, Boch* i grevskabet Flandern før år 1160 som ministerial- og ridderslægt

Ministerial-slægtgrene BOC,

emigreret fra grevskabet Flandern til Nordvest-Europa 1150–1250.

- I. *Boc, Boch* (*Boech, Boeck*) til ærkebispedømmet *Bremen*, derfra 1714 til kongeriget Danmark–Norge.
- II. *Boc, Buc* (*Bock, Buch*) til bispedømmet *Osnabrück*, derfra til Wildeshausen.
- III. *Boc, Boke* (*von der Boeken, Boeck, von der Boeck (Böck)*) til bispedømmet *Lübeck*, derfra til Rügen, Mecklenburg og Pommern.
- IV. *Boc, Bock* (*Bock von Wülffingen*) til bispedømmet *Hildesheim*.

Ved gennemgang af uraktsbøgerne i Nordvest-Tyskland fremgik det, at der fra Flandern emigrerede tre (vistnok fire) ministerial-slægtgrene BOC, med skjoldmærke en buk, over Rhinen til Nordvest-Tyskland i tiden 1160–1180. Det er unge ministerialsønner, der som yngre sønner og væbnere tager tjeneste ved dom- og stiftskirker og klostre – på en tid, hvor mange klostre byggedes – som må værnes.

1. *slægtgren* emigrerer, som det synes, fra den flanderske bispestad Utrecht til *Bremen*, hvor den forbliver under den fyrstelige ærkebiskop fra 1160 og danner ministerial- og ridderslægten *de BOCH*, *BOCH de WALLE*, forslægt til slægten Boeck i Danmark.

2. *slægtgren*, slægten BOC, BOCK, BUCK, emigrerer til bispedømmet *Osnabrück*, hvor den forbliver som ministerial- og ridderslægt ved kirken og hos grever. Den forskyder sig senere til det under *Osnabrück* hørende amt *Wildeshausen* med navnet BUCK. Denne slægtgren er forsket af direktør ved statsarkivet i Oldenburg, dr. phil. *Hermann Lübbling*.

3. *slægtgren*, slægten BOC, *de BOC*, BOECK, kan følges fra klosteret Camp ved Nederrhinen over bispedømmet Paderborn til *Lübeck*, derfra forgrening til *Rügen*, til *Mecklenburg* og til *Pommern*, hvor den forbliver som ministerial- og ridderslægt. Skjoldmærket en buk ændres her etymologisk for *boch*, en *bøg*, til skjoldmærket en *bøg*, senere til to korslagte *bøge*. Slægten kalder sig nu BOECK eller *von der BOECK* (*Böck*), sidste adelig.

En 4. *slægtgren*, slægten BOC, BOCK *von WÜLFINGEN* (adelig), synes at være kommet fra hertugdømmet Franken til bispedømmet *Hildesheim*, selv om muligheden foreligger, at den er fra Flandern.

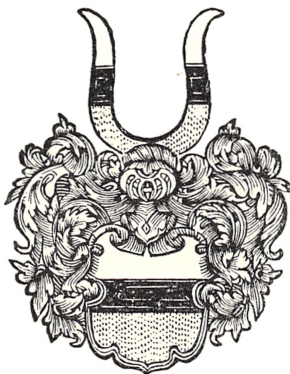
Af disse slægter er Bremenslægten den ældste og største, nærmest beslægtet med slægten i Lübeck, Rügen, Mecklenburg og Pommern de Boc, Boeck med delvis fornavnefællesskab.

C.

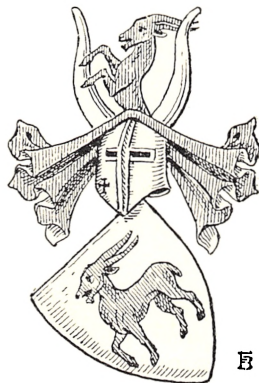
Forslægten *Boch, Boch de Walle*

i ærkebispedømmet Bremen fra år 1160 som ministerial- og ridderslægt, historisk belyst

Den højadelige ministerial- og ridderslægt *de BOCH, BOCH* hører til ærkebispedømmet Bremens ældste ministerial- og ridderslægter med de første ærkebiskoppelige ministerialater *Gröpelingen* og *Walle*, oprettet som lén under den i landsbyerne *Gröpelingen* og *Walle*, nu nordvestlige forstæder i Bremen, henholdsvis 4 og 2 km fra staden dengang.

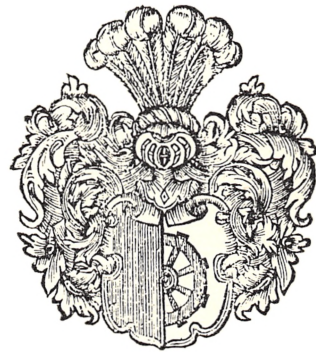

*de Hutha*²⁾

ALARD *de BOCH*
1171

Alard de Boch

*de Brema*²⁾

I stamfaderens, ministerial og ridder *Alard de Bochs*, 1. ægteskab med en *de HUTHA* (von der Hude), død ung, fødes to sønner, som danner slægten *de GRÖPELING* i ministerialatet *GRÖPELINGEN*.

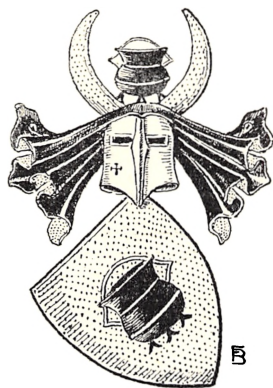
²⁾ Efter Lüneberg-Muscard: *Bremisch-Verdischer Ritter-Sahl* (1720).

I 2. ægteskab med en *de BREMA* er 4 sønner, som danner slægten *BOCH de WALLE* i ministerialatet *WALLE*, det største ærkebiskoppe-
lige ministerialat, begge ministerialater med domsret. De to hustruer
tilhører ærkebispedømmets fornemste og ældste urslægter. Sproget var
dengang dansk.

For begge slægter er udarbejdet reviderede stamtavler og personal-
historie.

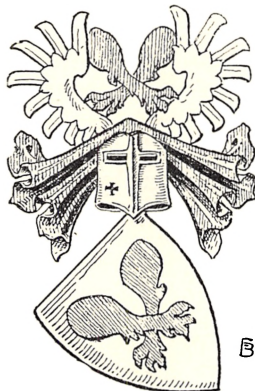
Skjoldmærker

Slægten *Boch de Walles* skjoldmærke var oprindeligt det flanderske,
en rød buk på sølvskjold, hvilket alene bevarede i den yngre slægtlinie
Buc de Walle.

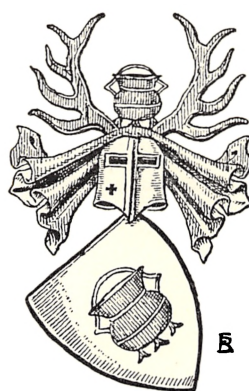
de GRÖPELING

de Gröpeling

BOCH de WALLE

Boch de Walle

de WALLE

de Walle

Som det ofte skete blandt emigrerede slægtgrene ændrede disse deres
skjoldmærke i det nye land i relation til landsfyrstens forlening. Inden
1200-årenes begyndelse ændres også de to slægters skjoldmærke, en
buk, i ministerialaterne: hos *Gröpelingerne* til en sort kedel på forgyldt
skjold, etymologisk for bynavnet *Gröpelingen* (oprindeligt *Gräpeling*, σ :
en lille gryde); hos *Boch de Wallerne* til to røde, korslagte ørnelemmer
på sølvskjold, etymologisk for det plattyske ord *boch* i betydningen en
bug, heraldisk ørnelemmer. Den senere ældste linie af *Boch de Wal-*
lerne, som overtog hovedriddersædet i *Walle* og alene kaldte sig *de*
WALLE, ændrede omkring år 1250 det gamle skjold til en rød kedel
på sølvskjold, lignende de *Gröpelingernes*, men med andre farver.
Slægtgrenens moder var en *de Gröpeling*.

Medens Gröpelingernes og de Wallernes skjoldmærke bevaredes uændret i fremtiden, ændrede omkring år 1400 enkelte slægtgrene i Boch de Walle-linierne de to korslagte ørnelemmer til to korslagte ørnevinger, senere enkelte til én ørnevinge.

Sidst ændrede en efterkommer af væbner, borgmester i Bremen Frederick Boch de Walle, antagelig *Johann Boch (Boeck)*, f. ca. 1551, de to korslagte ørnelemmer, dengang vel heraldisk mindre attråverdige, til skjoldmærket en pansret arm med bog (bibelen), etymologisk for det plattyske ord *boech*, en bog, således som det i slægtgrenen i Bremen og i Danmark og Norge er blevet bevaret. Dette skjoldmærke er kendt fra år 1645, ifølge afbildning i v. Focke Museum i Bremen.

Forgreninger og riddersæder

I det efterfølgende gives kun en almindelig omtale af broderslægten de Gröpeling, da den ikke er forslægt til slægten Boeck i Danmark og Norge.

Fra slægten Boch de Walle overtog i 4. slægtled 4 sønner af ridder *Suether Boch de Walles* første ægteskab med en *de Gröpeling* faderens arv på hovedriddersædet i Walle og kaldte sig alene *de Walle*. De øvrige slægtgrene *Boch de Walle* finder vi nu på ridder- og væbnergårde i Walle, i ministerialatet Walles område, fra floden Weser i vest til floden Wümme i øst, i forleningen Oslebshausen, nord for Gröpelingen, i forleninger i Stedingen, vest for Weser, i forleninger øst og syd for Bremen, eller i tjeneste hos hertugen af Braunschweig og hos greverne af Oldenburg og Delmenhorst. (Se kort over ærkebispedømmet Bremen, bagest i bogen).

Stamfaderens yngste søn *Willehelm de Walle* er emigreret og er ridder og kastellan hos greven af Bentheim (nu sydlige Oldenburg). Hans søn *Berner de Boch* bliver også ridder hos greven af Bentheim. Herefter synes denne slægtgren at have forladt Bentheim og være taget til Iburg. Man hører ikke mere til den.

Et overblik over Gröpelingernes, Boch de Wallernes med de Walle-liniens stamtavler viser, at alle slægtlinierne i middelalderen er rene officersslægter, udelukkende med riddere og væbnere – læreeksempler for personalhistorisk docering – kun for Gröpelingernes og Boch de Wallernes vedkommende isprængt høje gejstlige. I de Walle-linien på hovedriddersædet Walle er ingen gejstlige.

De gejstlige i Boch de Walle-slægten kaldte sig alene *Boch*, ligesom andre uden besiddelse i Walle-området. Når ridderen og væbneren som

gammel tager ophold i Bremen og bliver borger her, finder man dem i borgerbøgerne ofte skrevet med navnet Boch alene, undertiden med bemærkningen: „hørende til dem på Walle“.

Som den eneste bremiske adelsslægt havde slægten *Boch de Walle* med slægtlinien *de Walle*, dog også i enkelte grene i slægten de Gröpel-ling, et tilnavn, særnævnet „WISE“ („*Sapiens*“ på latin), som den ældste i en slægtlinie eller slægtgren fik. Det betyder den vise, eller den, som fører slægtens riddermæssige, d. v. s. riddere og væbnere, til parade for stiftsridderskabets øverste, ærkebiskoppen, eller til kamp. Et andet tilnavn er i slægtlinien *de Walle* særnævnet „PAPE“, betegnelsen for den verdslige korherre i ministerialatets sognekirke, Skt. Stephans kirke i det nordvestlige Bremen. „Pape“ (kirkepave) har patronatsret ved kirken, hvor slægtens stamfader og talrige efterfølgere utvivlsomt blev jordet, og hvor deres skjolde ophængtes.

Slægtlinien *de Walle* var som besidder af hovedriddersædet tæt op til staden Bremen vel nok den, som blev slægtens ansigt over for bremerne, men til gengæld blev de øvrige Boch de Walle-linier de mest interessante på grund af deres betydelige stillinger som gejstlige og rådsherrer samt som underlagt ærkebiskoppen.

Sammenfattet under ét er stamfaderen *Alard de Bochs* to sønne-slægter, *de Gröpelingen* og *Boch de Wallerne*, mægtige ministerial- og ridderslægter i ærkebispedømmet, „*mægtige tjenestemænd i ærkestiftet*“, som Muschard udtaler i sin „*Ritter-Sahl*“ om dem i samklang med ærkebiskop Johann Rode i sin „*Johann Roden Boech*“³⁾: „*De havde strækningen mellem Burg og Bremen.*“

Som ministerialer er de inden for stiftsridderskabet umiddelbart under ærkebiskoppen til dennes rådighed, deltager ved afstemninger sammen med domkapitlet og er vidner ved ærkebiskoppelige urakter. Derfor finder man dem i Bremens trykte uraktsbøger, som desværre slutter 1441 og kun delvis er fortsat i manuskripter i Bremens statsarkiv.

Omkring år 1500 uddør *de Wallerne* på hovedriddersædet i Walle og i Walle, herefter ligeledes de fleste slægtlinier af Boch de Wallerne indtil år 1600. Kun sidstnævntes ældste linie lever videre med efterkommere i dag i Bremen med navnet BOCH og BOECK og i Danmark med navnet BOECK. Efter 1550 er de fleste slægtlinier udtyndet grundet på krig og pest. En særlig anden medvirkende årsag er også stadige indgifte i den snævre kreds af ridderslægter omkring dem, foruden indgifte i egne slægtlinier. Indgifte blandt borgerlige fandt

³⁾ Registrorum Bonorum et lurium Ecclesiae Bremensis.

Bremen og omegn med landsbyerne Walle og Gröpelingen. Efter Dilich: Brema et præfectuarii (1604).

almindeligt ikke sted, kun i ansete patriciske og rige købmands- og rådsherreslægter.

Omkring 1560 uddøde *de Gröpelingerne*. Efter år 1400 anvendtes ved slægtsnavnene det tyske „von“ i stedet for det latinske „de“. Dog bevares „de“ fremdeles i seglomskrifterne langt fremad.

Som gældende for alle ridderslægter kulminerede også Alard Bochs sønneslægter i 1200- og 1300-årene. Deres besiddelser strækker sig 1 mil i Werderland fra Bremen til Burg ved Lesum-floden, i vest-øst fra Weser til floden Wümme og findes yderligere som strøgods vest for Weser, i friserlandet Stedingen samt øst og syd for Bremen. Besiddelserne i enkelte slægtlinier af Boch de Wallerne var større end et friherreskabs eller baronis, men sådan ophøjelse kunne kun tildeles af kejseren.

Ved de Wallernes uddøen på mandssiden gik *ridder- og herresædet Walle* ved Walle sø tabt for slægten. Det arvedes fra spindesiden ved giftermål i den kendte rådsherreslægt *Brand* i Bremen. Endnu år 1880 stod den tidligere adelige gård med sin to- til treetagers vinkelformede murstensbygning med et højt spirtårn⁴⁾ efter en ændring med sin middelalderlige kerne i sig og med Wallernes våben på forhusets mur som det ene af to bevarede riddersæder i Bremens udstrakte omegn. Bygningen antages opført omkring år 1385 ifølge senator Heinrich Smidts afhandling om den⁵⁾. På 1. sal var endnu bevaret riddersalen, på hver side af denne et værelse, hvortil en trappe til hver side af bygningen førte op. På væggene i riddersalen var endnu nogenlunde bevaret store vægmalerier. I værelset til venstre var velbevaret et legemsstort billede af en ridder som dommer i skarlagen kappe, hvorover et skriftbånd, der siger: „Retten kan jeg sætte. Derfor bærer jeg skarlagen.“ Det fremstiller en ridder af det selvstændige Walle, som i sin jurisdiktion kan afsige dom. På den anden side af vejen Walle-Burg, som er ført gennem Walle søs to dele, var „Richteberg“, hvor der foregik eksekution. Den store bygning lå med sine udbygninger omgivet af brede kanaler ved vestsiden af Walle sø. Den sydvendte del af vinkelbygningen var til beboelse som fruerhus og havde blomsterhave. Omkring bygningerne var park, over den sydlige kanal var vindebro, uden for denne øvelsesplads. Ridderen gav sig ikke af med landbrug. Hans jorder her og andetsteds havde forpagtere. Af indtægterne fra disse levede han som herremand med nogle væbnere hos sig og andre unge mænd, som uddannedes til væbnere.

4) Det høje tårn fremgår af et gammelt kort over Werderland.

5) *Bremisches Jahrbuch*, 11. bind, s. 1–38 (1880): Die adeligen Höfe zu Walle und zu Clüverborstel.

Det 500-årige gamle herrehus købtes 1881 af familien *Achelis* i Bremen, som foretog en ombygning af det. Den smukt formede vindeltrappe i tårnet kom til v. Focke Museet i Bremen. Endelig gik den tidligere adelige gård i statseje til Bremen. Parken og jorderne omkring vestenden af Walle sø omdannedes i 1928 til en 7 ha stor offentlig park med sportspladser, den smukke og skønt beliggende *Waller Park* i Bremens Wallerforstad. Dens nybygning nedbombedes i 1945 af amerikanerne, ligesom en stor del af husene langs Wallegaden. Også kirkeskibet til Walle kirke ramtes, men urørt forblev det smukke, høje tårn, bygget over ridder Raschs grav.

Gröpelingernes hovedriddersæde i Gröpelingen, deres riddersæde i Süd Weyhe og andre riddersæder i Bremens omegn er sporløst forsvundet, ligesom de mange væbnergårde. Af Boch de Wallernes andre riddergårde lå én i Walle, en anden nær Utbremen.

Lén, besiddelser og embedsstillinger

Lénene var i første række de til den betydelige, historisk kendte stamfader *Alard de Boch* ærkebiskoppeligt tildelte ministerialater *Gröpelingen* og *Walle*. Hans sønner i første ægteskab overtog ministerialatet Gröpelingen, sønnerne i andet ægteskab ministerialatet Walle. Lén tildeltes almindeligst som belønning for krigsdeltagelse. Af andre kendte lén, tildelt stamfaderen, er det store lén i *Oslebshausen*, som snart efter overgik til hans ældste søn i 2. ægteskab, den senere ridder *Ewerhard de Walle*. Endvidere et lén i *Horne*, øst for Bremen, og et lén i *Risted*, syd for Bremen. Besiddelsen af store lén gav store indtægter, magt og anseelse. For at blive ridder krævedes velstand. I slægten Boch de Walle findes de fleste riddere, også de fleste lén og besiddelser. Den yngre slægtlinie *Buc de Walle*, særlig i rådsherrestillinger, var godssamlere og skaffede sig anseelse herved.

Af andre kendte lén, tildelt slægten Boch de Walle af ærkebiskoppen, er lénene i *Schönemoor*, i *Huntorp* og i *Sannau* i Steding Land. En slægtgren i Huntorp kaldte sig på seglomskriften „*de Huntorpe*“. Endvidere kan nævnes af lén og besiddelser, købte eller arvede; øst for Bremen: *Lede (Lehe)* og *Hemelingen*; i Steding Land: *Berne*, *Hannover*, *Hekeln*, *Sandhausen*, *Hasenbühren*, *Seehausen* og *Rabelinghausen*; syd for Bremen: *Arsten* og *Arbergen*; og nordøst for Hoya: *Mehringen*.

Endelig er der *de Gröpelingernes* store lén i *Süd Weyhe*, syd for Bremen, med sit kendte hovedriddersæde, hvor de fleste af de ærkebiskoppelige arveskænke i slægten sad. Endvidere deres besiddelser eller

lén i *Bühren* i Werderland ved floden Lesums udløb i Weser, i *Neuenkirchen* og *Blumenthal*, nord for Lesum-floden, og senest den befæstede landsby *Borgfeld* øst for Bremen, samt *Borbek*, nordvest for staden Oldenburg.

Både de Gröpelingerne og Boch de Wallerne bortskænkede af deres lén og besiddelser. De skænkede jord til de adelige frøkenklostre, henholdsvis i *Lilienthal* og i *Osterholt*, det sidste øst for Bremen. Også stamfaderen, Alard de Boch, havde betænkt kirken, nemlig med jord og rente til *Skt. Ansgars kollegium* og rente til nonneklosteret i *Hilgenrode*. Af slægten Boch de Walle betænkte det tyske ridderhus' kommende i Bremen af væbner Johann Boch de Walles enke *Kunigunde* år 1313 betydeligt land i Walle, hvortil væbner *Hinrich Boch de Walle* året efter skænkede tilliggende land i Walle.

Begge slægter besatte middelalderen igennem betydelige indtægtgivende *embedsstillinger* under ærkebiskoppen, under kirken og i Bremens råd. De tjente kirken som verdslige korherrer i domkirken, i *Skt. Ansgars kirke* og i *Skt. Stephans kirke*. Det er Boch de Wallerne og de Gröpelingerne, som fra tidligst tid indtager pladserne som rådherre i Bremens råd, præger rådet og virker her til stadens vel. Flest er Boch de Wallerne, dernæst de Gröpelingerne, herefter ret få andre ridder-slægter. Om Alard de Boch kan det siges, at han som stadsfoged og præsident i Bremen udvirkede, at det tidligere svage råd blev et beslutsomt med senatorer (senere konsuler) som rådsherrer, ikke mindst under ærkebiskop Hartwig II's lange fraværelse fra Bremen. Boch de Wallerne var også forstandere ved stadens velfærdsinstitutioner.

Alard de Boch var i 38 år *ærkebiskoppelig stadsfoged* i Bremen som dommer og leder af den ærkebiskoppelige fogedret i staden, dens højeste ret under ærkebiskoppen. Denne stilling gik i arv til hans efterkommer fra 1218 til 1262, derefter blev den gentagne gange tildelt medlemmer af slægten indtil 1506. Alle stadsfogeder var ministerialer og riddere, senere, da stillingen faldt i betydning, væbnere. Stadsfogeden var ærkebiskoppens stedfortræder i dennes fyrstelige myndighed over staden. Under dennes ansvar plejede han fogedretten i kriminalsager indtil dødsstraf, som afgjordes af kongen eller kejseren. Torve- og havnesager afgjorde han selv. Til embedet var knyttet i ærkebiskoppens navn indkrævningen af „kongeskatten“, en beskeden skat fra hver borger i staden til kongen eller kejseren. Stadsfogeden havde egen gård (*curie*) i staden. Hans stilling var overordnet alle i staden. Efter reformationen faldt den i betydning.

Slægten de Gröpelung havde arveligt ved det ærkebiskoppelige hof *arveskænk-embedet* fra ca. 1235–1426. Af ærkebiskoppen fik hver

arveskænk et kostbart skænk-sølv-service med kande og bægre. Arveskænken skulle have egen gård (curie) i staden Bremen. Under uroen 1426 i Bremens råd gik dette embede over til ridderslægten Issentorp i Vörde og Stotel. De Gröpelingerne fik til gengæld arveligt embedet som gogrever (dommere) i Werderland. Et andet embede som gogreve over Vieland, sydvest for Bremen, havde arveskænk og indehaver af riddersædet i Süd Weyhe, væbner *Johann de Gröpeling* fra ca. 1365.

Historiske personer i begge slægter. Minder

I *slægten de Gröpeling* er historisk kendt fra tidlig tid væbner og rådsherre *Arnold (Arend) de Gröpeling* i staden Bremen. Han var afgangt rådsherre og havde trådt op mod den hadske borgmester *Gödeke Freese* i et overmodigt patricierparti i Bremens råd. For en af de Gröpeling på torvet købt geddes skyld, hvilken Freese ville have, hvad borgerne satte sig imod, myrdedes de Gröpeling år 1304, gammel og døende i sin sygeseng af Freese og hans venner, efter at hans tjener var stukket ned, da han søgte at dække sin herre med sit legeme. De implicerede slægter forvistes fra Bremen. Mellem stiftsridderskabet og staden Bremen opstod nu en flerårig krig.

De Gröpelings to sønner lagde faderen i en sarkofag i Skt. Ansgars

Arnold (Arend) de Gröpeling (Boch).
Epitafium i Skt. Ansgars kirke i Bremen 1307.

kirkes krypt. På sarkofagens dækplade lagdes Gröpelings legemsstore statue, udført i fin sandsten, i lighed med de 5 højt anbragte statuer i Bremens domkirke. År 1307 anbragtes dækpladen med statuen i kirkerummet på en konsol på en søndre pille sammen med en skrifttavle⁶). Gröpelings ses i lodret stilling liggende på dækpladen, hovedet hviler på en flad pude og over denne rager tjenerens lille mandsbuste frem. Gröpelings er opfattet portrætlig. Han er klædt i den hohenaustaufiske tids dragt, har overskæg og kort todelt spidsskæg, er slank med smalle hofter. Hans klædning når til fødderne, over denne er en vid kappe med guldbroderet smal krave. Han har intet sværd ved bæltet. I den høje skikkelse forenes fast, sammenholdt opbygning med fin forståelse af form og livlighed i udtrykket. Ansigtet, med bøjet næse, kan minde om fleres i den danske slægt Boeck.

Under 2. verdenskrig var statuen anbragt i Lloyds bygnings kælder ved siden af kirken. Kirken nedbombedes i 1945, men er genopført, og de Gröpelings statue kan igen ses på den søndre pille. Epitafiet hører til Bremens ældste og bedste fra middelalderen.

En anden kendt person er væbner *Conrad de Gröpelings, senior*. Han ejede et, dengang sjældent, murstensbygget hus („Gröpelings gård“) i det da træbyggede Bremen, i Kreyenstrasse, ved hjørnet af Obernstrasse. Her lå huset „Casal“, et hjørnehus, hvor „Casalbrødrene“ holdt til i et selskab af fornemme herrer. Disse øvede indflydelse på regeringen og krænkede ofte borgerskabet⁷). Blandt disse „Casalbrødre“ var Conrad de Gröpelings og hans søn af samme fornavn. Efter et mord holdt ærkebiskoppelig stadsfoged i Bremen *Otto Boch de Walle* fogedret ved rådhuset den 27. februar 1349. Morderne henviste til en søn af en casalbroder. Da denne broder kaldtes frem, trådte casalbrødre voldsomt i skranken for deres staldbroder. Det kom til tumult i rådhuset. Da kaldte klokkeklang borgerskabet frem. Sammen med flere casalbrødre forvistes *Conrad de Gröpelings* og hans søn fra Bremen. Det oprørte folk drog til Gröpelings stenhus og nedrev det. Rådet var magtesløst. Kort efter nedværdigede rådet sig ved at søge bistand hos den forviste de Gröpelings senior i en sag mod ærkebiskoppen.

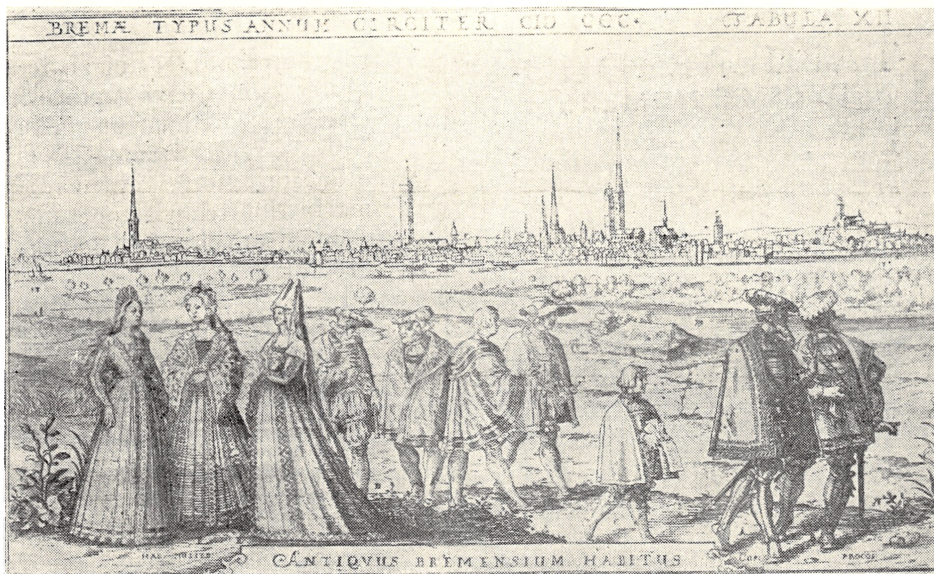
Også historisk kendt er væbner og borgmester (1425–1465) *Hermann von Gröpelings*. Under uroen 1426 i Bremens råd med et stort,

6) Jvf. Bremisches Jahrbuch, 28. bind, 1922: *Emil Waldmann*: Ein bremisches Grabdenkmal aus dem Anfange des 14. Jahrhunderts.

7) Ved *borgerskabet* forstodes de til Bremens råd valgte, ikke fungerende rådsherrer og de rige købmandsslægter, der havde pligt til krigstjeneste med rustning i staden sammen med ministerialerne.

ulovligt antal rådsmedlemmer undflyede han med en del rådsherrer af det gamle råd til Delmenhorst. Bremen sattes af kejseren i rigsakt, og han vendte tilbage til Bremen 1433. Gröpeling bevirkede den kejserlige rigsakt ophævet mod en stor pengebøde fra staden Bremen. Rådet belønnede ham med store forleneringer. Han blev en rig mand og forblev i sin stilling som borgmester til sin død i en høj alder.

I *slægten Boch de Walle* er, foruden den fortjenstfulde stamfader, følgende særlig kendte.

Bremiske dragter år 1300. Riddere. Floden Weser. Staden Bremen.
Efter Dilich: Urbis Bremæ (1604).

Domdekan ved Bremens domkirke, administrator hos ærkebiskoppen af ærkestiftets gejstlighed *Frederic Boch*, provst og ærke diakon til Oestringen og Wangerland (nu i det nordøstlige Oldenburg), kaldet „den gamle domdekan“, en af ærkebispedømmets mest fremtrædende prælater, hvorom talrige urakter vidner, så på Skt. Victors dag, 10. maj 1311, midt i domkirken den hellige Skt. Victor bevæbnet. Nogle år senere, under en svær hungersnød i Bremen, fordelte han alt sit korn fra domkirkeloftet til de fattige. Hans forråd blev ved guddommelig hjælp bragt tilbage. Han oprettede en memorie i kirken for sine forældre og døde 1331 meget velhavende. Samme myte om Skt. Victor tilskrives også hans fætter, domvikar *Hermann Boch* i Bremen.

Væbner og borgmester (1395–1412) *Frederick Boch de Walle* var

en af staden Bremens kendte borgmestre. Han indførte 1395 en „Ratsdenkelbuch“ (erindringsprotokol). Først 1613 indførtes en rådsprotokol. Han stiftede en memorie for sig og sin hustru, hans kusine *Hildegundis Buc*.

Under stridighederne mellem staden Bremen og ærkebiskoppen 1366 forsvarede ministerial og væbner *Gerfried (Syfried) Boch de Walle* tappert Østerport under det såkaldte „forræderi“ mod stadens fremtrængende oldenburgske tropper. Han toges til fange, men belønnedes af ærkebiskop Albert med embedet som ærkebiskoppelig stadsfoged i Bremen.

Endnu i dag findes *minder i Bremen* om slægten Boch de Walle.

Ovenfor nævnte borgmester *Frederick Boch de Walle* ejede jord ved sydsiden af domkirken Skt. Peter. Langs hermed gik en bugtet gade, opkaldt efter ham som „Buchstrasse“. I dag kaldes den store bugtede gade etymologisk efter dens form for „Buchtstrasse“.

Fra samme periode ejede slægten Boch de Walle ved Stintbrügge, nær ved domkirken, et af de få murstensbyggede huse i Bremen, kaldet „Bucksborgh“ eller „Bükeburg“. Det kan endnu ses. Det er antagelig bygget af nævnte borgmesters svigerfader, den velhavende væbner og rådsherre *Lodowic Buc* (f. ca. 1306, † 1367).

Endelig er der det henved 800-årige gamle minde i den nuværende *Waller Park* i Bremens forstad Walle, som kan fortælle bremerne om det første ærkebiskoppelige ministerialat Walle, hvor slægten *Boch de Walle* var herrer på riddersædet og riddere af Walle.

Stamfaderen i ærkebispedømmet Bremen Alard de Boch

Alard de Boch er en af ærkestiftets store ridderskikkelser og personligheder. Som emigreret flandersk ministerial og væbner nåede han frem til at blive besidder af de første ministerialater under ærkebiskoppen, til den højeste post som ærkebiskoppelig stadsfoged (dommer) i Bremen og præsident i Bremens dengang svage råd. Hans anseelse var betydelig blandt ærkebiskoppens ministerialer, i stiftsridderskabet og i domkapitlet i Bremen, hvilket fremgår af urakter og af Bremens historieskrivninger, også deraf, at hans sjældne fornavn *Alardus* optoges i de omkring Bremen værende ridderslægter.

I Bremens historieskrivninger er hans slægtsnavn ukendt, kun kendes hans latiniserede fornavn *Alardus*. Almindeligt benævnedes man dengang blot ved fornavn. Først efter 1160–1200-årene blev det almindeligt at anvende slægtsnavn i de adelige slægter. Ukendt i Bremens

historie er ligeledes, at de højadelige slægter *de Gröpelung* (*Boch*) og *Boch de Walle* er sønneslægter af ham. Ligeledes er naturligvis også ukendt hans giftermål i to af ærkebispedømmets ældste adelige slægter, *de Hutha* (*von der Hude*) på Ritterhude og *de Brema* (*von Bremen, Bremer*) på Barghof foran Bremens sydside.

Alard de Boch skønnes født ca. 1142 i Flandern. Han døde 1218, antagelig i Bremen. Som hans fader må anses en flandersk ministerial *Theoward Boc* eller *Boch*, antagelig hjemmehørende i den flanderske bispestad Utrecht, med hvilken staden Bremen tidlig havde handelsforbindelse. Dette kan fremgå af Alard de Bochs ældste søn *Gerard de Gröpelings* opkalden af sine tre ældste sønner (i 3. slægtled) med fornavnene: *Theoward* (Alards fader), *Alard* (farfaderen), *Gerhard* (faderen) efter almindelig skik for opkaldelser i de adelige slægter. De øvrige sønner synes opkaldt efter personer i domkapitlet. Alard de Bochs faders fornavn *Thewardus* forekommer i bispesædet Utrecht, også ved det store kloster Camp ved Nederrhinen, hvor man også træffer på navnet *Alardus*.

Meget ung er Alard de Boch som ministerial og væbner kommet til ærkebiskop Hartwig I i Bremen, antagelig først på året 1160. Han debuterer med anerkendelse som deltager i ærkebiskoppens korstog sammen med det flanderske og det brabantiske ridderskab mod de oprørske frisiske stedinger, vest for Weser. Antagelig har han været i ærkebiskoppens stab som tilforordnet domdekanen, og persona grata som fornem flamlænder. Hans deltagelse bekræftes ved hans kort derefter tildelte lén i Gröpelingen. Her gifter han sig ca. 1163 med en *de Hutha* fra det nærliggende Ritterhude. Hun døde ung og blev med to sønner stammoder til slægten *de Gröpelung*. Han giftede sig anden gang ca. 1166 med en *de Brema* fra Barghof, som med 4 sønner blev stammoder til slægten *Boch de Walle*. Utvivlsomt har han da modtaget det store lén i Walle. Begge disse lén må under sønnernes fremvækst være blevet ophøjede til ærkebiskoppelige ministerialater som de første med særlig opgave, bevogtningen af ærkebispesadens nordvestside. Den nordøstlige side var impassabel dengang ved udstrakt mose- og sumpareal, og dækkedes desuden af Ritterhude.

Historisk træder Alard de Boch først frem år 1171 i den af den ikke pavelige udnævnte, men valgte ærkebiskop Siegfrieds urakt som vidne ved et fundamentsbrev for ridder Friederich de Machtenstede til at oprette et nonnekloster, senere bygget i Hilgenrode, syd for Bremen. Hans vokssegl vedhængtes urakten sammen med de øvrige vidners.

Ved ærkebiskop Siegfrieds pavelige ansættelse som ærkebiskop i Bremen år 1178 må Alard de Boch være blevet ærkebiskoppelig stads-

foged i Bremen, hvilken stilling han beklædte i ca. 40 år indtil sin død. Samtidig må han være blevet ridder, hvad stillingen dengang fordrede.

Efter ærkebiskop Siegfrieds død 1184 blev ærkebiskop Hartwig II von der Lieth hans efterfølger. Dennes første 6 år var lykkelige i kirkens tjeneste, hvorefter der kom 5 svære krigeriske år om herredømmet over grevskabet Stade.

Under Hartwig II's første regeringsår fik han af paven bekræftet sine rettigheder og besiddelser. Utvivlsomt har Alard de Boch som stadsfoged ønsket gennem ærkebiskoppen at få den tyske kejsers bekræftelse af staden Bremens borgeres person og ejendom. Det skete også. Den 28. november 1186 citeredes af kejser Friederich I, Barbarossa til møde i dennes hovedkvarter i Gelnhausen i Pfalz: ærkebiskop *Hartwig II* og domdekan *Theoderich* for ærkebispedømmet, stadsfoged i Bremen *Alardus* (Alard de Boch) samt 4 borgere for staden Bremen sammen med en stor forsamling af de højeste prælater, hertug Bernhard af Sachsen, landgreve Ludwig af Bayern samt kejserens hofstab, i alt 28 personer som vidner ved udstedelsen af det såkaldte *Bremens frihedsbrev* til staden Bremen og dens borgere. På dette er Alard de Boch skrevet som „*Alardus, advocatus bremensis*“. Kun kejserens vokssegl vedhængtes. Interessant er at se den delvis meddelte rangfølge ovenfor med romerkirkens høje placering af prælaterne, Alard de Boch efter landgreven og før hofstaben. En kopi af frihedsbrevet er i mit eje.

1187 var Alard de Boch vidne ved Hartwig II's stiftelsesbrev til et kollegium for en ny kollegiatkirke, *Skt. Ansgars kirke* i Bremen under Skt. Willehadi kirke. Også her må det antages, at Alard de Boch med sin forbindelse til Skt. Willehadi kirke har tilskyndet opførelsen af den nye kirke. Sammen med andre riddere skænkede han til kollegiet jord og rente af jord fra sit lén ved byen Horne, øst for staden. Den store Skt. Ansgar kirke med stadens højeste tårn opførtes i årene 1229–1243. Men da var Hartwig II død. Han gravsattes her under højkoret, flyttet fra domkirken.

I denne kirke begyndte reformationen i Bremen, hvortil Boch de Wallerne straks sluttede sig. I dens kirkebøger – fra disses indførelse – træffer man dem indtil nutiden.

1189 anordnede Alard de Boch bremernes og lübeckernes skibssamling i Bremen og afgang til kejser Friederich I, Barbarossas korstog til Palæstina, under hvilket kejseren døde.

Nu kom der fra 1190–1195 en forvirret tid med ærkebiskop Hartwig II's krigstog mod ditmarskerne, hvilket staden Bremen ikke ville støtte, med besættelse af Stade, med hans tilslutning til den af kejseren landsforviste hertug Henrik Löwe, hvem bremerne hadede for hans plynd-

ring af deres stad, med hans landflygtighed i England, tilbagekomst herfra uden at turde vise sig i Bremen, med bremerne tilbageholden af hans indkomster fra staden og ønske om hans afsættelse, med kejserens vrede mod ham for hans tilslutning til Henrik Löwe for subsidier, med domkapitlets ønske hos paven om hans afsættelse, med pavens afsættelse af ham, derpå med hans overenskomst med domkapitlet og stiftsridderskabet om tilbagevenden og hans genindsættelse som ærkebiskop i sommeren 1194, da paven yndede ham og dog endnu tilbageholdt sine udbetalinger til ham, indtil kejserens benådning forelå.

Fremdeles var bremerne imod ham. De støttede sig til kejseren. Deres udbetalinger overlod kejseren til greve Adolph III af Holsten, som havde Stade i sin hånd og kom bremerne til hjælp. Begge fastholdt, at Hartwig II kun én til to dage måtte opholde sig i Bremen til ordning af sine kirkelige anliggender. Også Alard de Boch var på kejserens side⁸⁾, hvem han skyldte „kongeskatten“ og måtte holde sig til.

Opbragt til det yderste erklærede nu Hartwig II greve *Adolph III af Holsten, stadsfogeden i Bremen, Alard de Boch, og nogle ansete borgere i Bremen i band, senere hele ærkestiftet i interdikt*. Kirkerne lukkedes.

Således gik tiden til efteråret 1195. I fem år havde Alard de Boch været uden sin ærkebiskop i Bremen, sluttende sig til domkapitlet. Bandet over den holstenske greve og Alard de Boch gik sporeløst hen over dem begge.

I juni 1195 vendte den i Rom nykronede kejser Henrik VI hjem fra sine besiddelser i Syd-Italien. På rigsdagen i Gelnhausen i oktober dette år gjorde han ende på den bremiske forvirring. Hartwig II fik mod at erlægge 600 sølvmark fuld benådning. Ekskommunikationen og interdiktet ophævedes. Hartwig II måtte give greve Adolph af Holsten Stade og en tredjedel af grevskabets indtægter. Som det synes, fik Alard de Boch her det store *lén i Oslebshausen*. Som uerstattelig forblev han fremdeles ærkebiskoppens stadsfoged i Bremen. Bremerne havde under Hartwig II's fraværelse sikret sig mere magt ved et organiseret råd.

Det følgende år foretog så Hartwig II i sin betrængte stilling sit roste *korstog til Palæstina*, til hvilket Alard de Boch foretog anordningerne i Bremen og synes at have fulgt ærkebiskoppen.

I tiden 1201–1205 træder Alard de Boch gentagende gange frem som vidne for ærkebiskoppen ved salg til Skt. Willehadi kirke, ved

⁸⁾ *Wilhelm v. Bippen*: Geschichte der Stadt Bremen. 1. bind, s. 111. (1892).

salg af sumpjord til hollandske opdyrkere og ved salg og overdragelser til nonneklosteret i Hilgenrode. Ved disse salg var han ærkebiskoppens advokat.

I 1207 måtte Hartwig II til et krigstog med sit ridderskab mod de frihedselskende, stridbare *Stedingen*. De tilbageholdt kirkeskat til ærkebiskoppen. Med pavens trussel om korstog mod dem, rykkede han ind i Stedingen og fik en overenskomst med dem. Også her anordnede Alard de Boch.

I dette år døde Hartwig II og efterfulgtes af ærkebiskop *Gerhard I von der Lippe* (1210–1219), hvem bremerne ønskede til ærkebiskop. Han blev Alard de Bochs sidste ærkebiskop. For sine tjenester skænkede Gerhard I ham et *lén i Risted*, syd for Bremen.

Sidste gang vi uraktlig hører om *Alard de Boch* er i året 1217. Domkapitlet havde i årene efter Hartwig II's død bestræbt sig for at få tilbage de mange af kirkens præbender, som ærkebiskoppen havde bortskænket til ridderskabet for ydelser. Alard de Boch ønskede igen nu i sin høje alderdom at betænke kirken med en gave. Måske var domkapitlets bestræbelser anledningen, da *nonneklosteret i Hilgenrode* kirkeligt var underlagt kapitlet. I ærkebiskop Gerhard I's urakt af 2. januar 1217 gav han afkald på lénet i Risted til fordel for nonneklosteret. Ærkebiskoppen siger i brevet: „det lén, som jeg har givet ham i belønning“. I urakten er Alard de Bochs hustru ikke nævnt. Det fremgår heraf, at Alard de Bochs hustru *de Brema*, må være død; hvornår vides ikke. Heller ikke er nogen af Alard de Bochs sønner nævnt, da de er mænd på omkring 50 år, selvstændige og uden berøring med lénet. At Alard de Boch kan have haft døtre, er muligt. Uraktlig vides intet herom. Hans nære tilknytning til nonneklostrene Osterholt og Hilgenrode kan måske tyde derpå.

Året efter, i 1218, døde *Alard de Boch* ca. 76 år gammel, antagelig i Bremen, som ministerial, ærkebiskoppelig stadsfoged i Bremen, ridder af Walle, herre til ministerialaterne Gröpelingen og Walle og øverste læge korherre ved Skt. Stephans kirke i Bremen. I denne kirke, ministerialatet Walles sognekirke, må han være jordet sammen med sine to hustruer. Uraktlig kendes ikke dødsdagen, men denne kan efter de løbende urakter bestemmes til efter 21. juli 1218.

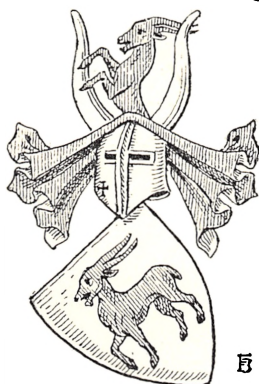
Med de mange tildelte forleninger må Alard de Boch have været en meget velstående ridder, en af tidens store.

Omkring Alard de Bochs riddersæde ved Walle sø er i dag den store smukke offentlige *Waller Park* i Bremens Waller-forstad. Hvor der forhen opøvedes ungdom til væbnere i ridderidræt, boltrer nu ungdommen sig i sport.

D.

Kortfattet genealogisk oversigt over
 stamfaderen i Bremen, ridder *Alard de Boch's* efterslægt
Boch de Walle i dens ældste og uafbrudte linie i
 ærkebispedømmet Bremen fra år 1160,
 og i kongeriget Danmark - Norge

fra år 1714

ALARD de BOCH
1171

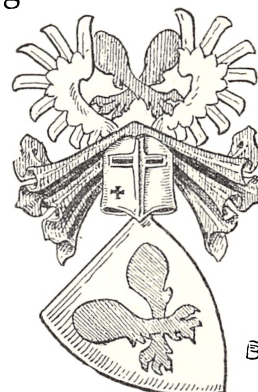
Alard de Boch

* ca. 1115. — Ministerial, ridder, antagelig i Utrecht, se s. 29.

a. Middelalderen

Forfader i grevskabet Flandern

Theoward(?) de Boch

BOCH de WALLE

Boch de Walle

1100-1153
1. gen.

Stamfader i ærkebispedømmet Bremen:

Alard de Boch

1155-1166
2. gen.

* ca. 1142, † 1218. Emigreret flandersk ministerial og væbner til ærkebiskoppen af Bremen ca. 1160, *ministerial, ridder af Walle, ærkebiskoppelig stadsfoged i Bremen* ca. 1178, *herre til ministerialaterne Gröpelingen og Walle*. Kejser Friederich I, Barbarossas

vidne i Gelnhausen ved udstedelsen af frihedsbrev til Bremen og Bremens borgere 1186. ∞ 1° ca. 1163 m. ... *de Hutha*, * ca. 1146, † ca. 1166. ∞ 2° ca. 1167 m. ... *de Brema*, * ca. 1146, † før 2.-1.-1217. Se biografien s. 28.

Med *de Huthas* 2 sønner dannes slægten *de Gröpeling (Boch)*, uddød ca. 1560.

Med *de Brema*s 4 sønner dannes slægten *Boch de Walle*, lever i senere ældste linie endnu. Forslægt til slægten *Boeck* i Danmark og Norge. Se iøvrigt foran s. 29.

1166–1200
3. gen.

^

Ewerhard de Walle (Boch)

* ca. 1168. Ministerial, ridder af *Walle*, herre til ministerialatet *Walle*. ∞ m. ... *de Hasbergen*. 4 sønner.

1200–1233
4. gen.

^

Suether Boch de Walle

* ca. 1193, † ca. 1254. Ministerial, ridder af *Walle*, herre til ministerialatet *Walle*. ∞ 1° ca. 1215 m. ... *de Gröpeling*, * ca. 1198. ∞ 2° ca. 1227 m. ... *de Botlethe*, † ca. 1232. ∞ 3° (?) ca. 1234 m. ... *Buc*.

Med *de Gröpelings* 4 sønner dannes ældste slægtlinie på hovedridersædet i *Walle*, der kalder sig alene *de Walle*. Uddød ca. 1500.

Med *de Botlethes* 4 sønner dannes slægtlinierne *Boch de Walle* eller *Boch*.

Med (?) *Bucs* ene søn dannes slægtlinien *Buc de Walle*.

1233–1266
5. gen.

^

Sweder Boch (de Walle)

* ca. 1228. Ministerial, ridder, rådsherre i *Bremen*, ærkebiskoppelig stadsfoged i *Bremen*. ∞ m. *Hildegunde de Walle*. 2 sønner.

1266–1300
6. gen.

^

Henrich Boch de Walle, de Wise (Sapiens)

* ca. 1247, † 1314. Ministerial, ridder, rådsherre i *Bremen*. *Bremenborger* 1307. ∞ m. *Eileke de Gröpeling*, * ca. 1246, † efter 1316. 5 sønner, 2 døtre.

1300–1333
7. gen.

^

Hermann Boch de Walle, de Wise (Sapiens)

* ca. 1277, † f. 3.8. 1353. Ministerial, ridder af *Walle*, vigilie i Skt. Ansgars kirke 1331. *Bremenborger* 1332. ∞ 1° m. *Bertha* ..., † ca. 1324. 3 sønner. ∞ 2° ca. 1325 m. *Lutgardis* ..., † ca. 1367. 3 sønner.

-
- Frederick Boch de Walle*
- 1333–1366
8. gen.
- * ca. 1332, † 1416. Ministerial, *væbner*, *rådsherre* 1371–1412, *borgmester i Bremen* 1395, 1398–1412, forstander for Skt. Jürgens hospital. Skænker 1367 Skt. Ansgar kirke en rente til visse memorier. Ejer af „Bucksborgh“ ved Stintbrücke, nær domkirken, findes endnu. Efter ham opkaldtes „Buchsstrate“, syd for domkirken, hvor han havde jord og hus ved den bugtede gade, nu efter dens form „Buchtstrasse“. Besiddelse i Walle m. m. ∞ ca. 1367 m. *Hildegundis Buc*, slægtning, * ca. 1339, † 1419. 3 sønner, 2 døtre.
-
- Hermann Boch de Walle*
- 1366–1400
9. gen.
- * ca. 1369, † ca. 1442. Ministerial, *væbner*, *ærkebiskoppelig stadsfoged i Bremen* 1417–1442. I Bremen 1400–1427. Ledede fogedretten 1428 med dødsdom over borgmester Wassmer, dikteret af Bremens råd. Besiddelser i Walle, Wallerfelde og ved klosteret Lilienthal. ∞ ca. 1400 m. *Beke* ..., levede 1478. 2 sønner, 2 døtre.
-
- Lüder Boch von Walle*
- 1400–1433
10. gen.
- * ca. 1404, † efter 1459. Ministerial, *væbner*. Har besiddelser i Walle og Wallerfelde. Bremenborger (Buch) 1439, ejer huse i Bremen. ∞ ca. 1427 m. *Gesche* (?). 2 sønner.
-
- Johann Boch von Walle (Boch)*
- 1433–1466
11. gen.
- * ca. 1430. Ministerial, *væbner*. Bremenborger 1456. ∞ ... En søn.
-
- Hinrich Boch von Walle (Boech)*
- 1466–1500
12. gen.
- * ca. 1452. *Væbner*. Giver sammen med sin søn Johann 1496 borgered. ∞ ca. 1474 m. ... 2 sønner.
-
- Johann Boch von Walle (Boech)*
- 1500–1533
13. gen.
- * ca. 1480. *Væbner*. Bremenborger ca. 1533. ∞ ca. 1506 m. ... 4 sønner.

b. Nyere tid fra år 1500

I det foregående tidsrum fra 1160–1500, indtil reformationen begynder i staden Bremen, og da riddertiden successive udløber i ærkebispedømmet Bremen, har de bremiske skrifter, hovedsagelig følgende, dannet grundlag for forskningen: *Bremens uraktsbøger* (bind I–V) fra

1180 til 1441; *Bremens borgerbøger* fra 1289; *Lüneberg-Muschard: Bremisch-Verdischer Ritter-Sahl* (1720); *Erik Lübcke: Der Bremer Rat von 1223 bis 1433 und die RATHERREN* (særtryk 1935); samt Bremens historiske værker⁹⁾, og utrykte kilder¹⁰⁾ i Bremens statsarkiv.

Fra 1441, hvor uraktsbøgerne ophører, indtræder en følelig mangel på kildestof, hvorved de personalhistoriske oplysninger bliver få og mangelfulde. Ved kirkebøgernes indførelse 1581 i Bremen fås igen større og pålideligere grundlag.

Før 2. verdenskrig undersøgtes særlig slægten Boch de Walles talrige vokssegl ved urakter i staden Hannovers store statsarkiv, og de vigtigste fotograferedes. Ved brandbombningen 1943 af arkivets ene fløj, der hovedsagelig rummede middelalderlige urakter, gik bl. a. disse med talrige Boch-segl tabt. Bremens statsarkivs urakter, borgerbøgerne m. m. anbragtes dette år i et bombesikkert rum i jorden øst for Berlin og kom under russisk magt. Efter flere opfordringer til Sovjet efter krigen er dette store og værdifulde materiale nægtet tilbagelevering. Det regnes derfor nu for gået tabt. Ved den forudgående forskning af borgerbøgerne blev arbejdet ikke færdigt. Navne på adskillige hustruer i slægten efter år 1400 må derfor savnes.

Den foran opstillede stamlinie i ældste linie fortsættes således:

1533–1566
14. gen.

/-----^-----\
Hinrich Boch von Walle (Boech, Boyck)

* ca. 1510, † efter 1572. *Væbner*. Bremenborger 1541, ejer hus i Langenstrasse i Bremen, sælges 1572. ∞ 1550 m. *Catharina ...*, samme år Bremen-borgerinde, ægtefællen vidne, hun vidne 1569 ved en borgered. 2 sønner.

1566–1600
15. gen.

/-----^-----\
Johann Boch (Boeck)

* ca. 1551, † efter 1616. Bremenborger. Antagelig embedsmand i Bremen. ∞ 3.12.1589 (Skt. Ansgar, Bremen) m. *Anna Grethe Fahlenkamp*, datter af Johann Valenkamp og Gesche. 3 sønner.

9) *Johannes Vogt: Monumentum Inedta Bremensium*, 2. bind. 1752.

Johann Philip Cassel: Bremensia. Bremische historische Nachrichten und Urkunden. 1. bind. 1766.

Carsten Miesegaes: Chronik der freyen Hansestadt Bremen. 1828.

Wilhelm v. Bippen: Geschichte der Stadt Bremen, 3. bind. 1892 ff.

10) *Dr. Schmitzmayr: Regesten der bisher nicht veröffentlichten bremischer Urkunden*. Manuskript i Bremens statsarkiv.

Johann Roden Boech: Registrorum Bonorum et lurium Ecclesiae Bremensis.

Hinrich Boeck (Boch)

1600–1633
16. gen.

* ca. 1592, † 24.4.1668 ved Burg, jordet i Lesum kirke. Bremenborger 1626. Antages at være officer. *Kgl. svensk toldforvalter i Vege-sack* 1660, *kgl. svensk proviant-, accise- og toldforvalter ved befæstningen Burg* 1662–1668. ∞ 30.5. 1624 (Skt. Ansgar, Bremen) m. *Metke Esich*, Johann Swartings enke, datter af Lüder Esich og Wommel Pott, af rådsherreslægten Esich („Esichhaus“, nu „Essighaus“, turistattraktion i Bremen). 1 søn, 2 døtre.

Efter ham findes 1645 det første bevarede Boeck-segl med pansret arm og bog, en heraldisk-etymologisk tydet ændring af Boch som bug til bog. Findes i v. Focke Museet i Bremen, måske efter faderens signet.

Johann Boeck

1633–1666
17. gen.

* 1.12. 1628 (Skt. Ansgar, Bremen), † 1708 ved Burg, jordet i slægtsgraven i Lesum kirke, hvor hans store, liggende gravsten af sandsten med hans og 1. hustrus våbener fandtes (ingen dødsdata for ham), nu udlagt på kirkegården. *Kgl. svensk proviant-, accise- og toldforvalter i Burg* efter faderen 1668–1707 (nogle år afbrudt efter münsterske troppers erobring af skansen), 1680 tillige *kgl. svensk kontributionskasserer i Lesum*. ∞ 1° 16.5. 1655 (Skt. Ansgar, Bremen) m. *Margareta Müller*, * 10.12. 1634 (Bremen), † 14.11. 1694 ved Burg (jordet i Lesum kirke i slægtsgraven), datter af Herbort Muller af Heyen, Braunschweig. ∞ 2° 3.9. 1696 m. *Margareta Meierholz*, * ca. 1668 i Delmenhorst (ikke i kirkebogen), † 1739(?), datter af rådsherre og købmand i Delmenhorst Christian Henrich Meierholz. I 1. ægteskab 5 sønner og 7 døtre (de 4 ældste døde under epidemi før 1779).

I 2. ægteskab 4 sønner, af hvilke den ældste er *Johann Friederich von Boeck*, døbt 8. 12. 1697 (Lesum kb), † 5.9. 1779 i Kolding (kb), *kgl. dansk oberstløjtnant af rytteriet, stamfader til slægten Boeck i Danmark-Norge*.

Efterslægten Boch de Walle er fortsat i rigsfristaden Bremen og hertugdømmet Hannover og findes i dag i Bremen som *Boch* og *Boeck*. Nogen opstilling af denne bremiske slægtedel er ikke forsøgt, da den ikke henhører under dette arbejde.

De foran opstillede slægtled i nyere tid viser ved deres giftermål, at denne slægtedel hører til Bremens fornemme familier.

c. Nytid fra år 1700

Slægten *Boeck* i kongeriget Danmark - Norge fra år 1714

BOECK
1645.

1. Slægten *Boeck* i Danmark fra år 1714

Den foran opstillede stamlinies ældste linie fortsættes i Danmark med stamfaderen, oberstløjtnant *Johann Friederich von Boeck*.

Johann Friederich von Boeck

1666–1700
18. gen.

* 1697 ved Burg, døbt 8.12. 1697 i Lesum kirke (kb), † 5.9. 1779 i Kolding (Skt. Nicolai kb), søn af ovenfor angivne kgl. svensk proviant-, accise- og toldforvalter i Burg og kontributionskasserer i Lesum Johann Boeck og 2. hustru Margareta Meierholz. *Kgl. dansk oberstløjtnant af rytteriet og ejer af Koldinghus' store slotshave.*

Ved faderens død var han kun 10 år. Under Den store nordiske krig havde Danmark 1712 erobret fæstningen Stade fra Sverige og havde besat de svenske hertugdømmer Bremen og Verden med danske tropper. I det i Bremen stationerede von Donops 3. Sjællandske rytterregiment indtrådte han 17 år gammel som kyrasser under den danske konge og deltog under svære strabadser i kampene i Nordøsttyskland. Regimentet ødelagdes ved Wismar og sendtes til København for at reorganiseres. Her indtrådte den smukke og statelige kyrasser i Den kgl. livgarde til hest 1717, blev 1720 korporal ved generalmajor Bardenfleths Kompagni med rang som kornet i rytteriet, blev 1721 viet i Skt. Petri kirke til *Elisabeth Erichsdotter*, * ca. 1693 på Bornholm, † i juni, jordet 27. juni 1778 i Kolding kirke (kb), og modtog med hende 1726 den store gård i Gothersgade nr. 124 (nu nr. 43), skrås

for Kongens have, nedbrændt 1728 under den store ildebrand i København, solgt 1731. 2 sønner, 1 datter.

Han udnævntes 1727 til kornet (yngste officer) ved 1. Fyenske kyrasserregiment, i kvarterer på Sjælland, havde 1729 en duel med løjtnant v. Schlemann, fik pulsåren overskåret på højre arm, men kom sig. Han udnævntes 1733 til løjtnant ved regimentet, som 1740 var garnisoneret i Kolding, blev 1746 kaptajnløjtnant, 1747 ritmester, 1749 virkelig ritmester, 1756 sekondmajor ved 7. kompagni og akkorderede med sin ældste søn, premierløjtnant Johann von Boeck ved kompagniet om salg af dette (5000 rdl. = 175.000 kr.) til ham 1757; det bevilgedes 11.1. 1758, samtidig med at faderen efter ansøgning modtog afsked som karakteriseret oberstløjtnant, og sønnen blev ritmester, kun 34 år gammel.

Oberstløjtnant v. Boeck betegnedes som en dygtig, statelig officer, af høj statur, godt ydre og med et hurtigt begreb.

Som ritmester havde han gennem sin regimentschef, kammerherre og oberst C. C. baron Schenk von Winterstedt, af kong Frederik d. 5. købt Koldinghus' store slotshave (5 tdr. land urte- og køkkenhave), beliggende mellem slotsbanken og Klostergade (for 474 rd. courant), med mange herlige træer, vækster og indretninger. Her byggede han sin 7 fag store gård med hestestald på 8 fag og med udsigt til torvet, kaldet „oberstløjtnant Boecks gård“, samt modsat denne en mindre gård til leje for en officer. Her levede han som jordegodsejer sammen med sin hustru og sin ugifte datter, *Margarethe Boeck*, som senere arvede ejendommen.

Oberstinde Elisabeth Boeck døde her 1778, 85 år gammel. Året efter døde han, 81 år gammel. Begge jordedes i Kolding Skt. Nicolai kirke i koret til venstre.

Hans ældste søn, major *Johann Christian von Boeck* dannede den danske slægts ældste linie; hans anden søn, premiermajor *Matthias von Boeck*, dannede slægtens yngre linie og var fader til stamfaderen i Norge, artillerikaptajn, overfører ved Kongsberg sølvværks skove, stortingsmand *Cæsar von Boeck*.

Johann Christian von Boeck

Døbt 28.3. 1723 i Skt. Petri kirke i København (kb. brændt), † 10.10. 1787 i Slesvig by. *Major i rytteriet*, senere *major i fodfolket*.

Kyrasser ved 1. Fyenske kyrasserregiment, faderens regiment i Kolding, 1740, blev her kornet 1743 og premierløjtnant 1753 ved faderens 7. kompagni, hvor kornet Benedict Ahlefeldt også stod.

1700–1735
19. gen.

Viet 17.6. 1753 i Grarup (kb), øst for Haderslev, til den 21-årige *Maria Christina Hansdatter*, døbt 22.4. 1732 (Vejstrup kb), † 14.12. 1816 i Slesvig (Frederiksberg kb), datter af ejer af den større gård i Vejstrup Hans Simonsen og Anna Hanses. Hun var enke efter den tidligere plantageejer i Ostindien og ejer af Skovbygård ved Grarup øst for Haderslev, forhen kaperkaptajn *Christian Pedersen*, død barnløs 14.12. 1752 på Skovbygård, efterlod en betydelig formue, som hans unge, godt udseende enke overtog. Ægteparret fik ophold i Kolding 1753–1763 og førte stort hus. 4 sønner, 7 døtre.

Johann v. Boecks betydelige formue satte ham i stand til at tilkøbe sig sin faders 7. rytterkompagni (5000 rdr., nu 175.000 kr.), der approberedes 11.1. 1758 af kongen, og han blev samtidig ritmester, 34 år gammel, en ung alder. Han deltog 1762–1763 i felttoget mod Rusland i Mecklenburg med tjeneste som premiermajor ved regimentet. Ved meddelelsen om mordet på kejser Paul standsede felttoget, og Rusland frafaldt sit krav på Holsten. Men efter hjemkomsten reduceredes hæren. 1. Fyenske kyrasserregiment nedlagdes, han mistede sit kompagni, et tab af penge, sattes på ventepenge og blev 1763 kar. major. I 1760 døde nu afskediget ritmester, Benedict Ahlefeld. Boeck havde lånt ham 6000 rdr. (200.000 kr.) til køb af et kompagni, pengene var ikke tilbagebetalt, og dødsboets skifteforvalter nægtede at betale af mangel på bevis. Han blev nu ikke i stand til at betale de stipulerede 120 rdr. årlig til faderen (ca. 4000 kr.). I 1764 ansattes han som sekondritmester ved 3. Jydske gevorbne dragonregiment i Vejle, hvor han forblev til 1772. Med udsigt til ikke snart at få et rytterkompagni og at skulle følge regimentet til Sjælland valgte han at tage en rolig tjeneste ved fodfolket af hensyn til sin store børneflokk. Han ansattes 1772 som stabskaptajn ved 1. Jydske nationale bataillon i Horsens. Her forblev han fra 1773 til 1783. Bataillonnen indlemmedes to år senere i Holstenske infanteriregiment, 1775 i Bornholmske infanteriregiment. Major v. Boeck blev 1778 kompagnichef ved Fyenske infanteriregiment, og 1780 udnævntes han til major af infanteriet (med lønning som major). Dette år fik han tjeneste ved flåden og var 1780–1782 kommandant på Helgoland under den nordamerikanske borgerkrig. 1783 forsattes han til Slesvig, hvor han forblev resten af sine dage. Hans regiment kaldtes fra 1785 Slesvigske infanteriregiment. I Slesvig beboede han den ene fløj af „Palæet“ i Frederiksberg. Han afskedigedes ved hærreduktionen 1785. Ved sin død to år senere var han 64 år.

Major v. Boeck var en rask, energisk, nidkær og flink officer, middel af vækst, med godt begreb, kunne flere sprog og var yndet ved

hoffet på Gottorp for sit fløjtespil og sin l'hombre. Han var en smuk mand, selskabsmand par excellence og meget talende, med gode kundskaber. Majorinde Christina v. Boeck overlevede ham i 29 år og var ved sin død 1816 84 år gammel. Begge jordedes i Frederiksberg kirke.

Hans ældste søn, konsistorialråd, sognepræst til Maribo domkirke, *Friderich Boeck* dannede efterfølgende ældste slægtlinie, hans yngre søn, etatsråd, herredsfoged *Carl Boeck* efterfølgende yngre slægtlinie.

Johan Friderich Boeck

1733–1766
20. gen.

* 27.2. 1764 i Kolding (kb), † 4.5. 1843 i Maribo (kb). *Konsistorialråd, sognepræst til Maribo domkirke, cand. philol. og cand. theol.*, kaldtes *Fritz*.

Som 10-årig indskrevet som overkomplet kadet ved Norske livregiments ryttere, fik lønning, som 17-årig også uniform, uden at gøre tjeneste. Ophold i faderens garnisoner, i Vejle 1764–1772, i Horsens 1772–1781. Undervistes i hjemmet af faderen og moderen, i Horsens i hjemmet hos lærer for tertianerne Niels Juel og kom i Horsens lærde skole. Udmærkede sig i græsk og den hellige skrift, fik et ret stort skolelegat de sidste tre år, viste enestående interesse for det militære og dimitteredes som student 1781 til universitetet i København for at studere filologi. Samtidig afgik han som kadet fra regimentet.

Med sparsomme midler hjemmefra måtte han undervise, tog filosofikum 1782 (laud.), var herefter huslærer hos oberst Krabbe i Vejle i to år, tog til København og blev 1784 cand. philol. (laud.), tre år senere cand. theol. (laud.) 1787, ikke fyldt 23 år. Herefter var han huslærer hos kancelliråd, sorenskriver Wamberg i Norge og ansattes 1788 som lærer i religion ved Søofficersskolen i København, fik plads på Borchs Kollegium, kort derefter ansat som vicedekan ved Regensen og studerede arabisk og syrisk sprog.

I januar 1790 udnævntes han til sognepræst til Sønder og Nørre Onsild ved Hobro. Han viedes 29.3. 1790 (Vor Frue kb) til den 19-årige *Sophia Charlotte Sandruc*, * i København 28.9. 1771 (Vor Frue kb), † 17.4. 1846 i Maribo (kb), datter af stadsbedemand Erik Jørgen Sandruc og Barbara Maria Pfeiffer. 8 sønner, 1 datter.

Han var 9 år sognepræst i det ret store kald. Sønder Onsild præstegård havde 100 tdr. land, hvis avling han selv forestod. Han udnævntes 1799 til sognepræst til Maribo og Hillested¹¹⁾ menigheder, begge med

¹¹⁾ Jvf. Lolland-Falsters historiske Samfunds Aarbog, 1938, s. 57–96.

Hector Boeck: Konsistorialraad J. F. Boeck og Maribo Domkirke med Præstegaard paa Frederik VI's Tid.

betydelige jordtilliggender, som han selv bestyrede, og var i 44 år i dette store embede med bolig i Maribo præstegård ved siden af domkirken og med en vidunderlig skøn have ned til Maribo sø – indtil sin død, usvækket på legeme og sjæl.

Her oplevede han krigen mod englænderne med indkvartering i præstegården af danske tropper 1812–1814, med påfølgende dyrtid, deltog ved domkirkens restaurering, fandt ved et tilfælde 1827 Leonora Christinas tilmurede grav i kælderens underkoret, der åbnedes, holdt i 1817 og 1836 reformationsfest i domkirken, døbte 1837 sin afdøde søns, kst. guvernør i Serampore ved Ganges (tre mil vest for Calcutta), Christian Boecks, med deres moder hjemkomne fire småbørn og udnævntes ved sit 50-års embedsjubilæum til konsistorialråd i 1840.

I 1840 fejredes hans og hans hustrus guldbryllup med gudstjeneste i begge kirker, og det militære musikkorps musicerede tidlig morgen i præstegården. Hillested menighed overrakte ham før morgengudstjenesten en stor sølvflødekande, en del borgere i Maribo overrakte ham før den påfølgende gudstjeneste i domkirken en meget stor sølvopsats med delfiner på foden, over opsatsen en stor krystalskål med en samling tøjblomster. Begge nu i Maribo museum.

Konsistorialråd Boeck var middelhøj, bredskuldret, med stort hoved, høj pande og bøjet næse ligesom faderens, en rank holdning og et ligebåret hoved, hurtig gang præget af urkraft, han var aldrig syg, var hårdfør, kørte som gammel med hvidt flagrende hår og uden overtøj på åben vogn til Hillested kirkes jorder på den anden side af Maribo sø, selv i koldt vejr. Som 72-årig skrev han til sin søn i Ostindien: „Jeg kan endnu pløje i sele“. Da han var 73 år, fik han kapellan, pastor *Bergenhammer*. Boeck tilhørte datidens rationalisme, hans veltilrettede prædikener påskønnedes af hans store menighed. Han stammede lidt. Altid deltog han ved indsamlinger til de fattige og delte selv ud iblandt dem. Han hørte til datidens lærde og dygtige præster, som også tilså skolen.

Ved et l'hombrebord under et aftenselskab hos pastor Bergenhammer i 1843 døde han pludselig, 79 år gammel. Han jordedes ved siden af sin gamle vens, biskop, dr. Rasmus Møllers, grav ved indgangen til kirkegården. Over hans grav sattes et stort marmormonument med inskription, og graven omgaves af et monumentalt, smukt jerngitterværk. Hans og biskop Møllers grave er fredede.

Konsistorialråinde Boeck overlevede sin mand i tre år og døde 1846, 74 år gammel, efter et sjældent lykkeligt ægteskab.

Hans næstældste søn, kst. guvernør *Johan Christian Boeck* fortsatte den ældste slægtlinie.

* 7.12. 1795 i Sønder Onsild præstegård, † 9.9. 1836 i Macao i Kina på rekreatjonsrejse til søs. *Konst. guvernør i det danske etablissement Serampore (Frederiksnagore) ved Ganges i Forindien, kgl. regeringsrådsmedlem, kammerassessor, cand. jur.*

Han levede sin ungdom i Maribo domkirkes præstegård. Professor, dr. S. N. J. Bloch, rektor for Nykøbing katedralskole, udtaler, at han i næsten alt var undervist af faderen, og at han efter kun ét år i katedralskolen blev student 1815 og dimitteredes til universitetet i København for at studere jura, 19 år gammel. Blev cand. jur. 1822, ansattes 1824 i Jyllands pupilkontor under kancelliets 5. departement, hvor han roses for uafbrudt flid, streng retfærdighed og udmærket dygtighed. Han må undervise for at tjene til sit ophold og indstilles 1825 til kgl. gage. Der var dårlige udsigter til avancement i ministeriet. To nye fuldmægtigstillinger i Trankebar i Ostindien opslås ledige.

Hos købmand Schou på Christianshavn, Strandgade 24, havde hans yngre broder, artilleriløjtnant *Hector Boeck*, boet. Selv havde han i Christianshavns pigeskole undervist førstnævntes datter og kom hos købmanden, som havde været ansat i Det ostindiske handelskompagni og havde besøgt vore kolonier i Forindien. Denne tilrådede ham at søge fuldmægtigstilling i Trankebar. Christian Boeck havde forlovet sig med hans meget unge, nydelige og intelligente datter. Hendes fader havde mistet sin formue ved at have andel i et ostindienfartøj, som engelske kapere tog, samt ved bankerotten. Udsigt til bryllup lå langt forude. Christian Boeck ansøgte om fuldmægtigstilling i Trankebar, og han og cand. jur. P. Hansen udnævntes af kongen 28.1. 1826 til de to stillinger.

Hans unge forlovede *Sophie Christine Schou*, * 2.7. 1810 i København (Vor Frelses kb), † 15.1. 1881 på Odense Løveapotek (Skt. Knuds kb) med rang som justitsrådinde, datter af købmand Diderich Hansen Schou og Margrete Kirstine Charlotte Lassen, imødeså ligesom Christian Boeck med vemod nogle års adskillelse.

Den 18. juli 1826 afrejste de to fuldmægtige med det danske skib „Alexander“ for Calcutta fra Københavns red sammen med flere til Ostindien. Christian Boeck fører dagbog og skriver idelig til sin elskede Stine, men først i oktober da skibet når Cap i Sydafrika kan breve afsendes. Ved Port Louis i Isle de France kastes anker, her skiftes til fransk skib til Madras, som nås 30.1. 1827, og med palankin herfra når man 12. februar, efter 8 måneders sejlads, Trankebar.

I Trankebar ansættes han som sekretær hos guvernør Seidelin, begge

fuldmægtige får hos justitiarius Rehling erfaring i dommergerning og må sætte sig ind i det tamuliske sprog. I København gjorde hans forlovede fremgang i tegning og fransk og blev en habil blomstermalerinde.

Christian Boeck udnævntes 27.9. 1828 til kammerassessor. I Serampore mangler der embedsmænd. Han ønsker at blive sekretær ved det kgl. råd dér. Hohlenberg er blevet chef. I marts 1829 ankommer han til Serampore i Bengalen, tre mil vest for Calcutta. De fleste embedsmænd er konstituerede med $\frac{3}{4}$ gage og bliver hurtigt overarbejdede. Han har set den østerlandske pragt omkring og i Calcutta samt ved den store flod Ganges' revierer. I Serampore konstitueres han 18.3. 1829 som dommer og skriver ved Den europæiske og Catcheriets ret, som politimester, skifteforvalter og skriver samt notarius publicus. Hans forlovede er nu på vej til Ostindien, og han har lejet et nyt hus ved revieret. Flere embedsmænd er døde, der mangler fremdeles embedsmænd.

Med nødvendig knap orlov fra guvernør Hohlenberg rejste han til Trankebar, hvortil hans forlovede er ankommet, og de viedes 18.8. 1831 i Zions kirke dér af den danske pastor K. E. Møhl. Begge befandt sig herefter udmærket i Serampore. Han konstitueredes 16.2. 1833 som skriver ved etablissementets europæiske jurisdiktion. Endelig modtog han kgl. udnævnelse 3.6. 1834 til 2. medlem af det kgl. råd i Frederiksnagore samt til byfoged, skifteforvalter og dommer.

Den hæderfulde, tungt belastede guvernør Hohlenberg blev syg, og døde 11.5. 1833. Christian Boeck konstitueredes da 26.5. 1833 som chef for etablissementet, men havde allerede overtaget guvernørens pligter og forretninger, som han bestred fra 12.5. 1833 til 1.11. 1835.

Han flyttede nu ind i guvernementshuset¹²⁾ og blev ligestillet med den engelske generalguvernør over Indien, lord William Bentinck. Han betjentes nu af 24 indiske tjenestefolk. Den sympatiske, energiske, over al måde flittige og dygtige Christian Boeck skulle efterhånden blive lige så overbebyrdet som Hohlenberg. Han kom til at præge Serampore på forskellig måde. Han byggede den slotsagtige allé fra kirken op til guvernementshuset¹³⁾, i 1835 lod han opføre ved siden af vagthuset i guvernementsgården et lille fængsel til europæere, og han gennemførte en hidtil ukendt renlighed i byen. Og så tilintetgjorde han en fra Calcutta indkommet indfødt, talstærk tyvebande. Han holdt ret i guvernementshusets store, åbne forhal med doriske søjler. Tidlig morgen red han – og hustruen på en hvid hest – på morgenmotion. Med pomp

¹²⁾ *Kay Larsen*: De Dansk-ostindiske Koloniers Historie. II, 1908, s. 67–68.

¹³⁾ Dagbladet „København“, 29. 1. 1922. *Laurids Bruun*: Fra Calcutta til Himalaya.

og pragt modtog han den engelske generalguvernør, som på den modsatte bred af Ganges havde sin sommerresidens, og hvor der i lejren var 5 engelske sipoyregimenter.

Først den 1.11. 1835 kom fra København den nye guvernør, oberst Johannes Rehling, til Serampore. Han komplimenterede Boeck for den orden og nøjagtighed, som herskede i alle hans forretninger, for den flid og ufortrødne iver, hvormed de er udført, og vil indberette dette for kollegiet. Han oprettede et hospital, hvor Boeck indtrådte i ledelsen. Men de mange hverv, det daglange arbejde havde nu taget på Christian Boecks kræfter.

Serampore passer ikke Rehling. Han ønsker at få den snart ledige guvernørpost i Trankebar og vil indstille Boeck til guvernørposten i Serampore.

I januar 1836 blev Christian Boeck syg af kongestionsfeber, som bearbejdede hovedet og leveren og gav gigtsmerter i venstre side. I august kom hans fætter, bataillonskirurg *Rudolph Boeck*, på rejse fra Trankebar til Nicobarerne til Serampore. Han fandt ham dødssyg. Rehling tilstod med bekymring Boeck en sørejse til Kina som rekreation. Med skibet „Victoria“ sejlede Christian Boeck fra Calcutta 15. august; der ankres ved Malakka og Singapore, og 2. september nås Macao. Her modtog missionærpræsten Gutzlaff ham i sit hjem, og her døde han 9.9. 1836, 40 år gammel, under svære vesmerter, og begravedes på East Indian Companys old Cimetary på Macao. Den danske konsul i Kina, James Matteson, rejste et sandstensmonument på graven, som i 1922 endnu frededes. Fem dage forud havde Christian Boecks hustru født en lille søn, som hun gav faderens fornavne.

Først 26. november nåede meddelelsen om Christian Boecks død til Serampore. Familiens trofaste ven, regimentskirurg Voigt, bragte fru Boeck budskabet og skrev, at han aldrig havde set nogen så sønderknust.

Med sine tre småpiger og den lille, kun tre måneder gamle søn, forlod den 26-årige enke Ostindien den 5. december med det hurtigsejlende engelske skib „Exmont“ til London. Ved afrejsen sendte den rige Baboo Goaroo Prisaud hende en guldring med forskelligfarvede indiske stene „til minde om den retskafne mand, som dommer, som velgører, som ven“.

Christine Boeck bosatte sig i København. Efter hjemkomsten døbttes alle fire børn under almindelig opmærksomhed 1837 i Maribo domkirke af deres bedstefader, konsistorialråd Fr. Boeck. Hun opdrog sine børn på udmærket måde. Selv bevarede hun længe præget af en sørgende enke, kunne dog godt være munter og var højt agtet.

Sønnen *Christian Boeck* fortsatte den ældste slægtlinie.

* 4.9. 1836 i Serampore ved Ganges, tre mil vest for Calcutta, døbt 30.6. 1837 i Maribo domkirke (kb) af bedstefaderen, konsistorialråd F. Boeck, † 16.10. 1896 i København. *Proprietær til Laven Hovedgård*, nær Silkeborg, *arkivsøgende og den første forsker af slægten Boeck i Danmark*.

Kun 8 måneder gammel kom han fra Serampore til København med sin moder, enke efter kst. guvernør Christian Boeck. Faderen var død i Macao i Kina på en rekreatjonsrejse til søs 5 dage efter sønnens fødsel. For tidligt flyttet fra det varme klima i Ostindien til det kølige i Danmark fik han i 7-års alderen astma, som han derefter led af livet igennem. Han kom i Efterslægtsselskabets skole på Østergade, derpå i Metropolitanskolen med dygtige lærere, for ham særlig i fransk, og da han ønskede at blive officer, kom han i Mariboers skole ved Frederiksholms kanal for at tage optagelsesprøven til kadetklassen. Hans astma forhindrede, at han gennemførte prøven. Om natten måtte hans moder, for at skaffe ham frisk luft, ofte gå tur med ham på volden. Lægen anbefalede da, at han uddannedes i landvæsen og således kom i frisk luft. Han fik da denne uddannelse, var bl. a. underforvalter 1857–1859 på godset Broholm hos godsejer Sehested, 1861 landøkonom på godset Svenstrup, og efter at have været avlsforvalter på flere gårde indkaldtes han 1862 til Gardehusarregimentet i København og gennemgik ekscerserskolen på Jægersborg. Han deltog i krigen 1864 som gardehusar ved sin eskadron i den tilbagegående hærstyrke i Nørrejylland. I fægtningen ved Vejle beskødes hans eskadron i flanken af fjendtlige jægere fra en skov. I det glatte føre faldt hesten med ham og blev liggende på hans ene ben; han kom dog hurtigt i sadelen og nåede sin eskadron usåret.

Ridning havde lettet på hans astma, men vinterkulden og kolde kvarterer bragte den frem igen. Han kom på sygehus og kasseredes. Hans stærke interesse for det militære bevarede han livet igennem. Han fik erindringsmedaillen af 1864.

Christian Boeck var en elegant og dygtig rytter. Over middelhøjde, med en smuk figur, et dannet væsen, havde han en officersmæssig fremtræden. Et lunt humør gjorde ham vellidt. Hans musikinteresse, der vakttes ved teaterbesøgene i barneårene, viste sig i hans smukke guitar-spil og hans musikalske fløjtetoner til dette. Sin litterære interesse – han var Holberg-dyrker – og sin skuespilinteresse, som han dyrkede sammen med sin barndomsven og fætter *Carl Thrane*, senere justitssekretær i højesteret og musikhistoriker, beholdt han gennem årene. Hans gode kundskaber i historie, fransk og tysk kom ham til nytte under hans senere slægtsforskning.

I 1867 var hans norske slægtning, videnskabsmanden, docent ved universitetet i Oslo, cand. med. Axel Boeck kommet til København for at fuldende en stamtavle over slægten Boeck i Danmark og Norge. Denne hjalp ham med oplysninger og modtog af ham den først udarbejdede stamtavle over slægten. Dette skabte hos ham en levende interesse for slægten, der herefter gjorde ham til forsker af slægtens ældste medlemmer, alle officerer, og blev hans hovedinteresse senere hen gennem livet.

I 1866 købte han med støtte af sin svoger, senere etatsråd, apoteker og medicinalfabriker i Odense *Gustav Lotze*, gift med hans ældste søster *Christiane*, den mindre *Haslegård* med 1. klasses jord vest for Aarhus. Gården drev han til mønsterbrug med de dengang ikke almindelige raps og frøsorter. Haven blev seværdig, en stue indrettedes til volièrer for sangfugle, og gården gav gode indtægter. Her giftede han sig den 2. april 1869 (Horne kb) med den 21-årige nydelige *Ane Eriksen* fra Skaade, syd for Aarhus.

Ane Margrethe Eriksen, * 14.3. 1848 i Skaade (Horne kb), † 25.8. 1930 i Gentofte (kb), datter af gårdejer Erik Mikkelsen og Kirsten Rasmussen i Skaade, blev ham en meget dygtig landmandskone og husmoder, moder til 13 børn, 7 sønner og 6 døtre.

Efter et særdeles fordelagtigt tilbud om køb af Haslegård solgtes denne 1871. Christian Boeck købte samtidig den smukt beliggende proprietærgård *Laven Hovedgård*, nord for Julsø, vis à vis Himmelbjerget. de katolske Aarhusbispestens tidligere sommersæde, nu kaldet Laven Hovgård, på 125 tdr. land ager, eng, mose og skov, og med landtungen Dynæs med borgruin i Julsø. Laasby sogn havde kapitelafgift af rug til gården.

Christian Boeck drev gården med husmænd til større ydeevne, haven udvidedes til en halv td. land, fik vinhus, terrasse ved havestuedøren, talrige frugttræer, frugtbuske, en større urtehave, og midt igennem haven en bred, med buksbom hegnet gang over en træbro over den lille bæk og fortsat til højdepunktet mod syd med et stort naturlysthus. Også her blev haven en seværdighed. Bag den store gårdsplads' nordvesthjørne lå den store, murstensbyggede høje lade med storkeredc. Hans fra faderen arvede ordenssans prægede alt. Altid velklædt, som han var, syntes man, han mere lignede en officer end en landmand.

Her på Laven Hovedgård bortadopterades hans to ældste børn, *Gustav* og *Christiane (Kissie)*, 1875 til søsteren og svogeren Gustav Lotze i Odense, der var barnløse.

I 1881 var de ældste børn på Laven Hovedgård blevet skolepligtige. Der fandtes ingen passende skole i nærheden, og der måtte tænkes på

de mange børns skolegang. Atter tilbød der sig et fordelagtigt køb. Efter 10 lykkelige år solgtes Laven Hovedgård 1881. Nettoudbyttet overlodes svogeren Gustav Lotze, som var i færd med at ombygge Løveapotekets hovedbygning og de mange gavlbygninger til renaissance. Christian Boeck betingede sig i fremtiden en årlig rente, hvoraf familien kunne leve.

I årene på Laven Hovedgård havde Christian Boeck foretaget udgravninger på Dynæs og i dens ruin. Det fundne afleveredes til Nationalmuseet i København. Han ordnede hovedgårdsarkivet, som fandtes i kasser på loftet i hovedbygningen, og indsendte det til Landsarkivet i Viborg. Han udarbejdede en ejerliste, hvis navne på en malet tavle opsattes i Laasby kirke. På ejendommens højeste punkt, Kollen, ved bøgeskovens sydøstside opsatte han en høj flagstang. Dens store dannebrogflag kunne ses fra Himmelbjerget og viden om, altid oppe på de foreskrevne flagdage, altid også oppe på de store militære flagdage. Snart efter fik omegnens store gårde flagstang og flagede ligesom han.

Her på Laven Hovedgård begyndte Christian Boeck forskningen af sin slægts ældste medlemmer, alle officerer, for at finde den tabte forslægt. Han blev hjulpet af den unge *Louis Bobé* i Geheimarkivet, nu Rigsarkivet i København, den senere så betydelige personalhistoriker og dr. phil. Man kom ind på et fejlspor med navnet, hvorved forskningen standsede, men den fortsattes med Christian Boecks korrespondancer med udlandet.

Fra Laven Hovedgård flyttede Christian Boeck 1881 til Kolding med den hensigt gennem undersøgelser af stamfaderens, oberstløjtnant Boecks, tid her at finde en forbindelse til forslægten, der dog ikke opnåedes. Herefter havde han med sin familie 1883–1887 ophold i København. Han søgte daglig i Geheimarkivet, forskede stadig slægtens ældste officerer i håb om at finde forbindelsen til forslægten. Hans udarbejdelser er samlet i bind med hans manuskripter og omhandler „Slægten Boeck“ (2 bind) og „Navnet Boeck“ (2 bind), samt „Militære Ekstrakter“ (6 bind) og „Dansk Militæretat“ (1 bind), de sidste for at skaffe oplysninger om officerer af slægten. Desuden udarbejdede han en stamtavle med en ikke påviselig forslægt.

Da det var ønskeligt for hans hustru og børn, ligesom for ham selv, at få et sundt landophold, tog han 1887–1891 ophold i Kongens Lyngby, hvorfra de 5 ældste sønner kunne fortsætte deres skolegang i København. Ved en kold forårsdag at arbejde i sin have her, pådrog han sig en gigtfeber, som blev begyndelsen til kommende svaghed. Han flyttede derefter tilbage til København og fortsatte sine arkivstudier. I 1896 var hans hjerte blevet svagt af astmaen, han fik vatersot og døde

16. oktober i sit hjem, 60 år gammel, efterladende sig et fortjent minde som den første forsker af sin slægt i Danmark. Hans søn Hector har i en maskinskrevet bog „Mine forældres levnedsskildring“ bragt en udførlig skildring af hans liv.

Hans ældste søn *Gustav* var død i Aarhus som apoteksdiscipel. Hans ældste datter *Christiane (Kissie)* var blevet gift med cand. pharm., løjtnant *Peter de Neergaard*, senere ejer af Odense Løveapotek med medicinalfabrik og herefter godsejer til herregården Aunsbjerg.

Hans enke, *Ane Boeck*, overlevede ham i næsten 34 år og døde under et sommerophold i Gentofte 25. august 1930, 82 år gammel, åndsfrisk til det sidste.

Hans næstældste søn, kammerjunker, kaptajn *Hector Boeck*, fortsætter den ældste slægtlinie i 22. slægtled.

d. Nutid fra år 1900

Johan Friederich Hector Emanuel Boeck

1866-1900
23. gen.

* 13. 2. 1874 på Laven Hovedgård (Linaa kb). *Kammerjunker, kaptajn, cand. phil. Militær- og personalhistoriker. Slægtens historiograf, overhoved og ældste.* Dekoreret med ridderkorset af Dannebrog, Dannebrogsmændenes hæderstegn; Hærens hæderstegn; Dansk Røde Kors' mindetegn for dansk krigsfangehjælp 1914-19; Slesvig-Ligaens for-tjenstmedaille i guld. E.r.K.; Po.r.K.3; Pr.r.K.3; U.K.M.; U.r.K.3; Ø.r.K.O.

Godt ét år i Christian Hansens forberedelsesskole i Kolding. Tidlig bestemt sig til at blive officer. Gennemgået i København Mariboës latin- og realskole til 4. classes hovedeksamen. Indkaldt til 2. artilleri-bataillon i København 1892, værnepligtig sekondløjtnant 1893. Gennemgået på Frederiksberg slot Hærens officersskoles yngste og næst-ældste klasse med mellemværende geleddtjeneste. Sproglig student 1898, cand. phil. 1899. Bestået officerseksamen februar 1901, efter ønske ansat ved fodfolket ved 7. regiment i Fredericia, ansat ved 12. bataillon, premierløjtnant 23. januar 1902, gennemgået i København Gymnastikskolens officerskursus, kompagni-, samt gymnastiklærerkursus 1902-05. Indøvede 1906 de første militære idrætsøvelser i hæren i forbindelse med skydning ved 12. bataillons 4. kompagni, meddelt herom i Militært tidsskrift 15. 11. 1906 i artiklen „Militære Idrætsøvelser ved en rekrutbataillon“ med anvisning af indretning af en militær idrætsplads, der blev anledning til, at militær idræt og idrætsplads indførtes i hæren.

Gift 14.6. 1907 med Frederikke (Friede) *Nicoline Mathilde Clara Dorothea Sophie von Späth*, * 18.5. 1885 i Fredericia (kb), datter af forstander for Fredericia jernbanestation, løjtnant Carl *Oscar Eugen von Späth* (1848–1922) og Caroline *Louise Schäffer* (1851–1918). En datter og en søn.

Adjutant ved 7. regiment og tjenestegørende ved Fredericia fæstnings kommandantskab 1907–09; adjutant ved 1. Jydske brigade i Aarhus 1909–11, samtidig lærer i felttjeneste ved Fodfolkets underofficersskole i Aarhus 1910–11; adjutant ved Generalinspektoratet for fodfolket i København 1911–14. Herefter udelukkende til tjeneste i København. Bestalling som kammerjunker ved kong Frederik VIII's hofstab 1912. Drabant ved kongens *castrum doloris* i Christiansborgs slotskirke 1912. Under 1. verdenskrig 1914 kaptajn af fodfolket og kompagnichef ved 24. bataillon. Medlem af Materielintendanturens prøve- og besigtigelseskommission 1919–23. Deltaget i Materielintendanturens af Krigsministeriet beordrede eftersynsrejser til garnisonsbyer 1920, 1921 og 1923. Kommandør for 24. bataillon på Sølvgadens kaserne 1920–21. Lærer ved Kursus i taktik for reserveregimenternes befalingsmænd 1922. Chef for 2. Divisions korporalskole 1922–23. Ved 24. bataillons overgang til reservebataillon ifølge hærloven 1923, hvorved fodfolket reduceredes til det halve, ansat ved 12. regiments afvikling 1923. Til rådighed for 1. regiment i Kastellet 1924. Ansat ved Hærens tekniske Korps med tjeneste ved Hærens Rustkammer 1924–26. Efter ansøgning afskediget af hærens linie og ansat i reserven som kompagnichef ved 4. bataillon 1926, overgået 1932 som kompagnichef ved 24. bataillon i forstærkningen ved hærloven d. å., hvorved fodfolket yderligere reduceredes. Efter ansøgning afskediget af hæren 1934. Hæren havde ikke stillingerne som kaptajnløjtnant og major.

Hverv og bestillinger: Formand for Fredericia Gymnastikforening 1905–09, æresmedlem 1909. Som *executor testamenti* i kammerjungerinde Bodil Oehlenschlägers dødsbo afleveret 1912 visse af hendes afdøde svigerfaders, digteren Adam Oehlenschlägers, af hende testamenterede indbogenstande til Nationalmuseet på Frederiksborg til „Oehlenschläger-værelset“. Formand for klassekammeraterne fra Hærens officersskoles næstældste klasse 1899–1901 fra 1912. Medarbejder ved Dansk Røde Kors' krigsfangeafdeling på Christiansborg 1916–19. Formand for 4. regiments kaptajnsforening „Kronen“ 1918–23. Medstifter og styrelsesmedlem af „Københavns selskabelige Foredragsforening“ 1918–22. Medlem af Officersforeningen i Københavns direktion, formand for dens økonomiudvalg samt tilsynsførende 1923

–34. Stifter og redaktør af „Officersforeningens Meddelelser“ 1926–34. Honorært medlem 1924 af „*Les amis de la France*“, Paris. Medlem af „Januarforeningen af 17. januar 1918“ 1937–51. Viceformand i styrelsen for Gottfried Skarsten A/S, 1920–24. Ansat i Nordisk Brandforsikring A/S fra 1926 som sekretær og overinspektør, fra 1929 som chefsinspektør.

Nationale hverv: Chef for Københavns Amts Skyttekorps 1917–18. Udgivet til dette „Rekylgeværkompagniet (cyklende) ved frivillige Korps“; „Beskrivelse af Dansk Rekylriffel Syndikats 8 mm Rekylgevær M. 1910 for frivillige Korps“ (1918); og „Kortfattet Fægtningsslære“ (1922). Næstformand i styrelsen for den sønderjydske landsforening Slesvig-Ligaen (D.D.D.) 1931; formand og redaktør af dets blad „Thyras Vold“ 1935–46. I deputation 5. sept. 1937 fra Officersforeningen i København på residentpalæet på Amalienborg ved overrækkelsen af hærens officerskorps' bryllupsgave til Hs. kgl. højhed prins Knud og prinsesse Caroline-Mathilde i kong Christian X's og dronning Alexandrines nærværelse. Medlem 1946 af „Komiteen til rejsning af et menighedshjem med præstebolig i Slesvig by“; indviet 1953. Medstifter 1953 af selskabet „Dansk-skånsk-svensk sommerkursus“. Medstifter og styrelsesmedlem af „Dansk-skånsk Forening“ fra 1954. Medlem af Sydslesvigsk Udvalg af 5-5-1945's „Østerbro Sydslesvig-Fadderskab for Stabelholm“s styrelse fra 1950. Medlem af „Komiteen til rejsning af et Hans Nansen-monument“ fra 1955.

Nationale og slægtshistoriske udgivelser: Boeck-genealogi (Geneal. Handb. bürgl. Fam., 11. bind), (1904). „Familien Bianco i Danmark“. (Persh. Tdskr.), (1908). „12. Bataillons Historie 1679–1929“ (548 fol.), samt mappe med farvebilag (1929). „Personalfortegnelse over Officerer m. fl. ved Jydske Regiment til Fods, Fyenske Infanteriregiment og 12. Bataillon 1679–1929“ (1950). „Majorinde Maria Christina v. Boeck og hendes slægt i Vejstrup 1650–1800“ (Persh. Tdskr.), (1953). „Skytten paa Aunsbjerg Guillaume de Martonnière = Vilhelm Johansen“ (Persh. Tdskr.), (1934). „Norske, svenske og finske Officerer og Læger i den danske Hær i Krigene 1848–50 og 1864“ (Persh. Tdskr.), (1935). Udgiver af Familien Neckelmanns Slægtsbog (1956). Redaktør af Henrik Lassens Livserindringer, tysk Udgave (Seit Menschengedenken), (1936). „Kammerherre, oberst Carl von Späths Selvbiografi“ (Persh. Tdskr.), (1937). „Konsistorialraad J. F. Boeck og Maribo Domkirke med Præstegaard paa Frederik VI's Tid“ (Loll.-Falsters Aarbg.), (1938). Danske Mindesmærker og Krigergrave i Sønderjylland fra Krigene 1813, 1848–50 og 1864, (1939). I „Tøjhusmuseets Bog om Treaarskrigen 1848–49–50“, II, „Danmarks Min-

desmærker og Krigergrave fra Treaarskrigen 1848–49–50“, samt Navnefortegnelse“, (762 fol. med 365 billeder), (1949). „Oversigtskort over det historiske Sønderjylland“ i 1:500 000. (1944). „Kort over Sydslesvig“ i 1:200 000 (Geodætisk Institut), (1950), nytryk, og vægkort 1953. Medarbejder ved værket „Sydslesvig af i Dag (1954). *En officersslægt gennem 800 år, Slægten Boeck* i kongeriget Danmark-Norge fra 1714 med forslægt i grevskabet Flandern før 1160, i ærkebispedømmet Bremen fra 1160. Kortfattet forudgave. (1957).

Slægtsforskning, slægtsopgave. Rejser til Slesvig, Bremen, Oldenburg og 1902, 1920 og 1950 til Norge. Deltaget 1941–43 ved fremstillingen af epitafiet i Sjørslev kirke for godsejer, apoteker Peter de Neergaard til Aunsbjerg, samt forfattet indskriften.

Tildelt dansk idrætsmærke i guld 1922 som den første kaptajn i hær og flåde. Æresmedlem af „12. Bataillons Soldaterforening“ i Fredericia 1947. Optaget i „Kraks Blaa Bog“ fra 1924 og i „Dansk Biografisk Leksikon“, supplementbd., 1944.

Landsretssagfører *Johan Christian Gregers Carl von Späth Boeck*, fornævntes søn, fortsætter ældste slægtlinie i 24. slægtled.

1900–1933

24. gen.

Johan Christian Gregers Carl von Späth Boeck.

* 7. 5. 1911 i København (Garnisons kirkes kb). Gennemgået Kреб's skole (Stockholmsgade 5). Sammen med tre kammerater herfra optaget 1922 i Metropolitanskolen, student herfra 1929. Cand. jur. 1935 (1. k.). Sagførerfuldmægtig 1935–38 hos højesteretssagfører Oskar Bondo Svane, København. Bestalling som sagfører i København 1938. Landsretssagfører 1939. Kompagnon med forannævnte højesteretssagfører 1939, Dronningens Tværgade 4.

Viet 1° 24. 7. 1940 (Hørsholm kb) til *Kate Inga Steinmetz*, * 4. 6. 1916 i København (Skt. Lucas kb), datter af fabrikant Niels Christian Steinmetz (1873–1922) og *Ulla Ingeborg Ludovica Heinricy* (* 1893). Bopæl i Rungsted. En søn. Ægteskabet opløst 1947. Hun viet 1950 i New York til skibskaptajn Charles Beke, født i Belgien.

Købte 1943 ejendommen „Sanskebakke“ med 8000 kv. alen have i Rungsted til beboelse.

Viet 2° 29. 3. 1947 i Hørsholm rådhus til *Eva Sonja Torine Eidem*, f. *Hansen*, * 9. 5. 1916 (Glemmen kb) ved Frederiksstad i Norge, datter af købmand i Frederiksstad *Jacob Ferdinand Hansen* (1887–1943) og *Svea Helene Larsen* (* 1891 i New Castle, England). Hun g. 1° 20. 2. 1943 (Præstenes kb, Oslo) med reklamechef *Olav*

Lorck Eidem (* 1901), søn af kommandør Eidem. Begge deltog under Norges besættelse af tyskerne i modstandsbevægelsen og fængsledes af tyskerne. Ægteskabet, uden børn, opløst 1946. En datter og en søn.

Købte 1951 lystgården „Toftegaard“ i Auderød, Karlebo sogn, pr. Kokkedal til beboelse. Samtidig afhændedes størstedelen af ejendommen „Sanskebakke“ i Rungsted. Toftegaard solgt 1956. Bosat i Rungsted.

Medlem af styrelsen og direktør for Finansieringsselskabet af 20. august 1947 A/S. Medlem af styrelsen for Palæ-Garagerne; for A/S Seiersen og Hendriksen; for Coventry A/S; for Frederik Larsens Fond, samt for flere andre selskaber. Optaget i Kraks Blaa Bog 1950.

Hans søn, i ægteskab med Kate Boeck, f. Steinmetz, Torsten *Jannik Boeck* fortsætter ældste slægtlinie i 25. slægtled, slægtens yngste slægtled.

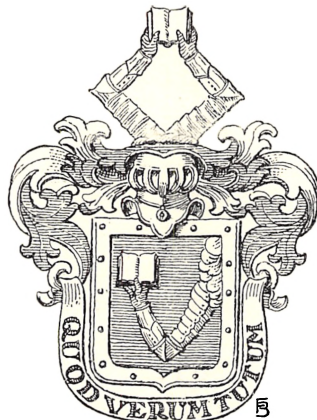
Torsten *Jannik Boeck*.

1933-1956
23. gen.

* 25. 5. 1941 i København, Frederiksberg (Rungsted kb). Gennemgået Rungsted private forberedelsesskole: (fru J. Hermansen). Optaget 1952 i mellemskolen på Stenhus Kostskole i Holbæk (rektor Svend Larsen). Konfirmeret marts 1956 i Karlebo kirke. Bestået mellemskoleeksamen og optaget i gymnasiet 1956.

c. Nytid fra år 1700

Slægten *Boeck* i kongeriget Danmark - Norge fra år 1714

BOECK

2. Slægten *Boeck* i Norge fra år 1796

Den under „1. Slægten *Boeck* i Danmark fra år 1714“, efterslægt af ministerial- og ridderslægten *Boch de Walle* i Bremen fra ca. 1160, side 38–53 opstillede stamlinies ældste linie fortsattes i Norge fra en sidelinie af denne med artillerikaptajn, overførster og stortingsmand *Cæsar von Boeck* (* 1766, † 1832), sønnesøn af stamfaderen i Danmark, oberstløjtnant *Friederich von Boeck* (* 1697, † 1779) og søn af dennes 2. søn, premiermajor *Matthias von Boeck* (* 1726, † 1794) i slægtens yngre linie.

Forslægt i Danmark

1666–1700
18. gen. Stamfaderen i Danmark, oberstløjtnant i rytteriet *Johann Friederich von Boeck* (1697–1779). Se side 38 f. Dennes yngste søn er:

1700–1733
19. gen. *Matthias von Boeck.*
* 24. 10. 1726 i København (Skt. Petri, kb. brændt 1728), † 13. 12. 1794 i Mariager, jordet ved alteret i Mariager klosterkirke. *Premier-*

major i rytteriet, ejer af den store, toetages gård i Fredericia på det nordlige hjørne af Vendersgade og Jyllandsgade med stor grund i Jyllandsgade indtil Danmarksstræde; samt i Mariager ejer af gården på søndre hjørne af Østergade og Skibsgyden.

Han var 1745 garder ved Den kgl. livgarde til hest, kom herfra til 3. Jydske rytterregiment i Fredericia, blev her fra vagtmester år 1750 kornet reformé (yngste officer), 1753 virkelig kornet og giftede sig.

Viet 6. 9. 1753 i huset hos svigerforældrene af præsten ved det katolske kapel i Fredericia (ikke i kb), derefter i huset hos faderen i Kolding – til den skønne *Dominica Sophia Gertrud Bianco*, * 1726 i Fredericia (ikke i den kat. kb), † 7. 11. 1768 i Fredericia, jordet i det katolske kapel her (kb), datter af den rige borger og italienske købmand i Fredericia *Pietro Antonio Bianco* (* antagelig i Como, † 1763 i Fredericia) og *Elisabeth Charlotte Belmann* (* i Bremen, † 1765 i Fredericia).¹⁴⁾ *Dominica Boeck* medbragte gården i Fredericia, solgt 1769 for 750 rdr. (ca. 225.000 kr.) til *Matthias von Boecks* da afgående regimentschef, kammerherre, generalmajor *Cæsar Læsar von Lüttichau*, efter hvem hans yngste søn opkaldtes. 3 sønner og 5 døtre.

Karakteriseret premierløjtnant 1755, virkelig 1758. Regimentet stod dette år i Holsten, vendte 1763 tilbage til Fredericia efter felttoget mod russerne 1762 til Mecklenburg. Blev 1772 sekondritmester ved det nu benævnte Jydske regiment rytteri, samme år forlagt til Randers. Eskadronchef 1778, sekondmajor 1779 og premiermajor 1785 ved det nu benævnte Jydske dragonregiment. I tiden 1782–85 lå han med sin eskadron i Mariager. Han karakteriseredes 1769 som „en officer af fortrinlig god konduite, i alle henseender dygtig“, i 1778 som „en med berømmelse tjent officer“.

Ved sin afsked (for nærsynethed) under forberedelserne til felttoget mod Sverige 1788 flyttede han fra Randers til sin gård i Mariager, hvor han døde den 13. december 1794, 68 år gammel.

Hans yngste søn, *Cæsar Boeck*, blev stamfader til slægten Boeck i Norge.

Slægten i Norge 1796-19..

Cæsar Læsar von Boeck.

* 13. maj 1766 i Fredericia (Skt. Michaëlis kb), † 16. juni 1832 i Christiania. *Artillerikaptajn, overfører ved Kongsberg sølvværks*

¹⁴⁾ *Hector Boeck*: Familien Bianco i Danmark. (Persh. Tdskr. 1908, s. 172 ff). *Dominica Boecks* søster *Susanna Bianco* (†1766 i Mainz) funderede den katolske Skt. Knuds kirke i Fredericia; broderen, vinhandler i København *Pietro Bianco* (†1813) funderede den katolske Skt. Ansgars kirke i Bredgade i København.

1733–1766
20. gen.

skove 1796–1810, trælastgrosserer og skibsreder i Kragerø 1810–1831, stortingsmand for Kragerø 1818. Stamfader til slægten Boeck i Norge.

Den opvakte dreng fik sin skoleuddannelse i Randers, hvortil faderen, senere premiermajor Matthias von Boeck ved Jydske dragonregiment forlagdes fra Fredericia i 1772. Hans moder Dominica von Boeck, f. Bianco, var død i Fredericia 1768. Han valgte ligesom sine to ældre brødre at blive officer og bestemte sig for artilleriet. Kom i nummer 18 år gammel ved 8. artillerikompagni, indtrådte som officerselev 1785 i Artillerikadetinstituttet og udnævntes ved sin afgang herfra 11. marts 1788 til sekondløjtnant ved Det kgl. artillerikorps i København med anciennitet fra 1786, 21 år gammel. Ansattes ved forberedelserne til felttoget mod Sverige ved det nye, beredne 10. artillerikompagni under kaptajn Bielefeldt og afgik med kontingentet til støtte for den norske hær i september 1788 til Frederikshald. Han deltog 28. september i kampen ved *Kvistrum* mod de svenske batterier her. Under prins Carl af Hessen rykkede det norske korps herfra mod krigens mål, staden Göteborg. Götaelven overskredes, fortroppen skødes frem mod staden, hvor kong Gustav 3. havde bragt alt i orden. Preussen og England optrådte nu truende. Göteborg opgaves. Under den indtrådte våbenstilstand rykkede det norske korps hjem. 1789 frasagde Rusland sig Danmark–Norges aftalte hjælp.

Cæsar Boeck udnævntes 1789 til premierløjtnant med ansættelse ved Nordenfjeldske nationale artillerikompagni i Christiania, men i december s. å. beordredes han tilbage til København til 1. artillerikompagni, derefter til 5. kompagni. Herfra beordredes han efter ønske ved kgl. resolution af 6. 10. 1791 til at foretage trigonometriske og geografiske opmålinger og udarbejde kort i Norge over Kongsberg sølvværks omkreds og gruber, der tilhørte kongen. Han afgik med permission til udgangen af 1795 fra artillerikorpset med hjælpepersonale til Kongsberg, fik lokaler på sølvværket og begyndte ivrigt dette vidtløftige, grundlæggende geodætiske og topografiske kortarbejde. 1. marts 1794 ansattes han i nummer og lønning ved 11. artillerikompagni i Christiania. Ved permissionens udløb var det store opmålingsarbejde ikke færdigt. For at fuldføre dette ansøgte han kongen om afsked fra militærtjenesten uden pension og om ansættelse som skiktmester ved sølvværket. Ved kgl. resolution af 29. januar 1796 bestemtes, at han skulle blive ved sit kortarbejde, afgå fra artillerikorpset, og som en af artilleriets dygtige og ansete yngre officerer udnævntes han ved sin afsked til karakteriseret kaptajn af artilleriet. Han overgik til civiletaten og konstitueredes kort efter som overfører ved Kongsberg sølvværks skove. I 1797 afsluttede han sine målinger.

Nutiden har karakteriseret hans kortarbejde med datidens enkle hjælpemidler som fortrinlig nøjagtigt. I 1799 ansattes han fast i embedet som overførster. Han havde i Kongsberg i årene 1791–1810 bolig på *Nygaard*, senere *Boecks Gaard* ved *Boecks Gaten*, der går fra kirketorvet mod nord langs med elven Lågen. Nygaards lange og smukke bygning af gammelt, stenhårdt fyrretræsværk står i dag uforandret og kendt i sin hvide skikkelse.

I 1791 forlovede Cæsar Boeck sig med den unge, smukke og åndslivlige frøken *Karen Magdalene Collett*, kaldet *Kaja*, * 21. 4. 1776 (Modum kb) på Buskerud, datter af godsejer *Peter Collett* (1740–1786) til Buskerud gods og *Johanne Henriche Ancher* (1750–1812). De viedes 4. 10. 1794 (Modum kb). Efter 6 lykkelige år på Nygaard døde hans højtelskede *Kaja Boeck* 17. 11. 1800 ung i barselseng og jordedes på Kongsberg kirkegård. I ægteskabet 3 sønner og 1 datter, blandt sønnerne var den senere kendte professor med. *Christian Boeck* ved Christiania universitet.

Cæsar Boeck viedes anden gang 23. 12. 1802 i Bragernæs (kb) ved Drammen til *Gunnild Andrine Børresen*, kaldet *Gunne*, * 21. 1. 1784 i Bragernæs (kb), datter af skibsreder og købmand i Bragernæs *Lars Børresen* (1759–1810) og *Karen Flor Robsahm* (1764–1825). Hun døde – ligeledes i barselseng – ung 16. 2. 1804 og jordedes på Kongsberg kirkegård. 1 søn.

Cæsar Boeck viedes tredje gang 1. 12. 1804 i Kongsberg store kirke (kb) til den unge og billedskønne *Anne Catharina Margaretha Peckel*, * 11. 5. 1786 i Kongsberg (kb), datter af apoteker *Frantz Peckel* (1748–1821) og *Christiane Sophie Rogstad* (1759–1845). Også *Margaretha Boeck* døde i barselseng, ung, 19. 12. 1808 og jordedes på Kongsberg kirkegård. I ægteskabet var 4 sønner, hvoraf den senere kendte professor med. *Wilhelm Boeck*.

Cæsar Boeck var 43 år gammel, da han viedes fjerde gang 28. 7. 1809 i Kragerø (kb) til den velhavende enke efter trælastgrosserer og skibsreder *Henrich Biørn* († 1808), *Karen Biørn*, f. *Blehr*, * 24. 4. 1773 (Brevik kb), datter af *Albert Blehr* (* 1734) på Kjellestad gård i Bamble og *Bodil Cathrine Sørensdatter* fra Trangevald. I sit ægteskab med *Biørn* havde hun 4 mindreårige børn.

Cæsar Boeck flyttede nu sit hjem til søkøbstaden Kragerø. Da det blev for besværligt herfra at passe embedet i Kongsberg, søgte han afsked fra dette uden pension, idet han anførte, at han var kommet i besiddelse af en betydelig formue i skibe, savbrug og andre faste ejendomme. Han afskediges ved kgl. resolution af 1810. I henvend

22 år, fra 1810–1851, var hans hjemsted i Kragerø, hvor han levede som trælastgrosserer og skibsreder.

Da han kom til Kragerø, lå under Napoleonstiden handelen næsten stille. Der kunne ikke afsættes trælast til England. Handelsflåden var byens betydelige indkomstkilde. 1812–1813 sværmede englændernes krigsflåde ved kystlandet. Cæsar Boeck var blevet ejer af Biørns store handelsgård ved havnen, af savværket og af den smukke, højtliggende lystgård „Bierg“ nord for byen. Han vandt befolkningens tillid og hengivenhed, modtog ved sin administrative dygtighed og repræsentative fremtræden en række ærefulde hverv og blev stortingsmand. – Han skal under englændernes kapringer have mistet tre skibe, et betydeligt tab. – Han blev bl. a. formand for distriktskommissionen for Kragerø under „Selskabet for Norges Vel“ fra dets oprettelse 1810 og for Selskabet for „Kragerø Bys Vel“. Til det norske universitets oprettelse skænkede han en betydelig sum. Han stod altid i spidsen for de vigtigste kommuneanliggender.

I 1818 valgtes Boeck til stortingsmand for Kragerø og var den af alle stortingsmændene, man oftest gjorde brug af ved de forskellige udvalg til sagers behandling. Han var valgt ind i ikke mindre end 29 komiteer. Hans anseelse fremgår deraf, at han 1818 valgtes til medlem af stortingsdeputationen ved kronprins Carl Johans kroning i Trondhjems domkirke den 7. april samme år. Herved blev han ridder af Nordstjerneordenen og tildelt kroningsmedaillen i guld. Han ses på Jac. Munchs store maleri af kroningshøjtideligheden i domkirken. Det tilbødes ham at blive statsminister, hvilket hans beskedenhed forbød ham. Han var interesseret jæger og deltog i de eftertragtede jagter på Flateby gård i Enebakh hos storkøbmanden Collett.

Efter 17 års harmonisk ægteskab døde fru Karen Boeck den 15. 1. 1827 i Kragerø (kb). I ægteskabet havde været en søn, der døde kort efter fødselen. Desuden datteren *Caroline Boeck*, gift med biskop *Daniel Juell* til Tromsø stift.

Der foretoges nu skifte med hustruens børn i 1. ægteskab med skibsreder Henrich Biørn. Dette afsluttedes først i 1832 – efter Cæsar Boecks død – og vidnede om hans noblesse over for sine stedbørn. Men året forinden sin død havde Cæsar Boeck ønsket at opgive den nu indbringende handel og flyttede sammen med datteren Caroline til Christiania. Her var han medlem af hovedmatrikuleringskommissionen og havde i maj 1832 været på opmålingsrejse. Hjemkommen herfra døde han af apoplexi den 16. juni 1832 i Christiania (kb), 66 år gammel, og begravedes på Vor Frelzers gravlund.

Jacob Aall skrev i nekrologen om ham: „*Saga vil saaledes paa sin*

Mindetavle opstille denne værdige Mand blandt Norges savnede Borgere“.

Cæsar Boecks ældste søn i ægteskabet med Kaja Collett, professor med. ved Christiania universitet, *Christian Boeck*, dannede den norske slægts ældste linie.

Christian Peter Bianco Boeck.

1766–1800
21. gen.

* 5. 9. 1798 på Nygaard i Kongsberg (kb), † 11. 7. 1877 i Christiania (domk.). *Professor med. ved Christianias universitet, dr. med. h. c.* Opkaldt efter faderens morbroder, vingrosserer i København Christian Peter Bianco.

Kun to år gammel mistede han sin smukke og åndfulde moder, Kaja Boeck, f. Collett. Kom i Kongsberg middelskole, hvor hans interesse for naturvidenskaben vakte, derpå i huset hos præsten Heyerdahl i Toten, 50 km nord for Christiania. Efter to års privat undervisning i Christiania tog han, privat dimitteret, studentereksamen 1817. Han valgte ved universitetet i Christiania at studere medicin, vikarierede i 1819 et halvt år for professor Kayser i naturlære, også i fysik i det Kgl. landkadetkorps' 5 øverste klasser og gjorde sig fortjent til korpsets bedste vidnesbyrd og anbefaling. Under sine studier måtte han selv sørge for sit underhold, var derfor 1819–22 kopist i kirke-departementets medicinalbureau og 1822–24 konstitueret kompagnikirurg i Christiania. Samtidig var han optaget af meget omfattende videnskabelige arbejder.

Som 20-årig student optog han professor Christian Smiths botaniske arbejder i trakterne i Filefjeld i 1818, og i vinteren 1818–19 var han på forskning i Sliare. Med den jævnaldrende, senere bekendte professor i mineralogi *B. M. Keilhau* foretog han i 1820 geografiske og geologiske undersøgelser i Valdres, Hallingdal og omliggende bygder. På en fjeldtur denne sommer til Jøtunhejms mægtige og pittoreske egne besteg de begge, som århundredets første norske tindebestigere, Koldedalstind og Skagastølstind (2404 m), hvorved disse fik deres navne slået fast. Det ledte også til „opdagelsen“ af Jøtunhejms vilde fjeldtoppe og til, at de senere så tit besøgte søer Bygdin og Grendin blev almindeligt kendte.

I året 1819 påtænkte oprettet et norsk veterinærinstitut. Universitetet anbefalede den endnu studerende Christian Boeck som leder. Han ville gerne modtage embedet, men satte som vilkår, at han først tog sin embedseksamen. Regeringen havde betinget sig, at han med understøttelse først skulle foretage en udenlandsrejse for at studere veterinærmedicin og husdyravl.

Christian Boeck blev cand. med. i 1824, 25 år gammel. Hans ophold i Christiania medførte, at han jævnlig kom hos sin mors søster *Tina Collett* (1777–1860), gift med den kendte Ejdsvoldmand og første statsråd *Jonas Collett* (1772–1851). De boede i den store „Collett-gård“ i Kongensgade og om sommeren på deres smukke landejendom „Berg“ i Vester Aker. Her blev Christian Boeck forlovet med sin 18-årige kusine *Elisabeth Collett*, * 28. 11. 1806 i Kongsberg (kb), † 21. 8. 1883 i Christiania (domk.). Under sin faders ophold ved hoffet i Stockholm havde hun fået en grundig uddannelse, talte engelsk og – med særlig forkærlighed – fransk, havde i sit væsen noget fra hoffet og var hjertevarm og elskværdig.

I forlovelsestiden var Christian Boeck på rejser i det nordlige Norge for at studere husdyravl. Først 1825–27 foretog han den betingede udenlandsrejse, kom til København, til Berlin, hvor han traf den berømte matematiker N. H. Abel, med hvem han kom på rejse, og besøgte München, Wien og Frankrig, stærkt optaget af sin videnskab. Under denne rejse blev hans længselsfuldt ventende forlovede syg, men kom sig ved et landophold.

Efter statsrådets indstilling til kong Carl Johan beskikkedes Christian Boeck 20. 4. 1828 til lektor i veterinærvidenskab med forpligtelse til at forestå den i eller ved Christiania påtænkte veterinærskole og holde forelæsninger og undervise i alt, hvad der henhører under denne videnskab, når lejlighed hertil i fremtiden måtte gives at holde forelæsninger over de for riget gavnlige midler til kvægavlens og fædriftens fremme, samt om husdyrenes opdræt og pleje. Veterinærinstituttet oprettedes ikke, fordi stortinget manglede midler. Der skulle hengå 12 år, inden undervisningen kunne begynde.

Christian Boeck viedes 6. 10. 1828 i Christiania i Vor Frelzers kirke til *Elisabeth Collett*. De fik bolig på løkken Marienlyst, lige nord for Vor Frelzers gravlund og nær Det zootomiske institut, hvor han skulle undervise. I ægteskabet var 4 sønner og 1 datter.

Som lektor opgav han al lægepraksis og kastede sig over studiet af komparativ anatomi og fysiologi. Disse videnskaber begyndte at gøre fremgang. Som formand for veterinærklassen foranledigede han oprettet et stutteri i Jerkin i Dovre. Da „Selskabet for Norges Vel“ omdannedes til et landøkonomisk selskab, blev han medlem af dets direktion, fra 1860 til sin død medlem af repræsentantskabet.

I 1836 berejste han sammen med *Keilhau* kysten fra Christiania til Trondhjem for at studere landets stigning. Året efter tænkte man på veterinærinstituttet. Han foretog da på offentlig bekostning en rejse til Sverige for at studere husdyravl. Heller ikke denne gang blev det

til noget med instituttet. Han ledsagede 1838 efter den franske regerings ønske en videnskabelig ekspedition til Finmarken og Spitsbergen i *Commission Scientifique du Nord* under Mr. Gaimard, kirurg i den kgl. franske marine, og udnævntes til ridder af den franske æreslegion. Foruden de anførte rejser foretog han med stipendium, på offentlig bekostning eller på egen bekostning rejser i 1843, 1847 og 1858 for at undersøge forskellige af Norges kyststrøg.

Ved siden af sin videnskabelige forskning holdt Christian Boeck i 1837–39 og 1850 foredrag i kemi under lærerpostens ledighed ved universitetet. Ofte benyttedes han som medlem af regeringskommissioner, heraf i kommissionen til oprettelsen af et polyteknisk institut; i tilsynskommissionen for opførelse af det nye universitet ved den senere benævnte Carl Johans gate; i Pharmacopœkommissionen; i tilsynskommissionen for Aas landbrugsskole.

Til så megen virksomhed ved siden af hans stadige videnskabelige arbejde og hans priste lærergerning ved universitetet krævedes der en stærk fysik. Men han havde et stærkt legeme og fuldt herredømme over det. Når han var optaget af videnskabeligt arbejde, kunne han undvære mad og søvn. „Han var en for videnskaben begejstret mand. Han interesserede sig for dens udvikling og studerede bestandig. Han yndede at repræsentere og repræsenterede ofte universitetet, en gentleman fra top til tå med en god og fin opdragelse, en ualmindelig fin og soigneret mand“, har professor Ludvig Daa udtalt om ham.

Under de nye universitetsbygningers opførelse, ved hvilke han var sjælen i planlæggelsen og i tilsynet med arbejdet, flyttede han til en smuk og elegant bolig i det eneste stenhus i det daværende Christiania, på hjørnet af Østergade (senere Carl Johans gate) og Universitetsgade.

Længe før sin udnævnelse til professor blev han anmodet om at modtage dette kald, men nægtede det, hvis veterinærvidenskaben ikke lagdes under universitetet. Kollegiet sendte da, ham uvidende, udnævnelsesbrevet til Stockholm til kongens underskrift. Den 15. 7. 1840 udnævntes Christian Boeck til professor ved universitetet i fysiologi, derunder indbefattet komparativ anatomi, og i veterinærmedicin. Lærerposten henlagdes under det medicinske fakultet.

Professor Christian Boeck blev en af det nye Norges videnskabelige og kulturelle pionerer, som på mange måder ydede det grundlæggende arbejde under vanskelige forhold. Han var en overordentlig alsidig begavelse og Norges sidste naturvidenskabelige polyhistor. Han spændte fra den praktiske lægekunst over den teoretiske medicins discipliner til komparativ anatomi, zoologi og palæontologi. Han skrev om nordlysagttagelser og luftelektricitet, om strandliniernes forandring, landets

hævning, om trilobitter, om specielle zoologiske emner, om nyresygdomme og medicinalorganisation. Han forelæste over veterinærvidenskab og ren kemi. Det mest centrale i hans begavelse var en sund, ædruelig og oprigtig iagttagelsesevne i forbindelse med eksperimentale evner. Han udformede på flere punkter frugtbare undervisningsmetoder. I sine undersøgelser målte han musklernes sammentrækning og nerveindtrykkenes hurtighed og fandt et tidsmål for tanken. Han nåede til de yderste grænser af menneskelig tænkning: åndslivets sammenhæng med nervesystemets elementer. Han søgte overalt at finde lovene: det almengyldige.

I årene 1841–51 opførtes de nye, smukke universitetsbygninger i Christiania. Christian Boeck deltog i planlægningen og tilsynet med bygningsarbejderne. Han lagde grundstenen og var med, indtil kransen hejstes og bygningsværket stod ædelt og værdigt. For sin virksomhed her udnævntes han 1851 til ridder af den svenske Nordstjerneorden.

Universitetets rige samlinger er vidner om Christian Boecks flid og aldrig hvilende arbejde for videnskaben. Han grundlagde universitetets samling af fysiologiske instrumenter, der vakte fagmænds opmærksomhed. Han grundlagde og var direktør for Universitetets zootomiske museum og dets fysiologiske samling. Han var blandt stifterne af Den fysiografiske forening og af Lægeforeningen i Christiania (1833), senere omdannet til Det medicinske selskab, hvis formand han var 1837 og 1869–70. Også var han blandt stifterne af Læseselskabet Athenæum, hvis æresmedlem han blev 1875, af Folkeoplysningsselskabet og af Videnskabselskabet i Christiania, i hvilket han afvekslende var præces og vicepræces. Han deltog i samtlige skandinaviske naturforsker møder, undtagen det andet i København. Han holdt forskellige foredrag, som er optaget i forhandlingerne. Ligeledes deltog han i de fleste landbrugsmøder, hvor han efter opfordring var dirigent. Som medlem af Farmakopékommisionen havde han en væsentlig andel i Pharmacopoea Norvegica, og de principer, som blev fulgt for nomenklatur og ordning, deres genstand for polemik, blev kendt i vide kredse og blev i det væsentlige lagt til grund for den nyere danske og svenske farmakopé.

Efter det nye universitets indvielse undte Christian Boeck sig en ferie og foretog en tre måneders udenlandsrejse i Europa sammen med sin hustru og sin datter *Tina*. Med den stærke familiefølelse, han havde, undlod han aldrig at besøge sin slægt og Collett-slægten i Danmark. Han lignede meget konsistorialråd Fr. Boeck i Maribo, har artilleriøverst Bianco Boeck i København udtalt.

I 1855 indsendte han til Kgl. Svenska Vetenskaps Akademien to

meddelelser, om „Muskelfibrenes Contraction for elektrisk Indvirkning“ og om „Væksternes Indsugning og Uddunstning af Vand“. For disse modtog han akademiets guldmedaille og tildeltes den Flormanske belønning. Ved den første verdensudstilling i Paris 1855 tilkendtes han for sine fysiologiske apparater, særlig kymografiet, industriudstillingens guldmedaille af 1. klasse.

Christian Boeck hædredes som medlem og som æresmedlem af en lang række videnskabselskaber og blev ved Lunds universitets 200 års jubilæum den 29. maj 1868 udnævnt til honorær doctor medicinæ.

Han blev medlem af videnskabselskabet i Trondhjem; korresponderende medlem af Verein Grossherzogl. Badischer Medicinalbeamter zur Förderung Staatsarzeneikunde (Offenberg 1842); medlem af de kgl. medicinske selskaber i København (1844) og Stockholm (1844); medlem af Kungl. Svenska Vetenskaps Akademien (1849); medlem af Svenska Läkaresällskapet i Stockholm (1854); medlem af Skaraborg Landhushöllningssällskap (1856); æresmedlem af Kungl. Vetenskaps- och Vitterhets-Samhället i Göteborg (1858); æresmedlem ved Lunds universitet (1858); medlem af Verein für Naturwissenschaft zu Hermannstadt (1859); medlem af Kaiserl.-königlich zoologisch-botanische Gesellschaft der Ärzte i Wien (1863); medlem af Upsalas videnskabelige Selskab (1865); medlem af Det kgl. danske Videnskabernes Selskab (1869); æresmedlem ved Lunds universitet (1868); æresmedlem af Société humanitaire et scientifique du Sud-Ouest de la France (Bordeaux 1869); medlem af Letterstedtsk Föreningen i Stockholm (1875). Desuden var han 1870 blevet æresmedlem af Sällskapet Smååglarnas Vänner.

Om hans mange videnskabelige skrifter henvises til J. B. Halvorsens Norsk Forfatterlexikon 1814–1880 m. fl.

Christian Boeck benådedes 11.8. 1862 med ridderkorset af Skt. Olafs-ordenen og modtog 21.8. 1866 kommandørkorset af 2° med stjerne af samme orden for fortrinlig videnskabelig virksomhed.

Ved alle disse hædersbevisninger ængstedes han altid for, at man skulle fremhæve ham. – Samme ængstelse for at blive fremhævet følte også hans halvbroder, professor *Wilhelm Boeck*. – Han fulgte sine studenter med megen interesse og var ved eksamen meget samvittighedsfuld med dem, for, som han sagde, det kunne betyde deres fremtid. Hans interesse for statsøkonomi bevirkede, at han med pengemidler støttede den nu så betydelige virksomhed, Akers mekaniske Verksted, der svarer til Burmeister & Wain's Maskin- & Skibsbyggeri i København. Også støttede han Bentebæk Papirfabrik. I hans store lejlighed på hjørnet af Carl Johans gate og Universitetsgate, med udsigt til univer-

sitetet, førtes et repræsentativt hus. Her modtoges gæstfrit mange udenlandske videnskabsmænd, som ofte også logerede her. Han repræsenterede Christiania universitet ved kong Oscar 2's kroning i Trondhjem 1872 og ved enkedronning Josephines begravelse i Stockholm 1876.

Professor Christian Boeck var i 1877 stadig virksom i sit professor-embede, sin videnskab og som direktør for Zoologisk museum. I maj måned blev han syg og sov stille hen den 11. juli 1877, 79 år gammel, af cancer i omentet.

I anerkendelse af hans betydningsfulde virksomhed som videnskabsmand for Norge og af hans sjældne egenskaber som menneske foranledigede konsistoriet, at hans bisættelse med påfølgende jordfærd fandt sted fra universitetets aula den 17. juli med megen højtidelighed. Professor *E. F. Lochmann*, den ældste af hans disciple, bragte ham, den gamle, kære lærer, universitetets farvel i en stilfuld, smuk, varm og instruktiv tale, omfattende hans forskerevner, viden og resultater. I universitetets navn lagde professoren efter sin tale laurbærkransen, det ældgamle symbol på ære og sejer, på kisten. Herefter afsang studenter professor *Ludvig Daa's* betagende sang til dagen. Yngre læger bar kisten ud af aulaen til ligvognen, hvorefter det store følge gik til Vor Frelzers gravlund. Her talte pastor *Krogh* på kirkens vegne og bragte afdøde et farvel og en tak for den ydmyghed, sandhed, oprigtighed og renhed, hvormed han i sit lange liv havde sluttet sig til den. Han fik sit sidste hvilested på kirkegårdens højeste sted efter udvidelsen, netop der, hvor han ved Ullevallevejen fik sit første hjem. Over graven rejstes en høj obelisk af poleret granit.

På universitetets trappeopgang fra aulaen hænger P. N. Arboes smukke maleri af ham fra 1863, gave fra godsejer, cand. jur. Lorenz Boeck.

Christian Boecks enke, *Elisabeth Boeck*, overlevede ham i seks år. Hun forblev boende i lejligheden ved universitetet, hvor hun repræsenterede og samlede slægten. Her døde hun den 21. august 1883, 76 år gammel, og jordedes ved sin mands side på Vor Frelzers gravlund.

Christian Boeck efterfulgtes i stamliniens ældste linie af sin ældste søn, læge i Christiania, godsejer *Cæsar Hakon Boeck*.

Cæsar Hakon Boeck

1800-1833
22. gen.

* 21.2. 1832¹⁵⁾ på Calmeyerløkken i Christiania (Aker), † 27.10. 1898 på Losby gods (Oslo domk.). *Læge i Christiania, godsejer til Losby gods*

¹⁵⁾ Fastholdt den 21. febr. som sin fødselsdag. Biografier og nekrologer angiver den 20. febr. 1832 som fødselsdag ifølge kirkebogen.

pr. Lörenskog, ejer af Refsnæs på Jelöen ved Moss og af „Munkedammen“ i Christiania.

Blev 1850 privat dimitteret student (Chra.), og valgte ligesom faderen at studere medicin og blev 1857 cand. med. Han fungerede 1858 som ambulanslæge under den mindre koleraepidemi i Christiania, var 1858 en tid kandidat på Rigshospitalets kirurgiske og medicinske afdelinger og ansattes samme år som marinelæge. I vinteren 1859 var han læge ved Nordre vårsild-fiskeridistrikt, og i 1859 og 1862 konstitueret korpplæge. Fra april 1860 tilbragte han i videnskabeligt øjemed halvandet år i udlandet, særlig i Berlin, hvor han øgede sine kundskaber i patologisk anatomi under den kendte professor Virchow, men besøgte også Prag, Wien og Paris. Senere besøgte han gentagende gange også fremmede universiteter og hospitaler. I 1865 besvarede han en af Christiania universitet udsat prisopgave over „Tændernes patologiske anatomi“ og modtog den Skjelderupske guldmedalje. Hans to brødre, docent og stipendiat ved Christiania universitet, cand. med. *Axel Boeck*, og kgl. fuldmægtig, cand. jur. *Thorvald Boeck* erhvervede ligeledes guldmedalje for besvarelse af prisopgave til universitetet.

Vel udrustet til sin lægegerning ansattes Hakon Boeck 1865 som by- og fattiglæge i Christiania, derpå 4. september 1872 som politilæge i staden, hvor han flere gange var konstitueret stadsfysikus. Han skrev flere publicerede beretninger, bl. a. om folkemængden og sundhedstilstanden i Christiania; også om hygiejniske forhold i Nordre fiskeridistrikt. Efter sin broder Axels død udgav han 2. hefte af dennes skrift: „De skandinaviske og arktiske amphipoder“.

Hakon Boeck dekoreredes 1882 med ridderkorset af den svenske Nordstjerneorden. Da han 1895 som godsejer måtte aflastes for arbejde, tog han dette år sin afsked som politilæge.

Fra sin ungdom var Hakon Boeck ivrig friluft- og sportsmand. Som en af de første færdedes han om sommeren med fluestang langs elvene i Nordmarken. Botaniserkassen var hyppigt med, og dens indhold af planter og vækster glædede han ofte sin fader, professor Christian Boeck, med. På disse udflugter var han en utrættelig, opofrende og god kammerat, altid rede til at tage besværlighederne. På den tid dyrkede man omkring Christiania så godt som ingen anden jagt end harejagt. Først i 1860erne begyndte man at interessere sig for fuglejagt. Han fik snart gode hunde. Bekkasinerne ved Öjeren og ryperne på fjeldet blev fra nu af hans bedste jagtobjekter. Da han var blevet gift og af sin svigerfader, konsul Lorenz Meyer, fik fri disposition til jagtrevirerne på det gamle, bekendte Losby, hvor der var godt med hare, fugl og elg, fik Hakon Boeck efter norske forhold udmærkede jagter ved at udsætte

levende harer og ved omhyggeligt tilsyn at værne om vildtet. Han besatte også fiskevandene ved Losby med ørred. Virketrang med ansvar var et særkende for ham.

Hakon Boeck var høj, statelig, smuk og en afholdt, vindende personlighed. Han bar præg af sin slægts officerstype, var rank, retskaffen, praktisk og punktlig, uden at ville være fremtrædende. Han havde et stort hjerte for sine patienter, var for mange undergivne human, nidkær og deltagende offervillig for at lindre nød. Som godsejer var han *grand seigneur*, og han havde udpræget interesse for sin slægt.

Den 12. maj 1863 viedes Hakon Boeck i Grønlandskirke ved gl. Oslo til *Ingeborg Sophie Meyer*, * 11.7. 1839 i Christiania (domk.), † 14. 7. 1917 på „Munkedammen“ i Christiania (domk.), datter af den rige trælastgrosserer, konsul, cand. jur. *Lorenz Jacob Meyer* (* 23. 9. 1814, † 26. 2. 1888) og hustru *Johanne Marianne Rosenberg* (* 21. 11. 1814, † 24. 9. 1890). I ægteskabet var to sønner, af hvilke den yngste døde i fødselsåret. De fik bolig Carl Johans gate 35, og fra 1890 på „Munkedammen“ til deres død. Fra „Munkedammen“ udøvede han den sidste del af sin lægegerning.

Hakon Boecks svigerfader, konsul *Lorenz Meyer*, havde efter sin fader arvet den store ejendom *Alunverket* i Christiania og havde beboet dets kendte, statelige beboelseshus. Ved ekspropriation til Smålandsbanen, nu Sydbanen eller hovedbanegården, som anlagdes tværs over pladsen, hvor huset lå, fordreves han herfra. Han købte da 1875 den gamle, herskabelige ejendom *Munkedammen* med stor grund i Christianias vestlige del. Da Hakon Boeck og Sophie Boeck flyttede ind her, var der kun det store, toetages beboelseshus med udbygninger til personale, hestestald og service samt den store have tilbage, beliggende på Munkedamsvejen 75 (Parkvej 77). Det øvrige var udstykket til bebyggelse og gav plads til Parkvejens forlængelse ned mod Munkedamsvejen samt til flere gadeanlæg. I 1865 havde konsulen købt den ved Christiania fjord idyllisk beliggende og herskabelige ejendom *Refsnæs*, på vestsiden af Jelöen ved Moss, med en toetages, murstensbygget hovedbygning med to smukke tårne i fransk stil, stor have, avlsbygning og bestyrerhus, og med et jordtilliggende på 33,6 ha og skov på 50 ha, samt øen Guldholmen i fjorden. Her boede konsulen om sommeren og førte stort hus.

Konsul Lorenz Meyers fader, trælastgrosserer *Jacob Peter Meyer* (1781–1856), havde i årene 1820–30 i Lörenskogen, øst for Christiania, samlet flere skovejendomme i Øster og Vester Losby og i Vestmark med flere mindre parceller til én ejendom og fik af praktiske

grunde senere kgl. konfirmation på at kalde disse ejendomme *Østre og Vestre Losby*. Også hans søn, konsulen, købte flere parceller, der tillagdes ejendommen. Senere er i *Hakon Boecks* tid tillagt endnu flere mindre ejendomme, ligesom der i dennes søns, cand. jur. Lorenz M. Boecks, tid er tilkøbt et par skovejendomme, der alle ligger sammen og benævnes *Losby gods* med jordejendom på ca. 140 ha og skovejendom på 4.500 ha, tilsammen omtrent af samme størrelse som øen Amager ved København.

Losby gods består hovedsagelig af skov i et delvis højt (fra 200 m til 367 m højde) og kuperet terræn med 20 søer, hvoraf der fra savværket mod syd kan befares 7 søer efter hinanden. Godset er beliggende godt én mil sydøst for Oslo (Christiania) og 4 km vest for den store sø Øjeren med gennemløb af elven Glommen. Til godset hører nu, foruden den nu store træbyggede hovedbygning med haver, nord herfor avlsbygninger med stor stald og remiser samt arbejderboliger, *Losby Bruk* med savværk, høvleri, transportbane til Strømmen station og eget elektrisk lysværk til hele godset. Umiddelbart syd for hovedbygningen er der af Lorenz M. Boecks enke bygget et stort hus til inspektørbolig og til eventuelt infirmeri med 30 senge.

Efter konsulinde Meyers død i 1890 flyttede Hakon Boeck ind på *Munkedammen* i Christiania og overtog denne ejendom, ejendommen *Refsnæs* på Jelöen samt *Losby gods*. Han havde fra konsul Meyers sidste år tilset godset Losby. Medens Hakon Boeck ved dødsboskiftet efter sin svigermoder havde overtaget konsulens samtlige ejendomme, overgik den store formue i værdipapirer og penge til konsulindens anden datter, fru *Thea Marie Meyer* (* 4. 1. 1842, † 14. 3. 1904), g. m. kgl. fuldmægtig, cand. jur. *Christian Nagel Jansen Nicolaysen* (* 24. 8. 1837, † 17. 2. 1919).¹⁶⁾

Hakon Boeck var hermed blevet en af Norges største jordegodsbesiddere. Ved siden af sin lægegerning fik han derfor overordentlig meget at varetage, særlig med at administrere og virke ved *Losby gods*. Sine ejendomme passede han nidkært og kyndigt, drænede alle jordene, og viste ved skovbruget ikke ringe indsigt. Han samlede alle *Losby gods'* dokumenter og papirer og bragte orden i dem.

Kærligheden til naturen, til jagt og fiskeri og til det friske liv i skov og mark drog stadig Hakon Boeck til lange ophold på *Losby*, idet han fremdeles blev boende på *Munkedammen* i Christiania og om sommeren

¹⁶⁾ Han købte 1889 gården *Skaugum* i Asker ved Christiania, solgte den 1909 til gesandt F. baron Wedell-Jarlsberg, som i 1929 skænkede gården til kronprins *Olav* til dennes bryllup dette år.

Se *Arthur Skjelderup*: Christianiafamilien Meyer. S. 48.

på Refsnæs. Lyse familierelationer og gode økonomiske kår satte ham i stand til at nyde og lade andre nyde med sig en sjælden harmonisk tilværelse. I samlivet var han og Sophie Boeck ét. På et fotografi, hvor begge ses stående på Losby, ligger hønsehundene „Fan“ og „Nef“ mellem sønnen Lorenz og hans hustru, Kathrine Boeck, mens samojedehunden „Gar“ står opmærksom, som om den venter elg; – et blink af familieidyl på Losby.

Fjernt imod syd på Losby gods ligger jagthytterne i de stærkt forrevne bjergpartier med de mange søer. Her er de store elgjagtrevirer. På godset må årlig skydes 9 elge. Der overnattes i hytterne efter dagens jagt. På det lille revir på Refsnæs havde Hakon Boeck i de senere år udsat agerhøns, der blev til en god bestand. Gæstfri og venlig mod alle knyttede Hakon Boeck en stor vennekreds til sig, ikke mindst til jagterne.

I 1892 var hans søn *Lorenz M. Boeck* blevet juridisk kandidat. Han knyttedes nu som faderens bestyrer til Losby gods, og da han i januar 1895 havde ægtet frøken *Kathrine Brinch*, fik de nygifte bolig på Losby hovedbygning, der også fremtidig blev deres domicil. Med sin unge, energiske hjælper kunne Hakon Boeck nu unde sig mere hvile. Han tog samtidig afsked fra sin lægegerning i Christiania. Munkedammen og Refsnæs blev nu alene hans domiciler.

Hakon Boeck havde med sin slægtsinteresse ved sin søns 21 års fødselsdag indprentet ham, at et godt navn, arvegods gennem mange generationer, var den største besiddelse han havde at varetage i livet. Han efterlevede det fuldtud.

På *Refsnæs*, med sin henrivende og idylliske beliggenhed ved Christiania fjord, og med udsigt over fjorden til Holmestrand og Hortenland, og dækket bagtil af skoven, udviste Hakon Boeck og Sophie Boeck om sommeren en storstilet gæstfrihed mod slægt og venner, der besøgte dem. Denne gæstfrihed fortsattes af Sophie Boeck alene, da hun var blevet enke. Der kom også på besøg medlemmer af den danske slægt, bl. a. etatsrådinde *Christiane Lotze*, f. *Boeck*, med selskabsdame, frøken *Margot Boeck*; professor *Christopher Boeck* og hustru på rejsebesøg til Norges to store digtere, Bjørnstjerne Bjørnson og Henrik Ibsen; kaptajn, kammerjunker *Hector Boeck*, der var på slægtsforskning i Norge, samt hans broder, pastor *Philip Boeck*. Refsnæs spandt tråde mellem den danske og den norske slægt Boeck. På gæsteværelser her på Refsnæs stod skønne mahognimøbler fra så langt tilbage som premiermajor Matthias v. Boecks tid i Danmark.

Hakon Boeck viste kærligheden til sin slægt ved på *Munkedammen* i Christiania, i den store og høje trefags spisesal, at oprette et slægtsgal-

leri bestående af 14 store malerier – (h. ca. 79 cm, b. ca. 64 cm) i ovale, brune egetræsrammer, foroven med egegrensguirlande med sløjfe – nemlig af hans oldeforældre *Matthias v. Boeck* (1726–1794) og hustru *Dominica*, f. *Bianco*¹⁷⁾, af stammoderen på Collett’ernes side, kammerråd James Colletts hustru, *Karen Collett*, f. *Leuch* (1666–1725)¹⁸⁾; af sin farfar, artillerikaptajn og stortingsmand *Cæsar v. Boeck* (1766–1832)¹⁹⁾; af sin morfar, Ejdsvoldmanden, statsråd *Jonas Collett* (1772–1851)²⁰⁾; af hans egne forældre, professor med. *Christian Boeck* (1798–1877)²¹⁾ og hustru *Elisabeth*, f. *Collett* (1806–1883)²²⁾; af farbroderen, professor med. *Wilhelm Boeck* (1808–1875)²³⁾; af hans svigermoder, konsulinde *Johanne Meyer*, f. *Rosenberg* (1814–1890)²⁴⁾; af læge, godsejer *Hakon Boeck* (1832–1898)²⁵⁾ (ham selv); af broderen, docent, cand. med. *Axel Boeck* (1833–1873)²⁶⁾; samt af hans tipoldeforældre på Collett’ernes side, den rige købmand og godsejer Peter Colletts hustru *Cathrine*, f. *Rosenberg* (1699–1747)²⁷⁾. Endvidere af købmand *James Collett* (1728–1794)²⁸⁾ og hustru *Karen* f. *Leuch* (1733–1758)²⁹⁾. De fleste af disse malerier er efter godsejer, cand. jur. *Lorenz M. Boecks* død 1936 testamentarisk af ham skænket til Oslo Bymuseum.

Desuden fandtes der på *Munkedammen* et maleri (h. 30 cm, b. 24 cm) af sønnen *Lorenz Boeck* som ung, af J. Adelsten Nicolaysen, 1888.

Sophie Boeck stod i alle sin mands foretagender enig med ham. Hun var en intelligent dame med et klogt ansigt, var repræsentativ og iagttag konservativt formerne. Hun forstod at lede alt omkring sig og tænkte på alle. Ligesom sin mand var hun meget gæstfri, også slægtskær. Da ægteparret i 1888 fejrede deres sølvbryllup med en middag på henved 100 deltagere, var hun iført sin hvide bryllupskjole.

Hakon Boecks levende interesse for gode hunde medførte, at han blev stifter af *Norsk kennelklub* og dennes formand. Han var også et interesseret medlem af *Christiania Jagtselskab*.

Da Hakon og Sophie Boeck i august 1898 var på Refsnæs, afholdtes

17) Kopier efter firkantede miniaturer, nu i Det kgl. norske videnskabers selskab i Trondhjem (kgl. fuldmægtig, cand. jur. Thorvald Boecks bogsamling). 18) Se A. Collett: Familien Collett og Christianialiv i gamle dage. 1915, s. 28. 19) Kopi efter Lehmann, antagelig delvis efter Jacob Munchs store kroningsmaleri fra 1818. 20) Af kopi efter Görbitz. 21) Af P. N. Arbo, 1863, skænket Medicinsk selskab på universitetet af godsejer, cand. jur. Lorenz M. Boeck. 22) Af K. Bergslien, 1869. 23) Af samme 1874. 24) Af Benedicte Scheel, 1882. 25) Af K. Bergslien, 1874. 26) Af samme 1874. 27) Se A. Collett’s foran nævnte bog. 1915, s. 56. 28) Se A. Collett’s foran nævnte bog. 1915, s. 102 og 108. 29) Kopi efter maleri, fundet af Hakon Boecks søster, Tina Boeck, på nabogården Tørkerød til Losby.

der ved Moss en regatta, som overværedes af kong Oscar II af Sverige og Norge. Den 4. august var de til frokost hos majestæten på skibet Drott og havde denne dag æren af at have kongen til middag på Refsnæs, en begivenhed bladene omtalte.

For at fejre deres søns fødselsdag sammen med hans venner den 27. oktober dette år var Hakon Boeck og Sophie Boeck taget forud til Losby. Dagen før fødselsdagen blev Hakon Boeck syg. Næste formiddag var han sengeliggende; middagsbordet stod dækket, og han ønskede, at middagen skulle afholdes. Hans fætter, professor med. *Cæsar Boeck*, og læge *Skjelderup* kom til stede, og da Hakon Boeck lå stille hen, var det dem klart, at middagen ikke ville blive til noget. De overværede, at Hakon Boeck sov stille hen, ramt af et hjerteanfald, 66 år gammel. Han døde på sin søns 32 års fødselsdag, den 27. oktober 1898.

Hakon Boeck bisattes 1. november fra kapellet på Vor Frelzers gravlund i Christiania under stor deltagelse. Som repræsentanter for den danske slægt Boeck var til stede senere oberst, kammerherre *Bianco Boeck* med ældste søn, stud. jur. *Bianco Boeck*. Kapellet var smukt dekoreret med sort og levende vækster. Sognepræst *Klavenæs* bragte i hjertelige ord det sidste farvel og tak for hans gerning og udtalte, at Hakon Boeck efterlod sig et godt eftermæle, der gjorde slægtens hædrede navn ære. Dygtig og retskaffen havde han udført sin ansvarsfulde gerning som læge. Fra arbejderne på Losby lagdes en smuk sølvkrans på kisten. Som marskaller fungerede hofjægermester *Gjerdrum* og politimester *Hesselberg*. Uden for kapellet paraderede politibetjente. Han jordedes midt på kirkegården. På hans grav rejstes en meget høj, utilhugget og uregelmæssig granitsten fra Losby med indsat metalplade.

På Medicinsk selskabs følgende møde mindedes Hakon Boeck af professor *Laache* som et af selskabets ældste og tidligere så flittige medlemmer.

Sophie Boeck rettede sig efter sit hårde tab. Hun blev boende på Munkedammen, om sommeren på Refsnæs, og fortsatte begge steder med sin stærke pligtfølelse sin traditionelle gæstfrihed. Hun interesserede sig for kunst og forblev også fremdeles en ivrig teatergænger. Sin mand overlevede hun i henved 19 år og døde 14. juli 1917 på Munkedammen, 78 år gammel. Hun jordedes ved sin mands side på Vor Frelzers gravlund i Christiania.

Hakon Boeck efterfulgtes i stamliniens ældste linie af sin søn, gods-ejer, cand. jur. *Lorenz M. Boeck*.

* 27. oktober 1866 i Christiania (domk.), † 15. juli 1936 smstds. (Oslo), (Lörenskog). *Godsejer, cand. jur. Godsejer til Losby gods, ejer af Refsnæs på Jelöen ved Moss* og af „Munkedammen“ i Christiania.

Lorenz Boeck voksede op i faderens, læge Hakon Boecks, store hjem på Carl Johans gate 35, omgivet af en slægtskreds af betydelige personer i datidens Christiania. I samme gade boede ved universitetet hans farfar, professor med. *Christian Boeck*, ikke langt derfra farfaderens broder, professor med. *Wilhelm Boeck*, faderens fætter, professor med. *Cæsar Boeck*, endvidere faderens brødre, docent, cand. med. *Axel Boeck* og den kendte bogsamler, kgl. fuldmægtig, cand. jur. *Thorvald Boeck*, samt adskillige pårørende af hans farmors slægt *Collett*. Hertil kom så morfaderen, den rige trælastgrosserer og konsul, cand. jur. *Lorenz Meyer*, efter hvem han var opkaldt, på den herskabelige ejendom „Munkedammen“, ejer af det nyskabte gods Losby, sydøst for Christiania, og Refsnæs på Jelöen ved Moss (jvf. s. 66 f). Han førte stort hus i Christiania, om sommeren også på Refsnæs. Det blev moderens forældre på „Munkedammen“, der kom til at glædes mest ved den kække og kvikke dreng, og vandt hans hjerte.

Lorenz Boeck gennemgik Aars og Voss' skole og blev student herfra i 1886. Han valgte at studere jura og blev juridisk kandidat 1892 fra Christiania universitet.

På hans mange besøg på „Munkedammen“ kom han til at vokse op med den lige overfor boende velstående værfstsejer Christian Brinchs unge og nydelige datter *Kathrine Brinch*. Det førte til nært barndomsvenskab.

Lorenz Boeck var en rask gut med et friskt ansigt, en vindende fremtræden, afholdt blandt kammerater, forrest blandt dem i sport og færd i naturen. Allerede som 14-årig skød han sin første elg på Losby. I ferierne trak glæden over bedsteforældrene Meyer ham til ophold hos dem på „Munkedammen“, på Refsnæs eller på Losby med de udstrakte skove. Han voksede tidligt ind i alt dette, som skulle blive hans engang, og fik en udpræget lyst til den livsgerning, der var lagt til rette for ham og skulle blive hans liv og glæde.

Han havde foretaget flere udenlandsrejser, da han efter sin embedseksamen i 1892 fulgte sine forældre til verdensudstillingen i Paris. Han blev dette år forlovet med sin barndomsveninde, *Kathrine Brinch*. Hans fader havde i 1888 ved konsul Meyers død overtaget ledelsen af Losby gods og var ved sin svigermoders, konsulinde Meyers, død 1890

blevet ejer af godset. Lorenz Boeck blev nu i 1892 som cand. jur. sin faders godsbestyrer på Losby og fik hermed bopæl i hovedbygningen.

Den 24. januar 1893 viedes han i Trefoldighedskirken i Christiania til *Kathrine Brinch*, og efter brylluppet tog de nygifte til deres hjem på hovedbygningen på Losby gods. I ægteskabet fødtes en lille pige 29. 3. 1903, som døbttes *Sophie Ingeborg Boeck* og døde på fødselsdagen.

Kathrine Boeck er født den 5. juli 1869 i Christiania (Trefdh. kb), datter af værftsejer Christian *Martinius Brinch* (* 30. 6. 1832 i Christiania, † 27. 12. 1898 smstds.) og hustru Rosalide *Ludoisca*, f. *Keyser* (* 3. 8. 1836, † 18. 6. 1881 i Christiania). Hun havde gennemgået Nissens pigeskole i Christiania hos sin onkel Keyser, havde som 18-årig været i England hos en præstefamilie Williams i Warwick, var inde i alt vedrørende husførelse og havde uddannet sig i maling og dekorativ kunst, hvilket kom hende til gode som godsejerfrue på Losby, hvor hun intelligent, charmerende og åndslivlig, med en elegant fremtræden vandt sine omgivelser for sig. Lorenz Boeck og hun passede helt for hinanden.

Da Lorenz Boecks fader døde i 1898, overtog han efter faderen Losby gods og bestyrelsen af Refsnæs med marker og skov. Efter sin moders død i 1917 blev han også ejer af Refsnæs og „Munkedammen“ i Christiania. Han blev nu en af Norges største jordegodsbesiddere.

På Losby var han begyndt med at vise toptørre træer ud i de udstrakte skove og plante nye. På de mange side steder i skovene lod han grave dybe afledningsgrøfter. Med sin utrættelige energi opnåede han, at hans skove på Losby og skoven på Refsnæs blev de bedste.

Han var en ivrig jæger med en levende interesse for opdræt af jagthunde. Han blev en betydelig godsejer.

På Losby kørtes oprindelig i konsul Meyers tid trælasterne fra Losby Bruk den lange vej til Christiania på hestevogn. Efter at hovedbanen fra Christiania over Strømmen station, 10 km nord for Losby, var kommet, ændredes transporten til at foregå ad den i 1860 anlagte „Hestejernbane“ Losby-Fjellhamar (øst for Lörenskog) med kørsel til Strømmen station, hvor der omladedes til jernbanevogn. Således var forholdene, da Lorenz Boeck tiltrådte som godsbestyrer. Transporten var langsom og uhensigtsmæssig dyr på grund af det store hestehold. Ved den fremkomne elektrificering af jernbaner greb Lorenz Boeck chancen til en radikal nyordning af trætransporten.

På „Hestejernbanen“ ændrede han i 1910–11 det 8 km lange jernbanelegeme til normalsporet og elektrificeret transportbane til motortræk af egne traller. Banen forlængedes 2 km østpå til Strømmen station, hvor trælasterne ved „Losby pens“ omladedes til jernbanevogn.

Dette kostbare anlæg blev en epoke for transporten. Det lod sig gøre, fordi Lorenz Boeck i 1910–11 havde bygget ved Losby Bruk et elektricitetsværk, som nu forsynede Losbybanen, godset og Losby hovedbygning med elektrisk strøm. I de mange arbejderhjem blev der glæde over det elektriske lys.

Lorenz Boeck havde også samtidig anlagt et høvleri med en stor høvl; også et fremskridt i driften.

Og på Losby træbyggede hovedbygning lod Lorenz Boeck foretage en værdifuld ændring i år 1912. Samtidig med at hovedbygningens indretning ændredes noget, lod han til dens nordfløj foretage en tilbygning. Herved fik hovedbygningen et symmetrisk ydre om et lavere midterparti med et højere nord- og et højere syddparti i to etager. Ved denne tilbygning øgedes nordfløjen i stueetagen med et højt og stort rum i husets bredde, to trappetrin ned fra den også i husbredde værende sal. Dette nye rum blev til bibliotekssal og fik dør mod nord til haven. På 1. sal indrettedes nye gæsteværelser. Hovedbygningen var blevet mere anselig. Dens beliggenhed er smuk med længderetning nord-syd. På øst- og vestsiden er udsigt over marker med baggrund af skovbevoksede fjeldpartier. Foran hovedbygningen er en stor åben plads, forbi hvilken godsvejen fra hovedvejen til Christiania passerer og går til Losby Bruk.

Der var fra godsvejen indtil dennes udløb i hovedvejen ingen fortsat forbindelsesvej til sogne- og stationsbyen Lörenskog. Før Lorenz Boecks formandskab for det nyoprettede herredsstyre i Lörenskog udvirkede han som medlem af kommunestyret i Skedsmo i 1910 anlagt den savnede forbindelsesvej fra Lörenskog til hovedvejen. Dette blev til stor gavn for omegnen, og Losby fik direkte forbindelse til nærmeste post- og jernbanestation.

Losby gods havde indtil 1908 ligget i Akerhus amts Fet og Skedsmo herreder. Ved kgl. resolution af 22. maj 1907 deltes fra 1. januar 1908 Skedsmo herred i tre herreder: Skedsmo herred, Lilleström herred og Lörenskog herred, svarende til sognene af samme navn. Herved kom godsets nordlige del til at ligge i *Lörenskog herred*. Sogne- og stationsbyen Lörenskog blev herved herredsby med herredsstyre.

Lorenz Boeck havde i tre år siddet i Skedsmo kommunestyre. Til det nye herredsstyre i Lörenskog foretoges der nu valg af styrelsesmedlemmer. Med højeste stemmetal indvalgte Lorenz Boeck til ordfører (formand) i herredsstyret for de kommende tre år 1908–10. På et billede i bladet „Strømmen“, 3. febr. 1938, ses Lörenskogs første og store herredsstyre med Lorenz Boeck i midten. Bladet bemærker om ham: „På fotografiet ses Lorenz Boeck med fikst overskæg, høj knækflip, venstre

hånd i siden, i højre sportshuen, har ridebenklæder og ridestøvler på, just godsejeren i dette selskab“. For de følgende tre år 1911–13 indvalgte han ligeledes til ordfører i herredsstyret. Ved det 3. valg måtte han vige for den voksende socialisme.

Lorenz Boecks ligefremme og bramfrie væsen, hans praktiske og hans juridiske kundskaber og dannelse, samt det, at man altid kunne stole på ham, bevirkede, at der mellem ham og befolkningen var et nøje tillidsforhold. Ligesom på sit gods var han også hos befolkningen meget afholdt og anset.

Med sine særlige evner og interesse blev Lorenz Boeck formand for *Akerhus Amts Skogselskaps* styrelse, gjorde sig i 7 år meget fortjent af amtet og blev selskabets æresmedlem. Med sin store interesse for opdræt af jagthunde gjorde han som formand for *Norsk Kennelklub* i 7 år et meget dygtigt arbejde, indtil han i 1916 frasagde sig denne post. Han havde afløst kammerherre *Mathiesen* som formand og blev ligesom Hans Maj. kong *Haakon VII* og denne æresmedlem af klubben. Ved sin afgang fik han af styrelsen en kolossal sølvpokal med styrelsesmedlemmernes navne som inskription, en særlig udmærkelse for ham.

Med Lorenz Boeck som godsejer og ivrig jæger gik der ry af de store jagter på Losby, hvori kong *Haakon* siden 1906 gentagende gange har deltaget. Hertil bidrog ikke mindst Lorenz Boecks udmærkede bestand af dyrehunde, han opdrættede. Hans største interesse var elgjakten. Disse jagter ledede han mønsterværdigt.

Under hans og fru *Kathrine Boecks* ophold om vinteren på deres ejendom „Munkedammen“ i Christiania var Hans Maj. kong *Haakon VII* jævnlig gæst her ved kortspil. Både på „Munkedammen“ og på Refsnæs om sommeren udviste begge stor gæstfrihed mod slægt og venner. Til nytår kulminerede denne gæstfrihed med stor indrykning af gæster på alle Losbys gæsteværelser. Til tonerne fra Gluntens sang lød ved festbordet Losbys pris: „Her er Gude godt å være“.

Ualmindelig elskværdig, nobel og vennesæl som han var, havde Lorenz Boeck mange venner. Han var lykkelig i sit hjem og var helt blottet for forfængelighed, socialt og politisk.

Ved dronning *Wilhelmina* af Nederlandene og prinsgemal *Heinrich* af Nederlandenes officielle besøg ved kong *Haakon*s hof i Christiania i september 1922 attacheredes Lorenz Boeck dronningen og prinsgemalen. Han blev ved denne lejlighed af dronning *Wilhelmina* den 15. septbr. 1922 benådet med den nederlandske Oranje-Nassau ordens storofficerskors.

Såvel sit skovbrug som sit landbrug havde Lorenz Boeck drevet frem til mønsterbrug. Mest fremherskende var dog det ca. 40 000 mål store

skovbrug med normalt 40 arbejdere. I landbruget er bemærkelsesværdig den store kostald med 40 afhornede okser, dels Uppdalsokser, dels Trønnerstude, prægtige, velfodrede dyr, svejtsereens stolthed. Også stalde og remiser er seværdige.

Losby hovedbygning, nu præget i sit ydre og sit indre, også i sine omgivelser af både Lorenz og Kathrine Boeck, er blevet en messe værd. Den ligger ene, højt og i vidtstrakte omgivelser. Om sommeren har den blomstrende haver og frodige marker omkring sig. Og om vinteren, når alt ligger gnistrende hvidt under en fjern blå himmel og en kold solstråle rammer husets tag, ligner det en funklende smaragd i Losbys krone.

Fra den åbne, sektorformede plads træder den besøgende ind i den store og høje hal, hvorfra en trappe til højre fører ovenpå. På hallens bagvæg ses repræsentanter fra Losby-skovenes konge, elgen. Tolv udstoppede elghoveder omkring et kæmpeeksemplar ser med kloge øjne ned på én, alle fra dyr, som Lorenz Boeck har nedlagt. Til venstre i hallen træder man ind i det store pejseværelse, der benyttes til daglig opholdsstue. I rummet bag denne er opsat på et geværstativ Lorenz Boecks mange fine våben. Går man videre til højre, er man i husets østside. Her ligger på rad fra højre den meget store spisesal, derefter den aflange dagligstue, så salen i husets bredde med konge- og dronningemalerier, fra kong Frederik IV til kong Christian VII, samt store slægtsmalerier fra konsul Lorenz Meyers tid og store kunstmalerier, på gulvet et kæmpe-løveskind; til sidst den lavere liggende, nye biblioteksal i ny stil. Med kunstsans har Kathrine Boeck givet rummene et hjemmepræg ved skønne og sjældne planter og blomster, hendes særlige interesse. Man ser i dagligstuen og salen mange skønne møbler og billeder, særlig fra konsul Lorenz Meyers tid, men Lorenz og Kathrine Boeck har også samlet til her, hvor fire generationer har færdedes. Her er meget kostbart at beundre. Her ser man af kendte norske malere to kolossale malerier af Peder Balke, et maleri af Adolf Tidemand, et af H. F. Gude, billeder af J. C. Dahl, livagtige dyremalerier af tyskeren H. W. Tischbein; og man må beundre en skøn ostindisk porcelænsbolle. Man går her med en følelse af at se skønne museumsgenstande, men Kathrine Boeck har ved sin evne til at placere tingene rigtigt formået også at skabe hjemmehygge.

På førstesalen ligger langs en gennemløbende gang herskabets soveværelser og gæsteværelserne: for enden af gangen et meget stort og kostbart monteret gæsteværelse, i hvilket Hans Maj. kong *Haakon VII* har sovet. Farver og indretning heroppe skyldes Kathrine Boeck.

Lorenz Boeck gik i sit 69. år. Trods 1. verdenskrig, efterkrigstid og pligthugst stod Losby-skovene og Refsnæs-skoven med meget træ. Han værnede om sine skove. I april 1936 blev Lorenz Boeck syg og indlagdes på Røde Kors' klinik i Oslo (navneskifte fra Christiania i 1924). I tre måneder lå han stille hen. Kathrine Boeck måtte tage ophold på „Munkedammen“ i Oslo og var stadig hos ham, men til sidst krævede Losby gods hende, og hun tog ophold her, men besøgte daglig klinikken. Den 15. juli 1936 sov Lorenz Boeck stille hen. Han døde af en blodsygdom, hvis bakterie man tilsidst fandt.

Med godsejer, cand. jur. Lorenz M. Boeck uddøde den norske slægt Boeck på mandssiden i Norge.

Bisættelsen fandt sted under usædvanlig stor deltagelse fra krematoriet i Vester Aker i Oslo den 20. juli. Herfra jordfæstedes hans støv på Vor Frelzers gravlund i forældrenes grav. I en smuk personlig tale over ham fremhævede præsten Lorenz Boecks dygtighed som godsejer og hans trofasthed i alle livets forhold.

Som repræsentant for slægten Boeck i Danmark var mødt slægtens ældste, kaptajn, kammerjunker *Hector Boeck*, som nedlagde en krans med signerede dannebrogsbånd på den danske slægts vegne. Også var mødt fra Danmark amtsfuldmægtig, cand. jur. *Bianco Boeck* med frue. Ved båren var lagt krans med signerede bånd fra Hans Maj. kongen og hds. Maj. *dronningen* samt fra Deres kgl. Højheder *kronprinsparret*. Endvidere var lagt lignende krans af deputationer og andre fra Det norske Skogselskap; fra Akerhus Skogselskap; fra A/S Lilleborg Fabrikker; fra styret i De No. Fa.; fra Norsk Kennelklub; Lörenskog Kommune; Lörenskog Landboforening; Lörenskog Skyttelag; Lörenskog Skiklub; „Et sidste farvel og takk fra Refsnæs“; Hoppernes Skiklub, Jelöen; og „Et sidste farvel fra Margit og Jørgen Waale (landhandel)“.

På Losby var overrakt en sølvkrans med inskriptionen „Lorenz Boeck“ på en plade fra Losby Bruks arbejdere. Til „Munkedammen“ i Oslo havde Hds. Maj. *dronning Maud* sendt en selvplukket buket låtyrus fra sin have til Kathrine Boeck.

Lorenz Boeck efterlod sig et smukt eftermæle. Med sin slægts ranke skikkelse som en officers, dygtig i sin livsgerning, nobel, trofast og afholdt havde han gjort sin slægts gamle navn ære.

Hans gerning overgik nu til hans enke, fru *Kathrine Boeck*, f. *Brinch*. Efter deres testamentariske bestemmelser solgte Kathrine Boeck først „Munkedammen“ i Oslo; 13 af de 14 derværende slægtsmalerier i store, ovale rammer fra læge Hakon Boecks tid skænkedes til Oslo Bymuseum; og et år efter solgtes Refsnæs på Jelöen ved Moss. Fru

Kathrine Boeck kunne med denne forenkling samle sig alene om Losby gods. Til hjælp for sig fik hun en lénsmand (godsinspektør). Med hendes evne til at skaffe sig dygtige hjælpere på godset og i hjemmet på Losby er godsets drift fortsat uanfægtet, trods 2. verdenskrig med efterkrigstid og stærkt øgede skatter. Klogt er der blevet administreret. Fru Kathrine Boeck har vundet sine mange undergivnes agtelse og hengivenhed. På hendes 70 års fødselsdag 5. juli 1939 skænkede Losby Bruks arbejdere hende en smuk sølvbolle med inskription og graveret billede af Losby hovedbygning. Denne modtog hun på Nordkap under sit ophold her på fødselsdagen.

Verdenskrigen havde fremmanet begrebet evakuering fra de store byer til landet. Udsigten til at få evakuerede fra Oslo ind på hovedbygningen med alle dens kostbarheder foranledigede fru Kathrine Boeck til ønsket om at have plads rede andetsteds. Hun besluttede at opføre en ny godsbestyrerbolig i et hus, der samtidig eventuelt kunne indrettes til et mindre infirmeri og være disponibelt for evakuerede. Et prægtigt murstensrødt og hvidt hus rejstes i 1936 vest for hovedbygningen. Det indeholder, foruden godsbestyrerbolig, et fuldt moderne indrettet mindre infirmeri med plads til 30 patienter, til brug eventuelt for Lörenskog kommune. Lörenskog Sanitetsforening har bidraget med færdige feltsenge og sygehusudstyr.

I sin høje alder, endnu åndsfrisk og energisk, leder fru godsejer *Kathrine Boeck* stadig Losby gods beundringsværdig sikkert og er afholdt og anset.

Endnu lever i Norge på spindesiden fru *Elisabeth Backer* (* 1868) i Oslo, enke efter arkitekt *Herman Backer* (1856–1932) og datter af kgl. fuldmægtig, cand. jur. *Thorvald Boeck*, Norges betydelige bog-samler og personalhistoriker.

Uden for Norge lever i Belgien og Spanien efterkommere af ingeniør *Axel Boeck* (1839–1897), grubeejer i Spanien, søn af professor *Wilhelm Boeck* i Christiania.

Billiget af professor, overlæge ved rigshospitalet i Oslo, *Cæsar Boeck*, tillodes det ved kgl. bevilling af 13. januar 1916 sekretær, cand. jur. *Albert Bille Kiørboe Erichsen* (født i Skien 12. maj 1878, død 5. januar 1946 i Oslo), at antage navnet *Boeck* som efternavn for sig og efterkommere. Han var eneste søn af biskop *Johan Erichsen* (1842–1916) og 2. hustru *Helga, f. Boeck* (1847–1927). Gift 1. 11. 1911 med *Anthone Johanne Welhaven*, f. 18. 2. 1883. Deres eneste barn er *Johan Willoch Boeck*, f. 6. 7. 1915 i Kristiania, sekretær.

Vi har i dette afsnit fulgt ministerial- og ridderslægten *Boch de Walles* ældste, uafbrudte slægtlinie gennem 800 år. Fra forfaderen i grevskabet Flandern, ridder *Theoward (?) de Boch* (* ca. 1115), af den flanderske ministerial- og ridderslægt *de Boch* før år 1160, og fra stamfaderen i ærkebispedømmet Bremen, ridder *Alard de Boch* (* ca. 1142, † 1218) har vi fulgt den ældste slægtlinie af dennes 2. sønneslægt, ministerial- og ridderslægten *Boch de Walle* fra år 1160 med efterslægt i Danmark og Norge indtil nutiden. Alard de Bochs 1. sønneslægt *de Gröpeling (Boch)* kommer ikke i betragtning her.

Som ingen anden ærkebiskoppelig bremisk adelsslægt fremviser slægten *Boch de Walle* som mægtig ministerial- og ridderslægt det ualmindelige, ved i den omhandlede ældste slægtlinie at have de fleste riddere i rækkefølge fra dens første tid af, nemlig 7 riddere (indbefattet forfaderen i Flandern), derefter 7 væbnere, i over 400 år. Slægtens sidst kendte ridder i en yngre slægtlinie er *Bernhard Boch de Walle*, 1407 borgfoged (∴ general) på Delmenhorst slot.

Nedenfor gives en kortfattet, samlet oversigt over slægten *Boch de Walles* ældste slægtlinie (indbefattet forfaderen i Flandern) med efterslægt i Danmark og Norge, i alt i 25 slægtled:

*Ministerial- og ridderslægten de Boch i grevskabet Flandern
før år 1160.*

1100–1133 Ridder *Theoward (?) de Boch* (* ca. 1115).
1. gen.

*Ministerial- og ridderslægten Boch de Walle i ærkebispedømmet Bremen
fra år 1160:*

1133–1166 Ridder *Alard de Boch* (* ca. 1142, † 1218). *Stamfader i ærkebispedømmet*
2. gen. *Bremen. Ærkebiskoppelig stadsfoged i Bremen.*

1166–1200 „ *Ewerhard de Walle (Boch)* (* ca. 1168). Ridder af Walle. Herre til
3. gen. ministerialatet Walle.

1200–1233 „ *Suether Boch de Walle* (* ca. 1193, † ca. 1254). Ridder af Walle. Herre
4. gen. til ministerialatet Walle.

1233–1266 „ *Sweder Boch de Walle* (* ca. 1228). Rådsherre i Bremen. Ærke-
5. gen. biskoppelig stadsfoged i Bremen.

1266–1300 “ *Henrich Boch de Walle* (* ca. 1247, † 1314). Rådsherre i Bremen.
6. gen.

1300–1333 „ *Hermann Boch de Walle* (* ca. 1277, † før 3. 8. 1353). Ridder af Walle.
7. gen.

1333–1366 Væbner *Frederick Boch de Walle* (* ca. 1332, † 1416). Borgmester i Bremen.
8. gen.

1366–1400 „ *Hermann Boch de Walle* (* ca. 1369, † ca. 1442). Ærkebiskoppelig
9. gen. stadsfoged i Bremen.

Væbner	<i>Lüder Boch von Walle</i> (* ca. 1404, † efter 1459). Væbner af Walle.	1400–1453 10. gen.
„	<i>Johann Boch von Walle</i> (* ca. 1430). Væbner af Walle. Bremenborger 1456.	1433–1466 11. gen.
„	<i>Hinrich Boch von Walle (Boech)</i> (* ca. 1452). Bremenborger 1496.	1466–1500 12. gen.
„	<i>Johann Boch von Walle (Boech)</i> (* ca. 1480). Bremenborger ca. 1506.	1500–1535 15. gen.
„	<i>Hinrich Boch von Walle (Boech)</i> (* ca. 1510, † efter 1572). Bremenborger 1541.	1533–1566 14. gen.
	<i>Johann Boch (Boeck)</i> (* ca. 1551, † efter 1616). Embedsmand i Bremen.	1566–1600 15. gen.
	<i>Hinrich Boeck (Boch)</i> (* ca. 1592, † 1668). Kgl. svensk proviant-, accice- og toldforvalter i befæstningen Burg.	1600–1633 16. gen.
	<i>Johann Boeck</i> (* 1628, † 1708). Kgl. svensk proviant-, accice- og toldforvalter i befæstningen Burg samt kontributionskasserer i Lesum.	1633–1666 17. gen.

Slægten Boeck i kongeriget Danmark–Norge fra år 1714.

a. Slægten Boeck i Danmark.

	<i>Johann Friederich von Boeck</i> (* 1697, † 1779). <i>Stamfader i Danmark.</i> Oberstløjtnant i rytteriet.	1666–1700 18. gen.
	<i>Johann Christian von Boeck</i> (* 1723, † 1787). Major i rytteriet.	1700–1733 19. gen.
	<i>Johan Friedrich Boeck</i> (* 1764, † 1843). Konsistorialråd. Sognepræst til Maribo domkirke og Hillested.	1733–1766 20. gen.
	<i>Johan Christian Boeck</i> (* 1795, † 1836). Konst. guvernør i dansk Serampore i Ostindien.	1766–1800 21. gen.
	<i>Johan Christian Boeck</i> (* 1836, † 1896). Proprietær til Laven Hovedgård.	1800–1833 22. gen.
	<i>Johan Friederich Hector Emanuel Boeck</i> (* 1874). Kammerjunker, kaptajn i fodfolket. København.	1833–1866 23. gen.
	<i>Johan Gregers Carl von Späth Boeck</i> (* 1911). Landsretssagfører i København.	1866–1900 24. gen.
	<i>Torsten Jannik Boeck</i> (* 1941). Kostskoleelev.	1900–1933 25. gen.

b. Slægten Boeck i Norge fra 1796.

	<i>Cæsar Læsar von Boeck</i> (* 1766, † 1832). <i>Stamfader i Norge.</i> Artillerikaptajn, overfører, stortingsmand.	1733–1766 20. gen.
	<i>Christian Peter Bianco Boeck</i> (* 1798, † 1877). Professor med. ved Christiania universitet.	1766–1800 21. gen.
	<i>Cæsar Hakon Boeck</i> (* 1832, † 1898). Læge i Christiania, godsejer til Losby.	1800–1833 22. gen.
	<i>Lorenz Meyer Boeck</i> (* 1866, † 1936). Godsejer til Losby, cand. jur.	1833–1866 23. gen.
	<i>Slægten Boeck uddøde på mandssiden i Norge 1936.</i>	

Arvebordstel i slægten Boeck i Danmark

Efter etatsrådinde *Christiane Lotze*, f. *Boeck*, overtog efter hendes død i 1908 senere kammerjunker, kaptajn *Hector Boeck* det af hende og hendes mand, etatsråd, apoteker i Odense *Gustav Lotze*, i 1881 anskaffede kostbare *bordglasstel* af böhmisk krystal til 30 personer, ialt 300 stykker, hvert med forgyldt Boeck-våben med disses initialer og med forgyldt kant, desuden to hertil hørende forgyldte krystalglas-kandelabre med 7 arme, 0,77 m høje, alt monteret i et 3,05 m højt skab med glasdøre. Ligeledes overtog han et i samme skab anbragt *bordporcelænstel* af fabrikat Chr. Pillivuyt & Cie, Paris, til 30 personer, hvert stykke med samme foran nævnte forgyldte Boeck-våben med initialer og med forgyldt kant.

Stellene arves samlede i den ældste slægtlinie i slægten Boeck i Danmark og kan ikke afhændes.

Studielegat for slægten Boeck i Danmark

Af toldkontrollør *Erich Boeck*, Gentofte, er i 1946 oprettet et studielegat med navnet „*Christian og Ane Margrethe Boeck's slægtslegat*“ til støtte for uformuende studerende medlemmer af slægten Boeck i Danmark til at opnå en embedseksamen eller tilsvarende eksamen samt til fortsat videnskabeligt studie.

Legatet træder i kraft ved legatstifterens død.

E.

Navneregister

	Side
<i>Aall, Jacob.</i> Ejer af Ness jernværk i Norge	58
<i>Abel, N. H.</i> Professor, kendt norsk matematiker	60
<i>Achelis.</i> Bremisk slægt. 1881 ejer af den adelige Wallegård	23
<i>Adolph III.</i> Greve af Holsten	31
<i>Ahlefeld, Benedict.</i> Ritmester i rytteriet	39, 40
<i>Akerhus Amts Skogselskap</i>	74
<i>Alexandrine.</i> Dronning af Danmark	51
<i>Ancher, Johanne Henriche.</i> G. m. godsejer Peter Collett	57
<i>Aschemoor, Wilhelm.</i> Arkivembedsmand i Bremens statsarkiv	12
<i>Backer, Elisabeth, f. Boeck.</i> G. m. arkitekt Herman Backer	77
<i>Beke,</i> G. m. stadsfoged i Bremen Hermann Boch de Walle	35
<i>Belmann, Elisabeth Charlotte.</i> G. m. købmand P. A. Bianco	55
<i>bentinck, lord William.</i> Engelsk generalguvernør i Indien	44, 45
<i>Bergenhammer.</i> Kapellan, pastor	42
<i>Bertha,</i> G. m. ridder Hermann Boch de Walle	34
<i>Bianco, Christian Peter.</i> Vinhandler i København	55, 59
<i>Bianco, Dominica Sophia.</i> G. m. senere premiernajor Matthias v. Boeck	55, 56, 69
<i>Bianco, Pietro Antonio.</i> Købmand og borger i Fredericia	55
<i>Bianco, Susanna.</i> Frøken	55
<i>Bielefeldt.</i> Artillerikaptajn	56
<i>Biørn, Henrich.</i> Trælasthandler, skibsreder i Kragerø	57, 58
<i>Biørn, Karen, f. Blehr.</i> G. m. kaptajn Cæsar v. Boeck	57, 58
<i>Blehr, Albert,</i> på Kjellestad gård, Bamble	57
<i>Bobé, Louis.</i> Kgl. ordenshistoriograf, betydelig personalhistoriker	11, 48
<i>Boc, Boch (Boech, Boeck).</i> Ministerialgren, emigreret til Bremen	15, 16
<i>Boc, Bock (Bock von Wülffingen).</i> Ministerialgren, emigreret til Hildesheim	15, 16
<i>Boc, Boke (von der Boeken, Boeck, von der Boeck (Böck)).</i> Ministerialgren, emigreret til Lübeck	15, 16
<i>Boc, Buc (Bock, Buck).</i> Ministerialgren, emigreret til Osnabrück	15, 16
<i>Boch.</i> Efternavn alene, anvendt af de gejstlige og ikke besiddende i Walle	19
<i>Boch, Alard de.</i> Ministerial, ridder, ærkebiskpl. stadsfoged i Bremen. Stamfader til sønneslægterne <i>de Gröpelung</i> og <i>Boch de Walle</i>	12, 17, 20, 24, 27, 28-34, 78
<i>Boch, Berner de.</i> Ridder hos greven af Bentheim	19

<i>Boch, Frederic.</i> Domdekan i Bremen. „Den gamle domdekan“	27
<i>Boch, Hermann.</i> Domvikar i Bremen	27
<i>Boch (Boc), Thedward(?) de.</i> Flandersk ministerial, ridder. Forfader til slægterne de Gröpeling og <i>Boch de Walle</i>	12, 29, 33, 78
<i>Boch, Boech, Boeck.</i> Efterkommere af slægten <i>Boch de Walle</i> i rigsfristaden Bremen	13, 20
<i>Boch (Boeck), Johann.</i> Embedsmand i Bremen	19, 79
<i>Boch (Boeck), Johann.</i> Embedsmand i Bremen	36, 79
<i>Boch de Walle.</i> Ministerial- og ridderslægt i ærkebispedømmet Bremen	12, 15, 17, 18, 20, 24, 27, 33–37, 78–79
<i>Boch de Walle, Frederick.</i> Væbner, borgmester i Bremen	19, 27, 28, 35, 78
<i>Boch de Walle, Gerfried (Syfried).</i> Ærkebiskopl. stadsfoged i Bremen	28
<i>Boch de Walle, Henrich, de Wise (Sapiens).</i> Ridder, rådsherre i Bremen	34, 78
<i>Boch de Walle, Hermann, de Wise (Sapiens).</i> Ridder af Walle	34, 78
<i>Boch de Walle, Hermann.</i> Væbner, ærkebiskopl. stadsfoged i Bremen	35, 78
<i>Boch de Walle, Hinrich.</i> Væbner i Walle	24
<i>Boch de Walle, Kunigunde.</i> Enke efter væbner Johann Boch de Walle	24
<i>Boch de Walle, Otto.</i> Væbner. Ærkebiskopl. stadsfoged i Bremen	26
<i>Boch de Walle, Suether.</i> Ridder af Walle, herre til ministerialatet Walle	19, 34, 78
<i>Boch (de Walle), Sweder.</i> Ridder. Rådsherre i Bremen. Ærkebiskopl. stadsfog. i Bremen	34, 78
<i>Boch von Walle (Boech), Hinrich.</i> Væbner, Bremenborger 1496	35, 79
<i>Boch von Walle (Boeck), Hinrich.</i> Væbner. Bremenborger 1541	36, 79
<i>Boch von Walle (Boech), Johann.</i> Væbner. Bremenborger 1456	35, 79
<i>Boch von Walle (Boech), Johann.</i> Væbner. Bremenborger ca. 1535	35, 79
<i>Boch von Walle, Lüder.</i> Væbner i Walle	35, 79
<i>Boeck.</i> Slægt i Danmark og Norge, efterslægt af slægten <i>Boch de Walle</i> ...	13, 38–77, 79
<i>Boeck, de, (Deboeck).</i> Nulevende slægt i Belgien (Flandern)	12
<i>Boeck, Axel.</i> Docent ved Christiania universitet, cand. med.	11, 47, 65, 69, 71
<i>Boeck, Axel.</i> Ingeniør. Grubeejer i Spanien	77
<i>Boeck, Bianco.</i> Amtsfuldmægtig, cand. jur.	76
<i>Boeck, Bianco.</i> Kammerherre, oberst i fodfolket	70
<i>Boeck, Bianco.</i> Oberst i artilleriet i København	62
<i>Boeck, Bianco.</i> Stud. jur. Senere amtsforvalter i Næstved	70
<i>Boeck, Caroline.</i> G. m. biskop, stortingsmand Daniel Juell	58
<i>Boeck, Christian Peter Bianco.</i> Professor med. ved Christiania universitet 57, 59–64, 69, 71, 79	
<i>Boeck, Christiane.</i> Etatsrådinde. G. m. etatsråd, apoteker Lotze	47, 68
<i>Boeck, Christiane (Kissie).</i> Adopteret Boeck Lotze. Godsejerinde. G. m. apoteker, godsejer Peter de Neergaard	47, 49
<i>Boeck, Christopher.</i> Professor, forfatter, cand. theol.	68
<i>Boeck, Cæsar.</i> Professor med. i Christiania	70, 71, 77
<i>Boeck, Cæsar Hakon.</i> Læge i Christiania, godsejer	64–70, 79
<i>Boeck, Cæsar Læsar v.</i> Artillerikaptajn, overførster, stortingsmand. Stamfader til slægten Boeck i Norge	14, 59, 54–59, 69, 79
<i>Boeck, Elisabeth.</i> Se Backer	77
<i>Boeck, Elisabeth.</i> Professorinde. Se Collett	60, 64
<i>Boeck, Elisabeth Margrethe.</i> Frøken. Ejer af Koldinghus' store slotshave	39
<i>Boeck, Gustav.</i> Adopteret Lotze. Apoteksdiscipel	47, 49
<i>Boeck, Hector.</i> Premierløjtnant i artilleriet	43
<i>Boeck, Helga.</i> G. m. biskop Johan Erichsen	77
<i>Boeck (Boch), Hinrich.</i> Kgl. svensk toldembedsmand i Vegesack og i Burg	37

<i>Boeck, Ingeborg Sophie</i> . G. m. læge, godsejer Hakon Boeck	66–70
<i>Boeck, Johan Christian</i> . Proprietær til Laven Hovedgård. Første forsker af den danske slægt	11, 46–49, 79
<i>Boeck, Johann</i> . Kgl. svensk proviant-, accise- og toldforvalter i Burg-Lesum. Fader til stamfaderen i Danmark	37, 38–39, 79
<i>Boeck, Johan Christian</i> . Kst. guvernør i dansk Serampore, Ostindien, cand. jur.	42–45, 79
<i>Boeck, Johan Christian Gregers Carl von Späth</i> . Landsretssagfører, cand. jur.	52–53, 79
<i>Boeck, Johann Christian v.</i> Major i rytteriet og i fodfolket, kommandant på Helgoland	39–41, 79
<i>Boeck, Johan Friederich</i> . Konsistorialråd, sognepræst til Maribo domkirke og Hillested, cand. philol. & cand. theol.	41–42, 45, 62, 79
<i>Bocck, Johan Friederich Hector Emanuel</i> . Kammerjunker, kaptajn. Slægtens historiograf	49–52, 55, 68, 76, 79
<i>Boeck, Johann Friederich v.</i> Oberstløjtnant i rytteriet. Stamfader til slægten Boeck i Danmark–Norge	11, 14, 37–39, 54, 79
<i>Bocck, Johan Willoch</i> . Sekretær	77
<i>Boeck, Kaja</i> . Se Collett	57
<i>Boeck, Lorenz Meyer</i> . Godsejer til Losby og Refsnæs i Norge, cand. jur.	13, 68, 69, 70, 71–76, 79
<i>Boeck, Margot</i> . Frøken, selskabsdame	68
<i>Boeck, Matthias v.</i> Premiermajor i rytteriet	39, 54–56, 69, 79
<i>Boeck, Philip</i> . Sognepræst til Dejbjerg, præst ved Aarhus domkirke	68
<i>Boeck, Rudolph</i> . Etatsråd, regimentskirurg, læge i Horsens	45
<i>Boeck, Sophie Ingeborg</i> . Barn	72
<i>Bocck, Thorvald</i> . Kgl. fuldmægtig, cand. jur. Kendt bogsamler og personalhistoriker	65, 71, 77
<i>Boeck, Tina (Christina)</i> . Frøken, datter af professor Chr. Boeck	62
<i>Boeck, Torsten Jannik</i> . Kostskoleelev	53, 79
<i>Bocck, Wilhelm</i> . Professor med. i Christiania	57, 65, 69, 71, 77
<i>Boecks Gaard</i> . I Kongsberg ved Boecks Gate	57
<i>Botlethe</i> , <i>de</i> . G. m. ridder Suether Boch de Walle	34
<i>Brand</i> . Rådsherreslægt i Bremen	22
<i>Brema</i> , <i>de</i> . G. m. ridder Alard de Boch. Stammer til slægten Boch de Walle i ærkebispedømmet Bremen	13, 18, 29, 32, 34
<i>Brinch, Christian Martinus</i> . Værftsejer i Christiania	72
<i>Brinch, Kathrine</i> . G. m. godsejer, cand. jur. Lorenz Boeck	68, 71–77
<i>Brinch, Rosalide Ludoisca, f. Keyser</i> . G. m. værftsejer C. M. Brinch	72
<i>Britze, Fr.</i> Heraldiker, våbentegner, gravør	7
<i>Buc, Hildegundis</i> . G. m. borgmester Frederick Boch de Walle	28, 35
<i>Buc, Lodowic</i> . Væbner, rådsherre i Bremen, fader til foran nævnte	28
<i>Buc</i> , Ridder Suether Boch de Walles (?) hustru	34
<i>Buc de Walle</i> . Slægtlinie i slægten Boch de Walle	18, 23, 34
<i>Buchsstrate</i> i Bremen. Opkaldt efter slægten Boch de Walle. Nu Buchtstrasse	28, 35
<i>Bucksborgh (Bückeburg)</i> . Slægten Boch de Walles stenbyggede gård i Bremen i Stintbrügge, ved domkirken. Findes endnu	28
<i>Børresen, Gunnild Andrine</i> . G. m. kaptajn Cæsar v. Boeck	57
<i>Børresen, Lars</i> . Skibsreder, købmand i Bragerløse	57
<i>Carl Johan</i> . Konge af Sverige-Norge	60
<i>Caroline-Mathilde</i> . Arveprinsesse til Danmark	51
<i>Christian X.</i> Konge af Danmark	51

	Side
<i>Collett, Elisabeth</i> . G. m. professor Boeck i Christiania	60, 69
<i>Collett, Jonas</i> . Kendt Ejdsvoldsmænd. 1. statsråd i Norge	60, 69
<i>Collett, Karen, f. Leuch</i> . G. m. kammerråd James Collett	69
<i>Collett, Karen (Kaja) Magdalene</i> . G. m. kaptajn Cæsar v. Boeck	57, 59
<i>Collett, Peter</i> . Godsejer til Buskerud	57
<i>Collett, Tina</i> . G. m. statsråd Jonas Collett	60
<i>Daa, Ludvig</i> . Professor, dr. phil. ved Christiania universitet	64
<i>Deboeck (de Boeck)</i> . Nulevende slægt i Belgien (Flandern)	12
<i>Eidem</i> . Kommandør i Oslo	52
<i>Eidem, Olav Lorck</i> . Reklamechef i Oslo	52
<i>Erichsen (Boeck), Albert Bille Kiørboe</i> . Sekretær, cand. jur. Navneforandring til Boeck ...	77
<i>Erichsen, Johan</i> . Biskop til Bergen stift	77
<i>Erichsdotter, Elisabeth</i> . G. m. oberstløjtnant Friederich v. Boeck	38, 39
<i>Eriksen, Ane Margrethe</i> . G. m. proprietær Johan Christian Boeck	47, 49
<i>Esich, Lüder</i> . Af rådsherreslægten Esich. G. m. Wommel Pott	37
<i>Esich, Metke</i> . G. m. Hinrich Boeck (Boch)	37
<i>Fahlenkamp (Valenkamp), Anna Grethe</i> . G. m. Johann Boch (Boeck)	36
<i>Frcscv. Gödecke</i> . Borgmester i Bremen. Forvist 1307	25
<i>Friederich I, Barbarossa</i> . Tysk kejser	30
<i>Gaimard</i> . Kirurg i den franske marine	61
<i>Gerhard I von der Lippe</i> . Ærkebiskop i Bremen 1210–1219	32
<i>Gesche(?)</i> G. m. væbner Lüder Boch v. Walle	35
<i>Gjerdrum</i> . Hofjægermester	70
<i>Goaroo Prisaud</i> . Rig baboo i dansk Serampore, Ostindien	45
<i>Gröpeling, de, von</i> . Ministerial- og ridderslægt i ærkebispedømmet Bremen	12, 13, 17, 18, 20, 22, 24
<i>Gröpeling, de</i> . G. m. ridder Suether Boch de Walle	34
<i>Gröpeling, Arnold (Arend) de</i> . Væbner, rådsherre i Bremen, myrdet 1304. Epitafium i Skt. Ansgars kirke	25, 26
<i>Gröpeling, Conrad de, senior</i> . Væbner, ejer af „Gröpelings gård“, stenbygget. Nedrevet af folket 1349	26
<i>Gröpeling, Eileke de</i> . G. m. ridder Hinrich de Walle	34
<i>Gröpeling, Hermann von</i> . Væbner, borgmester i Bremen	26, 27
<i>Gröpeling, Johann de</i> . Ærkebiskopl. arveskænk på riddersædet Süd Weyhe	25
<i>Gröpelingen</i> . I middelalderen landsby nv. for Bremen, nu forstad. <i>Ministerialat</i> , oprettet under Alard de Boch. <i>Hovedriddersæde</i> for slægten de Gröpeling	17, 25
<i>Gutzlaff</i> . Missionspræst i Macao, Kina	45
<i>Haakon VII</i> . Konge af Norge	74, 75
<i>Hansdatter, Maria Christina</i> . G. m. major Johann Christian v. Boeck	40, 41
<i>Hansen, Eva Sonja Torine</i> . G. m. landsretssagfører Gregers Boeck	52
<i>Hansen, Jacob Ferdinand</i> . Købmand i Frederiksstad	52
<i>Hansen, P.</i> Etatsråd, guvernør i Trankebar, cand. jur.	43
<i>Hartwig II von der Lieth</i> . Ærkebiskop i Bremen 1184–1207	30, 31, 52
<i>Hasbergen, de</i> . G. m. ridder Ewerhard de Walle (Boch)	34
<i>Heinrich</i> . Prinsgemal af Nederlandene	74
<i>Heinricy, Ulla Ingeborg</i> . G. m. fabrikant N. C. Steinmetz	52
<i>Henrik VI</i> . Kejser af Tyskland	31
<i>Hesselberg</i> . Politimester i Christiania	70
<i>Hilgenrode (Heiligenrode)</i> . Nonnekloster syd for Bremen	24, 32

	Side
<i>Hohlenberg</i> . Guvernør i dansk Serampore, Ostindien	44
„ <i>Huntorpe, de</i> “. Væbner Boch de Walles seglomskrift for Boch. Stedet lén i Stedingen ...	23
<i>Hutha, de (von der Hude)</i> . G. m. væbner Alard de Boch. Stammoder til slægten de Gröpelng	13, 29, 34
<i>Issentorp</i> . Ministerial- og ridderslægt i Vörde og Stotel, ærkebispedømmet Bremen	25
<i>Jansen, Georg</i> . Anset slægtsforsker, museumsbestyrer i Jever, Oldenburg	12
<i>Keilhau, B. M.</i> Professor i mineralogi i Christiania	59, 60
<i>Keyser, Rosalide Ludoisca</i> . G. m. værtsejer C. M. Brinch	72
<i>Klavens. Sognepræst</i>	70
<i>Knud</i> . Arveprins til Danmark	51
<i>Krogh</i> . Præst ved Vor Frelsers kirke, Christiania	64
<i>Laache</i> . Professor i Christiania	70
<i>Larsen, Svea Helene</i> . G. m. købmand i Frederiksstad J. F. Hansen	52
<i>Lassen, Margrethe Charlotte</i> . G. m. købmand D. H. Schou, København	45
<i>Laven Hovedgård</i> (nu L. Hovgård). Ved Julsø, nær Silkeborg	47, 48
<i>Lilienthal</i> . Nonnekloster øst for Bremen	24
<i>Lochmann, E. F.</i> Professor med. ved Christiania universitet	64
<i>Losby gods</i> , pr. Lörenskog. En mil sø. for Oslo	65, 67, 71
<i>Losby hovedbygning</i>	73, 75, 76
<i>Lotze, Gustav</i> . Etatsråd, apoteker og medicinalfabrikkejer i Odense. G. m. Christiane Boeck	47
<i>Lutgardis</i>	G. m. ridder Hermann Boch de Walle
34	
<i>Lübbing, Hermann</i> . Direktør for statsarkivet i Oldenburg, dr. phil.	16
<i>Löwe, Henrik</i> . Hertug af Sachsen	30
<i>Machtenstede, Friederich de</i> . Ridder	29
<i>Matteson, James</i> . Dansk konsul i Kina	45
<i>Matthiesen</i> . Kammerherre	74
<i>Maud</i> . Dronning af Norge	76
<i>Meierholz, C. H.</i> Rådsherre, købmand i Delmenhorst	57
<i>Meierholz, Margareta</i> . G. m. proviant-, accise- og toldforvalter Johann Boeck	37, 38
<i>Meyer, Ingeborg Sophie</i> . G. m. læge, godsejer Hakon Boeck	66-70
<i>Meyer, Jacob Peter</i> . Trælastgrosserer, ritmester i Christiania	66, 67
<i>Meyer, Lorenz Jacob</i> . Trælastgrosserer, konsul i Christiania	66, 71
<i>Meyer, Thea Marie</i> . G. m. kgl. fuldmægtig, cand. jur. Nicolaysen i Christiania	67
<i>Mikkelsen, Erik</i> . Gårdejer i Skaade	47
<i>Muller, Herbort</i> , af Heyen, Braunschweig	37
„ <i>Munkedammen</i> “. Ejendom Munkedamsvej 75 (Parkvej 77), ejet af Hakon og Lorenz Boeck	65-67, 71, 74, 76
<i>Müller, Margareta</i> . G. m. proviant-, accise- og toldforvalter Johann Boeck	57
<i>Möhl, K. E.</i> Dansk præst i Trankebar	44
<i>Møller, Rasmus</i> . Biskop over Lolland og Falster. dr. theol	42
Norsk Kennelklub	69, 74
<i>Ochlen schläger, Bodil, f. Juell</i> . G. m. Adam Ochlen schlägers ældste søn	50
<i>Oscar II</i> . Konge af Sverige-Norge	64, 70
<i>Oslo Bymuseum</i> . Besidder læge, godsejer Hakon Boecks slægtsmalerier	76
<i>Osterholt</i> . Benedictiner nonnekloster, nær Bremen	24
<i>Pape</i> . Kirkepave. Verdslig korherre af slægtlinien de Walle	20
<i>Peckel, Anne Cathrine Margaretha</i>	57
<i>Peckel, Frantz</i> . Apoteker i Kongsberg	57

	Side
<i>Pedersen, Christian</i> . Plantageejer, kaperkaptajn	40
<i>Pfeiffer, Barbara Maria</i> . G. m. stadsbedemand E. J. Sandrue	41
<i>Pott, Wommel</i> . G. m. Lüder Esich	37
<i>Rasmussen, Kirsten</i> . G. m. gårdejer Erik Mikkelsen i Skaade	47
<i>Refsnæs</i> på Jelöen ved Moss. Hakon og Lorenz Boecks lystejeendom	65, 66, 67, 71, 76
<i>Rehling</i> . Justitiarius i Trankebar, Ostindien	44
<i>Rehling, Johannes</i> . Oberst og guvernør i Serampore, Ostindien	45
<i>Robsahm, Karen Flor</i> . G. m. skibsreder Lars Børresen	57
<i>Rode, Johann</i> . Ærkebiskop i Bremen 1497–1511	20
<i>Rogstad, Christiane Sophie</i> . G. m. apoteker Frantz Peckel	57
<i>Rosenberg, Johanne Mariane</i> . G. m. konsul Lorenz Meyer	66, 69
<i>Sandrue, Erik Jørgen</i> . Stadsbedemand ved Vor Frue kirke, København	41
<i>Sapiens (Wise)</i> . Se Wise. Førernavn i slægten Boch de Walle	20
<i>Schenk von Winterstedt, C. C. baron</i> . Kammerherre, oberst	39
<i>Schlemann, von</i> . Løjtnant i 1. Fyenske kyrasserregiment	39
<i>Schou, Sophie Christine</i> . G. m. konst. guvernør J. C. Boeck	43–46
<i>Seidelin</i> . Guvernør i Trankebar	43
<i>Siegfried</i> . Ærkebiskop i Bremen 1171	29
<i>Späth, Frederikke (Friede) Nicoline Mathilde Clara Dorothea Sophie von</i> . G. m. kammer- junker, kaptajn Hector Boeck	50
<i>Steinmetz, Kate Inga</i> . G. m. landsretssagfører Gregers Boeck. Opl.	52
<i>Steinmetz, Niels Christian</i> . Fabrikant	52
<i>Svane, Oscar Bondo</i> . Højesteretssagfører	52
<i>Süd Weyhe</i> . Slægten de Gröpelings yngre hovedriddersæde, syd for Bremen	13, 23
<i>Sørensdatter, Bodil Cathrine</i> fra Trangevald. G. m. Albert Blehr	57
<i>Theoderich</i> . Domdekan	30
<i>Thrane, Carl</i> . Justitssekretær i højesteret, musikhistoriker	46
<i>Valenkamp, Johann</i> . G. m. Gesche	36
<i>Voigt</i> . Regimentkirurg i Serampore, Indien, botaniker, død 1843	45
<i>Walle</i> . Slægten Boch de Walles hovedriddersæde, 2 km nv. for Bremen. <i>Ministerialat</i> under samme slægt. Landsby, nu nordvestlige forstad i Bremen	17, 18, 20, 22, 25
<i>Walle, de</i> . Ældste slægtlinie i middelalderen af slægten Boch de Walle, der sad på hoved- riddersædet Walle. Uddød omkring 1500	13, 18, 19, 20, 54
<i>Walle, Everhard de, (Boch)</i> . Ridder af Walle	23, 34, 78
<i>Walle, Hildegunde dc</i> . G. m. ridder Sweder Boch (de Walle)	34
<i>Walle, Willehelm de</i> . Ridder hos greven af Bentheim	19
<i>Wallegård</i> . Adelig gård og herresæde nv. for Bremen, tidligere riddersæde for slægtlinien de Walle	20, 22, 23
<i>Waller Park</i> . Offentlig park i Bremens Wallerforstad, anlagt på herresædet Walles grund ved Walle sø	28, 32
<i>Wamberg</i> . Sorenskriver i Norge, kancelliråd	41
<i>Wassmer</i> . Borgmester i Bremen, henrettet uskyldig 1428	35
<i>Wedell-Jarlsberg, F. baron</i> . Ejer af Skaugum, som han skænkede til kronprins Olav af Norge til dennes bryllup	67
<i>Welhaven, Anthone Johanne</i> . G. m. sekretær, cand. jur. Albert Erichsen, Boeck	77
<i>Wilhelmina</i> . Dronning af Nederlandene	74
<i>Williams</i> . Engelsk familie i Warwick	72
<i>Wise (Sapiens på latin)</i> . Særnavn for førende i slægten Boch de Walle, delvis også i slægten de Gröpelung	20

Oestringen. Wangerland.

Hector Boeck

K. Jungsted.

Den 15. februar 1957 forelå dette arbejde
- SLÆGTEN BOECK'S HISTORIE GENNEM 800 ÅR -
færdig i Christtreu's Bogtrykkeri i København.
Slægten de Boch – Boch de Walle – Boeck
er blevet en historisk slægt.

Dens mindededag er den 13. februar.

SLÆGTEN BOECK I DANMARK

STAMTAVLEOVERSIGT

over de væsentligste slægtlinier i slægten Boeck i Danmark, 1714-1957.

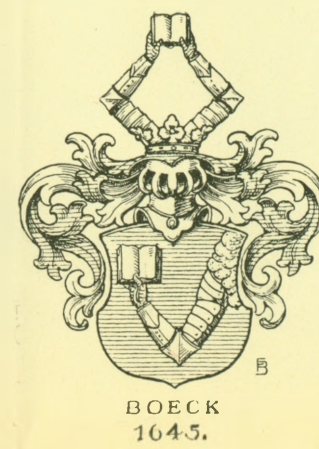
Stamfaderen i Danmark

Johann Friederich von Boeck

oberstløjtnant i rytteriet, efterkommer i kendt ældste, uafbrudte slægtlinies 18. slægtled af ministerial- og ridderslægten de Boch i grevskabet Flandern fra 1160 og af ministerial- og ridderslægten Boch de Walle i ærkehispoddommet Bremen fra 1160.

Friederich von Boeck

(* 1697 i Burg-Lesum, † 1779 i Kolding). Sen af Johann Boeck (* 1628, † 1708); kgl. svensk proviant-, accise- og toldforvalter i befæstningen Burg, samt kontributionskasserer i Lesum (1 mil nv. for Bremen), og af 2. hustru Margareta Meierholz (* ca. 1668, † 1759). Uddannelse i Bremen; gået i dansk militærtjeneste i Bremen 1714. Deltog i Den store nordiske krig i Nordtyskland. Oberstløjtnant i rytteriet. Ejer af gård i Gothersgade i København og af Koldinghus' store slotshave. ∞ m. Elisabeth Erichsdatter (* ca. 1695, † 1778) i København. 2 sønner og 1 datter. Se foran.

Johann Christian von Boeck (* 1725, † 1787). Major i rytteriet. ∞ m. Christina Hansdatter (* 1732, † 1816). 4 sønner, 7 døtre. Se foran. Ældste slægtlinie.

Margarethe Boeck (* 1724, † 1807). Ugift. Ejer af Koldinghus' store slotshave.

Matthias von Boeck (* 1726, † 1794). Premierråd i rytteriet. ∞ m. Dominica Bianco (* 1726, † 1768). 5 sønner, 5 døtre. Ejer af gård i Fredericia og i Mariager. Yngste slægtlinie.

Friederich Boeck (* 1764, † 1845). Cand. philol. og cand. theol. Konsistorialråd. Sognepræst til Maribo domkirke og Hillested. ∞ m. Sophia Sandrue (* 1771, † 1846). 8 sønner, 1 datter. Se foran. Ældste slægtlinie.

Carl Boeck (* 1765, † 1846). Etatsråd, herredsfoged i Fredericia. ∞ m. Anna Buchhave (* 1776, † 1855). 6 sønner, 4 døtre. Yngre slægtlinie.

Diederich von Boeck (* 1769, † 1837). Major i folket. ∞ m. Magdalena Boeck (* 1771, † 1816). 1 datter.

Charlotte Boeck (* 1755, † 1815). ∞ m. Jens Luuno (* 1748, † 1796). Toldkasserer i Randers. 4 sønner, 5 døtre; heraf Bianco Luuno, bogtrykker i København.

Peter von Boeck (* 1757, † 1809). Kaptajn i fodfolket. ∞ m. Louise Flisbye (* 1755, † 1797). ∞ 2° m. Ingeborg Hansen (* 1770, † 1855). 2 sønner, 1 datter.

Cæsar von Boeck (* 1766, † 1852). Artillerikaptajn, overfører, stortingsmand. Stamfader til slægten Boeck i Norge. ∞ 1° m. Karen (Kaja) Collet (* 1776, † 1800). Stammoder i Norge. ∞ 2°; ∞ 3°; ∞ 4°. Se foran. Se stamtaule over Slægten Boeck i Norge.

Jørgen Boeck (* 1792, † 1865). Justitsråd, toldinspektør i Tomning. ∞ 1° m. Maria Magdalena von Schönl (* 1785, † 1844). 1 søn, 1 datter. ∞ 2° m. Mathilde Steenstrup (* 1811, † 1904).

Christian Boeck (* 1795, † 1856). Cand. jur. Konstgouvernør i dansk Serampore ved Calcutta, Ostindien. ∞ m. Christine Schou (* 1810, † 1881). 1 søn, 5 døtre. Se foran. Ældste slægtlinie.

Hector von Boeck (* 1797, † 1837). Premierløjtnant i artilleriet. København. Ugift.

Cæsar Boeck (* 1801, † 1835). Overløjde i russisk marine i Skt. Petersborg. ∞ m. Christine Pedersen (* 1804, † 1844). 2 sønner, 1 datter.

Matthias Boeck (* 1802, † 1881). Farver i Slæse, borgerrepræsentant. ∞ m. Sine Aris (* 1799, † 1886). 5 sønner, 5 døtre. Matthias Boecks gren.

Rudolph Boeck (* 1806, † 1889). Cand. med. Etatsråd, regimentskirurg, læge i Horsens. ∞ m. Helena Freisleben (* 1819, † 1891). 2 sønner, 2 døtre. Yngre slægtlinie.

Albert Boeck (* 1808, † 1868). Købmand i Haderslev. ∞ m. Gertrud Fridolph (* 1810, † 1895). 1 søn, 1 datter.

Carl Boeck (* 1809, † 1889). Sognepræst til Hornslyd og Rosenholm. ∞ 1° m. Lauraine Engberg (* 1816, † 1845). 1 søn, 1 datter. ∞ 2° m. Petrea Engberg (* 1816, † 1889). 5 sønner, 4 døtre. Carl Boecks gren.

Bianco Boeck (* 1812, † 1876). Oberst i artilleriet. ∞ m. Zelma Hoberg (* 1825, † 1895). 5 sønner, 1 datter. Bianco Boecks gren.

Emil Boeck (* 1816, † 1906). Sognepræst til Brøndum og Hvidbjerg. ∞ m. Hanne Rundin (* 1815, † 1860). 4 døtre.

Carl Boeck (* 1799, † 1828). Løjtnant ved Kronens regiment, Helsingør. Ugift.

Christiane Boeck (* 1852, † 1908). Etatsrådinde. ∞ m. Gustav Løtz (* 1825, † 1895). Etatsråd, ejer af Odense Løveapotek med medicinalfabrik. Adopterede 1876 broderen Christianens 2 ældste børn, Gustav og Christiane Boeck.

Christian Boeck (* 1856, † 1896). Proprietær, ejer af Laven Hovedgård. Den danske slægts første forsker. ∞ m. Ane Eriksen (* 1856, † 1930). 7 sønner, 6 døtre. Se foran. Ældste slægtlinie.

Cæsar Boeck (* 1829, † 1907). Kammerråd, amts- sygehusinspektør i Holbæk. ∞ m. Emilie Stoltze (* 1825, † 1912). 4 sønner, 1 datter.

Christian Boeck (* 1854, † 1927). Forpagter af herregården Gyllebo, Skåne, ejer af Maaevgård. ∞ 1° m. Nathalia Stoltze (* 1856, † 1902), ∞ 2° m. Franciska Wiemann (* 1867, † 1947). 1 datter.

Julius Boeck (* 1858, † 1928). Grosserer i København. ∞ m. Thora Mathisen (* 1848, † 1895). 5 sønner, 2 døtre.

Emilie Boeck (* 1845, † 1926). ∞ m. Christian Hansen (* 1857, † 1895). Skibskaptajn i København. 4 sønner, 2 døtre, døbt Boeck-Hansen.

Carl Boeck (* 1849, † 1921). Ingeniør, løjtnant. Ejer af "Paradisgården", Holte. Ugift. 1 adoptivdatter. Yngre slægtlinie.

Christopher Boeck (* 1850, † 1952). Cand. theol. Professor, forfatter. ∞ m. Johanne Augustinus (* 1856, † 1957). 5 døtre.

Oscar Boeck (* 1852, † 1951). Provst, sognepræst til Lønborg og Esgvad. ∞ m. Julie Christensen (* 1852, † 1922). 1 søn, 1 datter.

Rudolph Boeck (* 1858, † 1924). Exam. juris. Statsassistent i København. ∞ m. Caia Rydendahl (* 1865, † 1944). 1 datter.

Bianco Boeck (* 1850, † 1921). Kammerherre, oberst i fodfolket, adjutant hos kong Christian IX. ∞ m. Charlotte Bruun (* 1854, † 1916). 5 sønner, 5 døtre.

Victor Boeck (* 1852, † 1908). Læge i Ousted og i Charlottenlund. ∞ m. Cecilie Thomsen (* 1866, † 1956). 1 søn, 2 døtre. Yngste slægtlinie.

Ernst Boeck (* 1854, † 1925). Kammerjunker, ritmester i dragonerne, adjutant hos kronprins Frederik VIII. ∞ m. Margarethe Bahnsen (* 1862, † 1951).

Christiane Boeck (Kisise) (* 1871). Guldsejlerinde. ∞ m. Peter de Neergaard (* 1864, † 1940). Cand. pharm. løjtnant. Ejer af Odense Løveapotek med medicinalfabrik og af Aunshjerg gods. 5 døtre.

Hector Boeck (* 1874). Kammerjunker, kaptajn i fodfolket. Militær- og personalhistoriker. Slægtens historigraf. ∞ m. Frederikke (Friede) von Späth (* 1885, † 1951). 1 søn, 1 datter. Se foran. Ældste slægtlinie.

Cæsar Boeck (* 1875, † 1954). Købmand i København. ∞ 1° m. Mary Jørgensen (* 1876, † 1905), ∞ 2° m. Agnes Sørensen (* 1885, † 1955). 5 sønner, 1 datter. ∞ 3° m. Emilie Eriksen (* 1896).

Matthias Boeck (* 1877, † 1940). Grosserer i London. ∞ m. Alheid Christensen (* 1877, † 1949). 1 søn.

Philip Boeck (* 1878, † 1955). Sognepræst til Dejbjerg. Præst ved Aarhus kirke. ∞ m. Eva von Hum (* 1883, † 1945). 1 søn, 1 datter.

Erich Boeck (* 1881). Toldkontrolør. Gentofte. Stifter af et legat for studerende fra slægten Boeck i Danmark.

Christian Boeck (* 1860, † 1921). Stationsforstander i Assens. ∞ m. Sophie Lange (* 1862, † 1924). 1 datter.

Holger Boeck (* 1862, † 1900). Kolporter i New York. ∞ m. Dagmar Meyer (* 1861, † 1957). 5 døtre i Amerika.

Margarethe Boeck (* 1875, † 1920). Kgl. kammer-sangerinde ved Det kgl. Theater. ∞ m. Otto Lendrop (* 1865, † 1950). Læge i København. 2 døtre.

Johannes Boeck (* 1874, † 1945). Kgl. maskinkommandør i Siam's marine, maskingeniør i København. ∞ m. Marie Saay de Marcy (* 1888). 2 sønner.

Carl Julius Boeck (* 1876). Grosserer i København. ∞ 1° m. Oleva Kötter (* 1880, † 1908), ∞ 2° m. Johanne Brennecke (* 1884, † 1956). 2 døtre.

Marie Boeck (* 1877). ∞ m. Carl Paul Mørch (* 1880). Rektor i Hørsholm. 1 søn, 1 datter.

Anna Boeck (* 1880). ∞ m. Walter Valentiner (* 1877). Ingeniør i København. 1 søn, 2 døtre.

Holger Boeck (* 1886). Overretssagfører og notarius i Aabenraa. ∞ m. Agnes Abildgaard (* 1885). Yngre slægtlinie.

Bianco Boeck (* 1878, † 1945). Amtsforsvalter i Næstved. ∞ m. Ingeborg Ree (* 1881, † 1954). 1 søn, 2 døtre.

Frantz Boeck (* 1881). Cand. jur. Kgl. gesandt i Portugal. SK. af Dannebrog p.p. ∞ m. Johanne Thrane (* 1878).

Margrethe Boeck (* 1886). ∞ 1° m. Gunnar Sally (* 1875, † 1929). Overretssagfører i København. 2 sønner, 1 datter. ∞ 2° m. Jørgen Bech (* 1882, † 1952). Cand. mag., direktør i København.

Charlotte Boeck (* 1895). ∞ m. Kingdey Gimson (* 1885). Direktør, maskinfabrikant i Leicester, England. 1 søn, 2 døtre.

Vita Boeck (* 1909). Student. ∞ m. Otto Husted (* 1902). Afdelingsingeniør, cand. polyt. i København. 2 døtre.

Greggers Boeck (* 1911). Landsretssagfører i København. ∞ 1° m. Kate Steinmetz (* 1916, † 1951), ∞ 2° m. Eva Eidem, f. Hansen (* 1916). 1 søn, 1 datter. Se foran. Ældste slægtlinie.

Johan Boeck (* 1908). Cand. phil. Direktør i København. ∞ 1° m. Astrid Olsen (* 1905), ∞ 2° m. Eva Vinnersted, f. Knudsen (* 1911). 1 søn.

Povl Boeck (* 1909). Bankfuldmægtig i København. Ugift.

Viggo Boeck (* 1911). Forpagter og lussæl i Aalborg luffthavn Vest, Nyregård. ∞ m. Gudrun Broe (* 1917). 5 sønner.

Elly Boeck (* 1915). Cand. polit. ∞ m. Niels Lindberg (* 1904). Professor, dir. polit. ved Den kgl. Veterinar- og Landbohøjskole i København. 1 søn, 2 døtre.

Douglas Boeck (* 1914). Forpagter på Kingston Hill Farm pr. Abington, England. ∞ m. Rose Mason (* 1912). 5 sønner. Slægt i England.

Harald Boeck (* 1925). Ingeniør, løjtnant i artilleriet i København. ∞ m. Ellen Lassen (* 1925).

Svend Boeck (* 1917). Ingeniør. Rådgivende skibs- og maskingeniør i Charlottenlund. ∞ m. Johanne Banke, f. Christiansen (* 1917). Skilt 1954.

Finn Boeck (* 1920). Direktør, løjtnant i fodfolket. ∞ m. Joan Møller (* 1918). Grosserer i København. 1 datter.

Elisabeth Boeck (* 1915). ∞ m. Kjeld Graugaard (* 1912). Lektor i Helsingør. 1 søn, 1 datter.

Birte Boeck (* 1918). ∞ m. Bent Iversen (* 1918). Fuldmægtig i Glostrup. 1 søn.

Karen Boeck (* 1906). ∞ m. Ove Petersen (* 1897). Kommandørkaptajn i flåden og oberst i flyvevåbnet i København. Yngste slægtlinie.

Bianco Boeck (* 1907). Cand. jur. Kontorchef og retter i Hillerød. ∞ m. Marit Ørsted-Falk (* 1911). 1 datter. Yngre slægtlinie.

Erik Boeck (* 1920). Cand. polyt., løjtnant i ingeniørtropperne. Brandinspektør og civilingeniør i København. ∞ m. Inger Sastorp (* 1920). 2 sønner. Yngste slægtlinie.

Sven Boeck (* 1924). Prokurist i København. ∞ m. Mollie Willis (* 1924) i England. 1 søn.

Kirsten Boeck (* 1927). Student. Sundhedsplejerske.

Torsten Boeck (* 1941) i København. Kostskoleelev. Se foran. Ældste slægtlinie.

Benedicte Boeck (* 1949) i Hørsholm.

Michael Boeck (* 1954) i Hørsholm.

Alex Boeck (* 1954) i København.

Erik Boeck (* 1942) i Sdr. Kongerslev.

Knud Boeck (* 1945) i Sdr. Kongerslev.

Troels Boeck (* 1956) i Nørresundby.

Peter Boeck (* 1942) i England.

Laurence Boeck (* 1944) i England.

Trevor Boeck (* 1950) i England.

Rosemarie Boeck (* 1949).

Ragnhild Boeck (* 1957) i København.

Palle Boeck (* 1944) i Gentofte. Yngste slægtlinie.

Carsten Boeck (* 1947) i København.

Allan Boeck (* 1955) i København.

SLÆGTEN BOECK I NORGE

STAMTAVLEOVERSIGT

over de væsentligste slægtlinier i slægten Boeck i Norge, 1796–1957,
 efter

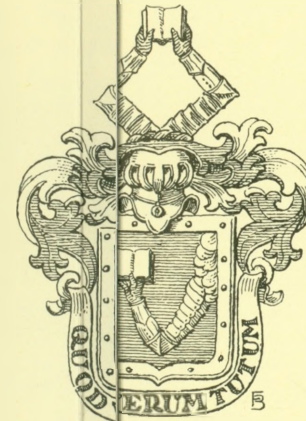
stamfaderen i Norge, artillerikaptajn, overfører og stortingsmand

Cæsar Læsar von Boeck

Yngste søn af premiermajor i rytteriet *Matthias von Boeck* (* 1726, † 1794) i Danmark, se foran, og sønnesøn af stamfaderen i Danmark, oberstløjtnant i rytteriet *Friederich von Boeck* (* 1697, † 1779), se foran, efterkommere i kendt ældste, uafbrudte slægtlinie af ministerial- og ridderslægten *de Boch* i grevskabet Flandern før 1160 og af ministerial- og ridderslægten *Boch de Walle* i ærkebispedømmet Bremen fra 1160.

Se stamtavle over *Slægten Boeck i Danmark*.

Stamfaderen i Norge

Cæsar von Boeck

BOECK

1735–1766. 20. gen.

(* 1766 i Fredericia, † 1832 i Christiania). Deltager fra København som artilleriløjtnant i krigen mod Sverige 1788. I Kongsberg 1791–1810; ved udarbejdelse af kort over sølvværkets omegn og gruber; 1796 kaptajn og mil. afsked; 1797 overfører over Kongsberg sølvværks skove; 1810 afsked. I Kragerø 1810–31; trælastgrosserer og skibsreder; 1818 stortingsmand og deltager ved kronprinsregent Carl Johans kroning til konge af Sverige-Norge i Trondhjems domkirke; dekoreret med kroningsmedaljen i guld og blev ridder af den svenske Nordstjerneorden. 1831–32 i Christiania, død her. ∞ 1° m. *Karen (Kaja) Collett* (* 1776, † 1800) i Kongsberg. 3 sønner, 1 datter. ∞ 2° m. *Gunhild Børresen* (* 1784, † 1804) i Kongsberg. 1 søn. ∞ 3° m. *Margaretha Pechel* (* 1786, † 1808) i Kongsberg. 4 sønner. ∞ 4° m. *Catharina Biørn*, f. *Blehr* (* 1773, † 1827) i Kragerø. 1 søn, 1 datter.

1766–1800. 21. gen.

Christian Boeck
 (* 1798, † 1877). Dr. med. h. c. Universitetslærer i veterinærvidenskab. Professor i medicin og comparativ medicin i Christiania. Leder af Christiania universitets opbygning. Bisat fra dets aula. ∞ m. *Elisabeth Collett* (* 1806, † 1883). 4 sønner, 1 datter.
 Ældste slægtlinie.

Andreas Boeck
 (* 1804, † 1876). Sognepræst til Hjørundfjord. ∞ m. *Christiane Bryhn* (* 1812, † 1842). 2 sønner, 1 datter.

August Boeck
 (* 1806, † 1887). Købmand, kasserer i Christiania. Ugift.

Cæsar Boeck
 (* 1807, † 1885). Skibsreder i Drammen. ∞ m. *Ellen Holter* (* 1819, † 1884). 1 søn, 1 datter.

Wilhelm Boeck
 (* 1808, † 1875). Cand. med. Læge i Kongsberg. Universitetslærer i medicin. Professor og overlæge ved Rigshospitalet i Christiania. Opfandt de „Boeckske sarcoider“. Verdenskendt. ∞ m. *Louise Barth* (* 1804, † 1882). 3 sønner, 5 døtre.
 Yngste slægtlinie.

Caroline Boeck
 (* 1811, † 1879). ∞ m. *Daniel Juell* (* 1808, † 1855). Biskop til Tromsø stift. Stortingsmand. 3 døtre, hvoraf *Bodil Oehlenschläger*, ∞ m. digteren Adam O.'s ældste søn i København.

1800–1835. 22. gen.

Hakon Boeck
 (* 1832, † 1898). Cand. med. Læge i Christiania. Godsejer til Losby ved Lörenskog og til Refsnæs på Jelöen ved Moss. ∞ m. *Sophie Meyer* (* 1839, † 1917). 2 sønner.
 Ældste slægtlinie.

Axel Boeck
 (* 1833, † 1875). Cand. med. Docent i zoologi ved Christiania universitet. Udarbejdede den første stamtavle over den dansk-norske slægt Boeck. Ugift.

Thorvald Boeck
 (* 1835, † 1901). Cand. jur. Kgl. fuldmægtig i forsvarsdepartementet. Kendt opsamlers. Hans bogsamling i Trondhjems Videnskabelige selskab. ∞ m. *Julie Mashmann* (* 1841, † 1923). 2 døtre.

Cæsar Boeck
 (* 1841, † 1920). Cand. jur. Ansat i et departement i Christiania. ∞ m. *Christine Syllén* (* 1839, † 1911). Ingen børn.

Wilhelmine Boeck
 (* 1843, † 1878). ∞ m. *Thomas Bang* (* 1834, † 1925). Overretssagfører i Drammen. 2 børn. Han ∞ 2° m. *Hanna Othilia Doxrud* (* 1863). 5 børn.

Cæsar Boeck
 (* 1845, † 1917). Cand. med. Læge i Christiania. Professor i medicin. Kendt dermatolog. ∞ m. *Hansine Doxrud* (* 1862, † 1951), søster til svogerens 2. hustru. Ingen børn.

Christiane Boeck
 (* 1833, † 1873). ∞ m. *Johan Erichsen* (* 1842, † 1916). Personel kapellan i Eidsvold, senere biskop i Bergen. 2 døtre. Han ∞ 2° m. sin svigerinde *Helga Boeck*.

Axel Boeck
 (* 1839, † 1897). Ingeniør fra Liègeuniversitetet. Grubejer i Spanien. ∞ 1° m. *Eleonore Antony* (* 1845, † 1865) i Antwerpen. 1 søn. ∞ 2° m. *Nathalie Meyer* (* 1854, † 19...). 2 sønner, 1 datter. Hun ∞ 2° m. doktor Troyano i Antwerpen.
 Yngste slægtlinie.

Helga Boeck
 (* 1847, † 1927). ∞ m. *Johan Erichsen* (* 1842, † 1916). Præst i Skien, senere biskop i Bergen; denne ∞ 1° m. hendes ældste søster Christiane. 1 søn, 5 døtre. Sønnen *Albert Bille Kjørboe Erichsen* (* 1878, † 1946), cand. jur., redaktør, fik kgl. bevilling 13. jan. 1916 til for sig og efterkommere at bære moderens fødenavn *Boeck* som slægtsnavn. ∞ m. *Anthone Johanne Welhaven* (* 1883). 1 søn.

1835–1866. 23. gen.

Lorenz Meyer Boeck
 (* 1866, † 1936). Cand. jur. Godsejer til Losby ved Lörenskog og til Refsnæs på Jelöen ved Moss. Æresmedlem i Akerhus Amts Skogselskap og i Norsk Kennelklub. Attacherede dronning Wilhelmina af Nederlandene med prinsgemal Heinrich 1922 i Christiania. ∞ m. *Kathrine Brinch* (* 1869). 1 datter. Kathrine Boeck nu godsejer til Losby. Med *Lorenz Boeck* uddøde slægten Boeck i Norge på mandssiden 1936.

Elisabeth Boeck
 (* 1868). ∞ m. *Herman Backer* (* 1856, † 1932). Arkitekt i Christiania. Elisabeth Boeck lever endnu i Oslo. 1 søn, 2 døtre.

Antoinette Boeck
 (* 1871, † 1938). ∞ m. *Jacob Schram* (* 1870, † 1952). Grosserer, generalkonsul i Christiania. 1 søn, 2 døtre.

Axel (Anselmo) Boeck
 (* 1875 i Anvers, Belgien). Mineingeniør i Spanien, administrator, sekretær i det spanske generalsekretariat i Bruxelles. ∞ m. *Trinidad Gallart* (* 1883 i Almonassar La Real, prov. Huelva, Spanien). 1 søn i Spanien.
 Yngste slægtlinie.

Helga Boeck
 (* 1880 i Anvers, † 1927 ved Anvers). Malerinde. ∞ m. *Jean Eelen* (* 1877 i Anvers), bibliotekar, litterat, digter. 2 døtre i Belgien.

Willy Boeck
 (* 1886 i Anvers). Mineadministrator, forretningsmand i Barcelona i Spanien. ∞ m. *Fernanda Gallart* (* 1885 nær Calañas, Spanien), søster til broderens hustru. 2 sønner, 1 datter i Spanien.

